

Mord i A-dur

Kriminal-lystspil i to akter

af

Jens E.Hansen

data *Plays*

2002

Mord i A-dur

Indhold

Indhold	i
Indledning.....	ii
Faktuelle noter	iii
Personer	iv
Om kostumer og opførelse.....	v
Scene	v
1. AKT.....	1
1. scene - Konsulinden og Hans.....	1
2. scene - Sibylle, Kaj, Grosseren og Tove.....	7
3. scene - Tannenbaum I.....	11
4. scene - Red. Stein.....	14
5. scene - Hr. Tannenbaum II	18
6. scene - Red. Nielsen og Anna.....	21
7. scene - Fru Gotthard og Irmelin.....	23
8. scene - Konsulen og Hans.....	27
9. scene - Konsulen dør.....	31
10. scene - Politiforhør I	36
11. scene - Konsulinden, Hans, Sibylle og Kaj	39
12. scene - Grosseren og Tove.....	42
13. scene - Grosserens død	44
2. AKT.....	48
14. scene - Red. Nielsen, Anna og Red. Stein	48
15. scene - Fru Gotthard og Irmelin.....	49
16. scene - Redaktør Nielsen	52
17. scene - Konsulinden og Hans.....	53
18. scene - Politiforhør II.....	55
19. scene - Kaptajn Kofoed og Kaj.....	57
20. scene - Lyset går igen - Slagtermesterens død.....	61
21. scene - Ragnarok.....	64
22. scene - Fru Gotthard og Kaptajn Kofoed.....	70
23. scene - Politiforhør III.....	73
24. scene - Familieforhøret	77
25. scene - Tre uger senere	79
26. scene - Afslutningskoncerten.....	84
TÆPPE.....	89
Jens E.Hansens romaner, musicaler og skuespil	90
Bestemmelser angående brug af 'data Plays'-værker	90

Indledning

Vi er i "**Enkefru Gotthards Piano-Undervisning**", beliggende i en enormt stor herskabslejlighed på det nybyggede og mondæne Østerbro i København. Året er 1901.

Enkefruen ernærer sig selv og sin lille husholdning ved at tilbyde piano-undervisning til det bedre borgerskabs sønner og døtre. Denne undervisning finder sted i den Store Piano-stue (med et flygel) og den Lille Pianostue (med et opretstående *piano*, som Fruen udtrykker det).

Piano-undervisningen foregår efter alle de forventede forskrifter, når de håbefulde talenter ledsages af deres mødre ophav. Disse forskrifter er dog ikke gældende, når børnene indimellem (på oftest nøje aftalte tidspunkter) ledsages af deres fædre ditto!

Gennem sin håndgangne mand, Kaj (kæreste med den ældste datter i huset), sørger Fru Gotthard for, at viden om husstandens mindre kendte ydelse får en vis udbredelse blandt hovedstadens *mandlige* spidser. (Dette kan især lade sig gøre, fordi datiden absolut intet kendte til ligestilling osv. De to køn var, levede, tænkte og eksisterede stort set totalt adskilt, ikke mindst i de højere cirkler. Med mændene som toppen af kransekagen, forstås! Kvinder fik først stemmeret i 1915, husker vi).

Kort sagt, når Farmand afleverer poden til undervisning, er det ikke Fru Gotthard, som diverterer med te i Salonen, men derimod en af de fagre døtre, som underholder med ganske andre remedier i Solstuen!

Et system, der har virket fortrinligt, siden Fruen lejede sig ind i den nybyggede herskabsejendom, som just er blevet forsynet med det allerhotteste statussymbol: elektricitet (kun til belysning).

Kun naboen, den kvindelige (!) avisredaktør Stein, har snuset sig frem til sandheden om Fruens dobbelte forretningsvirksomhed. Som sand radikal frontfigur arbejder Redaktør Stein naturligvis på, at Fruen skal melde åbent ud om sine aktiviteter, hvilket Fruen dog aldrig kunne drømme om. Dertil er hendes klienter for kendte og for indflydelsesrige.

Fru Gotthards eksistensgrundlag er dermed i hovedsagen den ufattelige dobbeltmoral og mangel på at indse selv de mest tåbeligt indlysende sandheder, som hersker omkring de store og mægtige i samfundet. En kendsgerning, som Fruen hidtil har forstået at udnytte til fulde, og som i denne saga ikke kommer til kort pga "de nye tider" eller radikal nytænkning. Næ, det er noget langt mere prosaisk, der får den fine konstruktion til at vakle:

mord!

Og så bliver det spændende at se, om facaderne kan holde ...

Faktuelle noter

Elektriciteten indføres i København i 1892 (til sporvejene) og tilbydes først langsomt til private ejendomme. Derfor må det anses for et luksusgode og et statussymbol i 1901. Samt noget som almindelige mennesker ikke forstod en døjt af.

Prostitution og bordelvirksomhed var reelt lovligt i slutningen af det 19. århundrede, men bordeller blev gjort ulovlige i 1901.

Standsforskellene var kolossale dengang. Ligeledes klassebevidstheden. Hvem bukke/nejer og hvem giver hånd? Det vidste man alt om dengang. Og man var bragende opmærksom på "De" og "du"!!

Og nok så væsentligt:

Børn var helt og aldeles i de voksnes magt. De var en forlængelse af familien, skulle opføre sig derefter og ellers holde kæft. Udtrykket "kæft, trit og retning" er yderst dækkende for den tids "børnepædagogik". Af samme årsag regnede mange voksne fejlagtigt med, at børn var lige så dumme som tjenestefolkene og lige så blinde og døve som møblerne. Når man konstaterede, at dette ikke var tilfældet, trådte børnepædagogikkens tre grundregler øjeblikkelig i kraft ("kæft, trit ...").

Af samme grund var man *i princippet* forskånet for at viden kunne spredes *fra* børnene til de voksne! - en af hovedhjørnestenene i Fru Gotthards bordelvirksomhed, eftersom børnene aldrig ville turde drømme om at fortælle til mødrene, hvordan de bliver behandlet, når Fatter er med.

---000---

Derudover er "Mord i A-dur" kun til underholdning ...

---000---

Personer

DAMER		
FRU GOTTHARD	Indehaver af Piano-undervisningen. 48-50 år	
SIBYLLE	Hendes ældste datter, ca 28 år. Tækkeligt, <i>ikke</i> udfordrende klædt	
IRMELIN	Hendes yngste datter, ca 23 år. Tækkeligt, <i>ikke</i> udfordrende klædt	
YRSA [samme aktør som:]	Tjenestepige, ca 30 år	
GROSSERINDEN	Mor til eleven Tove	
KONSULINDEN	Mor til eleven Hans	
REDAKTØR STEIN	Nabo, kulturradikal, iklædt datidens mande- "uniform" = som Grosserens tøj	
TOVE	11-årig pige, datter til Grosseren og Grosserinden	
ANNA	10-årig pige, datter til Red. Nielsen	
SIGNE	12-årig pige, bager-bud og naturtalent på piano	

HERRER		
KAJ	Medarbejder, ca. 35 år, skaffer kunder til den lyssky del af forretningen, kæreste med Sibylle	
GROSSEREN [samme aktør som:]	Kunde i den lyssky del, fader til Tove	
KONSULEN [samme aktør som:]	Kunde i den lyssky del, fader til Hans	
KAPT. KOFOED	Kunde i den lyssky del, gammel bekendt. I skibskaptajn-uniform	
REDAKTØR NIELSEN [samme aktør som:]	Kunde i den lyssky del, fader til Anna	
KOMMISSÆR GULDHOLM	Meget autoritetstro og ikke specielt snu politimand. I civil. Ca 55 år	
BETJENT LANGBALLE [samme aktør som:]	Lidt mere snu men til gengæld langt mere forelsket politimand. I uniform. Ca 28 år.	
CHAUFFØREN	Konsulparrets privatchauffør	
HANS	12-årig dreng, søn af Konsulen og Konsulinden	

Om kostumer og opførelse

Kostumer skal afspejle Københavns bedre kredse m.m. anno 1901

Der er frit slag med at lade samme aktør[er] spille flere roller - maskeringen skal dog være effektiv. Faktisk kan det være en regulær gimmick at man kan se, at det er samme person, der spiller fire mande-roller? I denne tekst lægges op til at samme aktør spiller KONSULEN, GROSSEREN og KAPTAJN KOFOED, en anden spiller REDAKTØR NIELSEN og KOMMISSÆR GULDHOLM, en tredje spiller CHAUFFØREN og BETJENT LANGBALLE samt at en fjerde, kvindelig aktør spiller YRSA og GROSSERINDEN. Der er faktisk mulighed for at lade andre aktører spille flere roller (KONSULINDEN/REDAKTØR STEIN, f.eks).

MEGA-rollen er og bliver FRU GOTTHARD.

Vedrørende lyden af de mange skalaer og andre rædsler

Det vil være en stor fordel - lydfordelingsmæssigt - at man sørger for, at klaverlyd for henhv. et og/eller to pianoer kommer tydeligt fra døren til Pianostuerne. Dermed kan der skrues ned, når døren lukkes. Almen stemnings- og pausemusik kan glimrende komme fra det store lydanlæg.

Tegnsætning i replikker

Tre punktummer betyder normalt pause/ophold i talen.

Tankestreg betyder et logisk indskud i talen (vi springer jo ofte i det, når vi fortæller noget).

Tankestreg plus tre punktummer betyder normalt brat afbrydning af tale, også selvom der ikke er anden person til at afbryde.

Betegnelsen "Der går ti sekunder" betyder, at spillet/aktørerne holder en pause for at understrege en situation. Tiden kan varieres efter situationen.

Scene

Scenen forestiller "Forværelset" i lejligheden. Der er fem døre:

KONGESIDE:	dør 1 , v. forscene:	til entre og hoveddør
	dør 2 , v. bagscene:	til Privat
BAGSCENE:	dør 3 , stor dobbeltdør:	til Salonen
DAMESIDE:	dør 4 , v. bagscene:	til Pianostuerne
	dør 5 , v. forscene:	til Solstuen

På karmen til **dør 1** sidder en stor, rund lyskontakt.

Mellem dør 3 og 4, mod BAGSCENEN, står en skænk med en punchbowl og en glaskande med limonade, samt tre-fire punch-glas (m. hank) og tre-fire vandglas. På modsat side af dør 3, mellem dør 2 og 3, står en spinkel "Empire"-stol.

På gulvet mellem DAMESIDE og MIDTSCENE står spredt i en lille klump: tre polstrede stole uden armlæn samt en lidt mere pompøs, polstret lænestolsagtig sag, "Den Bedste Stol".

Ned fra loftet hænger en besynderlig tre-fire-armet el-loftslampe med pærerne kun delvist dækket af stofhætter med frynser. Den er ikke tændt.

På Bagscene-væggen hænger to gaslamper med glaskupler. De er ikke tændt.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

1. AKT

1. scene - Konsulinden og Hans

Værelset er tomt. Dør 4 står åben. Vi hører *dæmpet, klassisk pianomusik* kommende fra gangen bag døren.

Efter et øjeblik stilhed, høres en klokkeringlen (= en lille, rigtig klokke, trukket af en klokkestreng) fra KONGESIDE.

YRSA	<i>Kommer ind ad dør 4, går gennem Forværelset, mumlende. Vrænger en anelse foragteligt: Går ud ad dør 1</i>	<i>Hm-hm-hm. Det må være ... ja, det er den fornemme Konsulinde Svane med sin ... Hansemand. Hmpf.</i>
-------------	--	--

FRU GOTTHARD	<i>Kommer ind ad dør 3, dobbeltdørene. Når lige at se YRSA forsvinde. Går en lille runde og tjekker at alt er ok. Ender ved dør 1. Vipper en gang på kontakten og ser på loftslampen.</i>	<i>Så er klokken tre. Og vi er alle klar. Lad mig se ... Limonade og punch, ja.</i>
---------------------	---	---

Loftslampen tænder

FRU GOTTHARD	<i>Slukker loftslampen igen</i>	<i>Og-øh ... jo, den fungerer. Glimrende! Så! er vi virkelig klar. Uh-hu! Hvor bli'r de ... <i>misundelige!</i></i>
	<i>Ser mod dør 4. Vrisser: Haster over til dør 4, åbner den</i>	<i>Årh, hvor bliver hun dog af? Irmelin! Kommer du så. Du har elev! Det ved du ganske vel.</i>

Musikken stopper og

IRMELIN	<i>Kommer ind ad dør 4, glatter livet på sin kjole og retter en krølle på plads i håret</i>	<i>Ja, ja, jeg kommer nu, <i>kæreste</i> moder. Det er den rare Hans. Han er altid så høflig.</i>
----------------	---	---

FRU GOTTHARD		<i>Ja, og søn af Konsul Svane. Se nu at opføre dig derefter.</i>
---------------------	--	--

IRMELIN		<i>Gør jeg ikke altid det?</i>
----------------	--	--------------------------------

FRU GOTTHARD	<i>Går tilbage til dør 1, da</i>	
---------------------	----------------------------------	--

Dør 1 går op og ind kommer KONSULINDEN, HANS og efter dem YRSA.

FRU GOTTHARD	<i>Nejer</i>	<i>God-eftermiddag, Fru Konsulinde Svane.</i>
---------------------	--------------	---

PERSON	HANDLING	REPLIK
KONSULINDEN	<i>Nikker nådigt</i>	Enkefru Gotthard. Goddag.
FRU GOTTHARD	<i>Nejer kun minimalt for drengen.</i>	... og Hans ... øh, den unge Hr. Svane, mener jeg naturligvis. Hvor det glæder os at se dig.
	<i>Til YRSA</i>	Yrsa. du sørger nok for, at Fru Konsulindens privatchauffør får noget kaffe.
KONSULINDEN	<i>Nikker mod IRMELIN</i>	Og den unge frøken Irmelin.
IRMELIN	<i>Nejer dybt. Stiller sig ved siden af HANS og lægger hånden på hans skulder</i>	Fru Konsulinde Svane. Velkommen. Og velkommen til dig, Hans. Har du nu øvet dig flittigt?
HANS	<i>Ser hengivent på IRMELIN. Stammer ivrigt:</i>	Ja, det kan De <i>tro</i> , frøken Irmelin. Øh ... både på øh ... etuderne og øh ...
FRU GOTTHARD	<i>Pludre-ler</i>	<i>Ah-ha-ha-ha</i> ... Så ivrige de er i den alder! Hør blot på den gode dreng.
KONSULINDEN	<i>En anelse tørt - mest for sig selv</i>	Ja, men den slags går hurtigt af dem igen, skulle jeg mene.
FRU GOTTHARD	<i>Ser forvirret på KONSULINDEN</i>	De mener ..? Nå, men i det mindste er det tydeligt, at Hans glæder sig til sin lektion.
IRMELIN	<i>Fører HANS over mod dør 4 - og ud</i>	Ja, kom Hans. Vi tager den Store Pianostue i dag.
KONSULINDEN	<i>Ser efter sin søn</i>	Ja, i den alder mangler de ikke glæde og initiativ.
FRU GOTTHARD		Og alligevel er de så lærenemme og føjelige.
KONSULINDEN	<i>Ser uforstående på hende</i>	
FRU GOTTHARD		Ja, jeg mener: den unge Hr. Svane er så glad for sine lektioner hos min datter, Irmelin. Han har sandelig gjort store fremskridt i år.
KONSULINDEN	<i>Virrer en anelse på hovedet</i>	Åh ... ja, naturligvis. Ja, det er vidunderligt. Han spiller noget så ... så ... henført, ville jeg sige.
<i>Der høres nu de indledende takter til en klaver-etude [- lyden fortager sig dog hurtigt, så vi ikke sidder og hører klaveret spille hele tiden]</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Med hovedet på skrå</i>	Ja, hør bare ..!
KONSULINDEN	<i>Ser sig omkring i værelset</i>	Ja, men måske vi skulle ..?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

YRSA gør sig klar til at åbne dør 3, dobbeltdørene

FRU GOTTHARD

*Går mod dør 3, dobbeltdøren.
Stopper som ved en eftertanke.
Med tilbageholdt, hemmeligheds-
sprængfyldt stemme:*

Selvfølger, Fru Konsulinde Svane. Vi skal da have vores te!

Og skønt den stadig bliver lavet på vort gamle komfur, så ... varer det måske ikke så længe før ...

YRSA

*Med undertrykt stemme.
Slipper dørhåndtagene*

Årrh, nej, ikke det igen!

KONSULINDEN

*Ser forundret på hende.

Går mod dobbeltdørene*

Hvad mener De, Fru Gotthard.
Naturligvis laves teen på et komfur ..?

YRSA

Griber atter fat i håndtagene

Værså-artig, Fru - ...

FRU GOTTHARD

*Afbryder og siger med endnu mere
hemmelighedsfuld stemme.

Ser tydeligt op mod loftslampen*

Ja, men måske en dag om knap så lang tid, så ... Det behøver vel ikke at være et gas-komfur for evigt.

YRSA

Lader opgivende armene synke

Ja, skal det være på den måde ...

KONSULINDEN

Følger hendes blik

Jamen, teen kan da ikke blive lavet i en ...
iiiiieeh altså!! De vil da ikke sige, at ..?

FRU GOTTHARD

*Peger stolt på loftslampen.

Peger derpå langsomt fra lampen
over mod kontakten ved dør 1*

Jo, det vil jeg.

Og beviset sidder ... lige derovre, Fru Konsulinde Svane!

KONSULINDEN

*Ser mod loftslampen og følger
dernæst FRU GOTTHARDs finger.
Giver næsten et lille forskrækket
hop ved synet af kontakten*

Åh, jeg har sådan ønsket mig at se, hvordan den slags virker.
Er det virkelig ..?

FRU GOTTHARD

*Går betydningsfuldt over til dør 1
og lægger fingeren på kontakten*

"Det er ganske vist", som det lyder i det gamle eventyr.
Man skal bare trykke ... sådan ... her!

Loftslampen tændes

KONSULINDEN

Betaget

Næææeee ... eeeeh.
Elektri- ... tri ...

FRU GOTTHARD

Hjælper hende

... -tricitet, Fru Konsulinde Svane.
De nye tider. Ja, hvad mon det nye århundrede ellers har at byde på?

PERSON	HANDLING	REPLIK
KONSULINDEN		Hr. Konsulen har godt nok talt om, at man overvejede det i konsulatet. Men det jo noget frygteligt ... moderne! ... noget, ikke sandt?
FRU GOTTHARD	<i>Demonstrerer igen</i>	Men vældig praktisk. Ikke noget med at fumle med tændstikker eller fidibusser. Bare et lille ... klik! ... og lyset er tændt.
	<i><u>Loftslampen slukker og tænder igen</u></i>	
KONSULINDEN	<i>Som havde samtalen ikke været afbrudt</i>	Fantastisk. Jeg må fortælle det til Hr. Konsulen. Det <i>må</i> vi også have derhjemme!
FRU GOTTHARD		Ja, det kan ikke vare mange år, før alle ordentlige mennesker har den slags i <i>alle</i> deres stuer. Tro mig på mit ord.
		Hele vores ejendom er blevet forsynet med elektricitet. Og alle er <i>så</i> begejstrede for det.
	<i>Peger på rummene efter tur. Vifter til sidst lidt usikkert mod DAMESIDE</i>	Selv har vi fået det installeret i gangene og i de vigtigste stuer: Salonen, her i Forværelset, i de to Pianostuer og i ... øh ... Solstuen dér.
KONSULINDEN	<i>Stadig betaget</i>	Bare et klik, og så ...!
FRU GOTTHARD		Ja, og det forlyder allerede, at et af de store handelsselskaber i Sverige er ved at opfinde et apparat - ... jeg kan ved Gud ikke huske til hvad - ... der <i>udelukkende</i> benytter denne nye form for energi!
KONSULINDEN	<i>Ryster på hovedet</i>	Åh, nej. Det tager <i>årtier</i> at finde på den slags pudsigheder. Det bliver i hvert fald ikke i vor tid.
FRU GOTTHARD	<i>Virrer med en belærende (MEN høflig!) finger</i>	Jo, tro De mig, Fru Konsulinde Svane. Det varer meget kortere end vi tror. Vi kan ikke stoppe fremskridtet. Ikke i det ny århundrede!
	<i>Sikrer sig, at lyset brænder i loftet</i>	Jeg tror, vi lader lampen brænde. Det bliver så hurtigt mørkt allerede ... på denne tid af året, mener jeg.
KONSULINDEN	<i>Stirrer stadig betaget mod lampen</i>	... bare et lille klik!
	<i>FRU GOTTHARD træder hen til dobbeltdørene og skal til at åbne dem, da Dør 2 går op og SIGNE stikker hovedet ind. YRSA ser SIGNE og haster over til hende [- for at få hende ud igen ...]</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
YRSA	<i>"Hvisker"</i>	Signe dog, du er alt for tidligt på den!
FRU GOTTHARD	<i>Ser mod SIGNE</i>	Hvem er ..? Åh, den lille Signe?
KONSULINDEN		Endnu en af Deres dygtige elever?
FRU GOTTHARD		Ja, ... og det vil sige: nej! Jeg mener ... åh ja, Yrsa. Du kan lade hende sidde i gangen til Privatens, indtil den Lille Pianostue bliver ledig.
YRSA	<i>Ser på FRU GOTTHARD</i>	Javel, Fru Gotthard
KONSULINDEN		Undskyld, men kommer en af Deres elever alene? Uden sine forældre?
FRU GOTTHARD	<i>Vrider sig lidt pinligt berørt. Tager en dyb indånding</i>	Ja, forstår De, Fru Konsulinde Svane. Egentlig er det en stor misforståelse. Men min datter, Irmelin, er jo så god af sig, forstår De, og en dag lod hun den lille pige, som bringer vort morgenbrød - en lille forældreløs stakkel, som arbejder hos Bagermester Brunesen - ... altså, hun lader pigen prøve at spille lidt på det ... det opretstående <i>piano</i> ... i den Lille Pianostue, altså ... og det ... Det viste sig, at pigen var et naturtalent. Ganske enkelt. Hun spillede som en drøm lige fra den første dag.
KONSULINDEN		Og så underviser Deres datter denne ..?
FRU GOTTHARD	<i>Ryster på hovedet og ler lidt nervøst</i>	Næ ... <i>hæ-hæ</i> . Nej, det behøver hun slet ikke. Den lille Signe spiller helt for sig selv.
KONSULINDEN		Nej, det siger de ikke? Og De lader hende spille her? Hvor er det dog storsindet af Dem, Fru Gotthard. Hvor gammel er denne ... Signe?
	<i>FRU GOTTHARD vinker SIGNE længere frem. SIGNE kommer helt ind ad dør 1</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Kroer sig under complimentet. Vender sig mod SIGNE</i>	Fru Konsulinden er alt for venlig. Hun er ... Ja, hvor gammel er du, Signe?
SIGNE	<i>Er så betuttet over de fine damers interesse, at hun knap kan få gang i sin tørre hals</i>	... <i>Hrkk ... hrkkk ...</i> jeg ... er ... tolv år, Fru Gotthard.

PERSON	HANDLING	REPLIK
KONSULINDEN	<i>Ser nedladende på SIGNE. Vender sig mod dobbeltdørene</i>	Hun er da sød. ... et bagerbud, sagde De?
FRU GOTTHARD	<i>Giver hurtigt tegn til YRSA</i>	Yrsa, døren!
YRSA	<i>Farer frem og åbner dørene</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Til KONSULINDEN</i>	Ja, et simpelt bagerbud. Men hun spiller som en lille engel.
KONSULINDEN		En skam. Virkelig en skam.
FRU GOTTHARD	<i>Viser KONSULINDEN ind med en stor fejende bevægelse</i>	Ja, og som jeg fortalte, så er der naturligvis også en elektrisk lampe herinde ...
<i>Vi når akkurat at høre KONSULINDEN udstøde endnu et benovet suk</i>		
YRSA	<i>Lukker dørene efter de to damer</i>	En skam og en skændsel er det.
SIGNE		Jeg er da kun så glad for, at Fru Gotthard lader mig spille på klaveret her.
YRSA	<i>Næsten venligt</i>	Det opretstående <i>piano</i> . Husk det nu, Signe.
SIGNE		Ja, Yrsa. Det opretstående ...
YRSA	<i>Hæver pegefingeren</i>	Og så <i>skal</i> du altså huske at <i>banke på</i> , før du åbner døren, ikke!
	<i>Giver SIGNE en venlig begmand</i>	Nå, men den fornemme dame synes, at du var ... "sød". Hørte du det?
	<i>Ser surt mod dør 3 og ryster forarget på hovedet.</i>	Tænk at få de fine damer til at tro, at hun lader dig gøre det uden betaling.
SIGNE		Det gør da ikke noget, Yrsa. Bare jeg kan komme til at spille, så ... Værsgo, her er de otte øre for i dag.
YRSA	<i>Ser vredt på SIGNEs fremstrakte hånd. Næsten undskyldende:</i>	<i>Hrmpff!</i> Som om hun ikke kunne undvære de otte øre om ugen. Nå, men så giv mig dem. Men du kommer til at sidde - ...
SIGNE	<i>Nikker og griner frækt</i>	"... inde i gangen til Privatén, indtil der bliver ledigt." Ja, det plejer jeg jo.
YRSA	<i>Vrisser stadig, mens hun følger SIGNE hen til dør 2</i>	Nå, ind med sig. Og du sidder bare helt stille, til du bliver hentet.
SIGNE	<i>Går ud ad dør 2</i>	Tak, Yrsa.

PERSON	HANDLING	REPLIK
YRSA	<i>Lukker dør 2, ser hen mod dør 5. Derpå et surt blik på loftslampen. Ser ned på mønterne i sin hånd på vej mod dør 1. Går ud ad dør 1</i>	Og så sidder de to fruentimmere og er åh-så-fornemme med deres elektri-ti-... ti-ci-og-tet!, nemlig! otte øre!

(... som hun dog ikke når, for:)

2. scene - Sibylle, Kaj, Grosseren og Tove

Dør 2 går op og ind kommer SIBYLLE og KAJ. De pjatte-slås med hinanden, KAJ forsøger hele tiden at kilde SIBYLLE.

SIBYLLE	<i>Stakåndet og leende</i>	<i>... åh, hold så op, din grobrian! Hold op-hold-op-hold-op.</i>
KAJ	<i>Griber konstant ud efter hende</i>	Hvad siger du? Du ved, hvad jeg gerne vil høre dig sige, ikke. Sig det så. Sig det så ...
SIBYLLE	<i>Værger konstant for sig</i>	Næ-du-ka-tro-nej. Ikke så længe du - ... <i>ha-ha-ha-ha-ha, h-h-h-hold-så-op!!</i>
YRSA	<i>Sætter hænderne i siden og ser hvast på de to turtelduer</i>	Frøken Sibylle! Hvordan er det, De tér Dem.
SIBYLLE	<i>Ser på YRSA</i>	Åh, er det dig, Yrsa? Hvad mener du? Tér mig?
YRSA	<i>Løfter en dirrende finger i vejret</i>	Klokken er snart et kvarter over tre, og så - ...
SIBYLLE	<i>Står mere roligt og retter på tøjet - dog stadig munter</i>	Jajaja! Så har jeg elev! Det ved jeg da godt.
KAJ	<i>Lægger mere normalt hænderne om livet på SIBYLLE</i>	Hvem er det i dag?
SIBYLLE	<i>Med pegefingern mod hagen Med et skjælmensk blik på KAJ</i>	Det er tirsdag, så ... må det være Grosserer Amstrad, der skal ... øh, Grosserer Amstrads <i>datter</i> , mener jeg, naturligvis!
KAJ	<i>Giver SIBYLLE et kort klem</i>	Ja, det er fint. En af de gode stamkunder.
SIBYLLE		Måske, men det gør det ikke sjovere!
KAJ	<i>Giver SIBYLLE et kindkys</i>	Du skal ikke tænke på morskab, når du er på arbejde, min lille kakadue. Du skal kun tænke på at opføre dig ... formidabelt!

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIBYLLE	<i>Rigtigt skjælnsk</i>	Du mener, at jeg skal - ..?
KAJ	<i>Kort for hovedet</i>	Du ved, hvad jeg mener.
SIBYLLE	<i>"Surmuler"</i>	Åh, din stivstikker. Der er ikke megen humor i dig, hva'?
KAJ		Ikke når det drejer sig om forretninger.
SIBYLLE		Nå-nå-nå, det er da min moders piano-undervisning!
KAJ		Ja, men hvem er det, der skaffer de rigtige ... "kunder", hva'?
		Og apropos kunder, så har jeg en ny.
SIBYLLE		Åh, nej. Jeg har rigeligt i forvejen.
KAJ		På andre dage måske nok. Men du har ingen elever onsdag eftermiddag.
		Har hun vel, Yrsa?
YRSA	<i>Ryster på hovedet</i>	Nej, det er rigtigt nok. Onsdag eftermiddag er der kun ambassaderådens Herluf ... og det er normalt Frøken Irmelin, som ...
KAJ		Der ser du. Du kan sagtens tage en elev i morgen. Og i øvrigt, så har din moder sagt god for ham.
		Selvom ... hvordan skal jeg sige det ... man skal jo ikke dømme en standsperson på navnet, men alligevel ...
SIBYLLE		Hvad mener du? Navnet?
KAJ	<i>Smågriner</i>	Ja, for kunden hedder ... Nielsen! Tænk Jer engang. Men den er god nok. Han er redaktør på Aftentidende, og man skal lede længe efter <i>mere</i> kongetro undersætter, ved I nok!
SIBYLLE	<i>Småvrænger</i>	Selvom han hedder Nielsen.
KAJ		Ja, netop. Redaktør Nielsen kommer i morgen klokken halv-fire. <i>Med sin datter, Anna, ikke at forglemme.</i>
SIBYLLE	<i>Ser træet ned mod gulvet</i>	Åh, nogle gange ville jeg ønske ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAJ	<i>Tager SIBYLLE ind til sig.</i>	Du skal ikke bryde dit lille hoved med mere nu. Grosseren er da ...
	<i>Tager hende om hagen, løfter hendes ansigt og ser ind i hendes øjne</i>	Nå-nå, lille kakadue. Du ved da, at jeg kun tænker på vort bedste.
	<i>Det ringler på døren</i>	
YRSA	<i>Ser mod dør 1. Går ud ad dør 1</i>	Ja, men det må så være Grosseren, der kommer.
SIBYLLE	<i>Surmuler stadig lillepigeagtigt</i>	Jo, men ... når vi har nok til at starte vores eget, så ...
KAJ	<i>Sødt og overbevisende</i>	Naturligvis, lille kakadue. Og det varer ikke længe. Det lover jeg.
SIBYLLE	<i>Tager sig sammen og begynder at puffe KAJ mod dør 2</i>	Ikke mere snak. Se at komme af vejen med dig.
KAJ	<i>Træder rask mod dør 2</i>	Ja, vi ses, min lille kakadue!
SIBYLLE	<i>Fingerkysser efter ham</i>	Veller, veller, store ... kraftige ... dejlige ...
	<i>Dør 1 går op og ind kommer GROSSEREN, TOVE og YRSA.</i>	
SIBYLLE	<i>Stopper midt i sætningen og drejer genert væk. Vender sig dog igen</i>	... øh, jeg mener ... Åh, goddag, Hr. Grosserer Amstrad. Og den små Tove.
GROSSEREN	<i>Temmelig brysk</i>	Goddag, Frøken ... øh ... Sibylle. Tove, giv pænt hånd til Frøkenen!
TOVE	<i>Rækker pligtskyldigt hånden frem</i>	
GROSSEREN	<i>Vapper hende hårdt over hånden</i>	Og nej! Sig mig, kan du ikke huske selv de simpleste ting! Man nejer, når man giver hånd!
TOVE	<i>Nejer og giver hånd</i>	
GROSSEREN	<i>Brummer</i>	Nå, der ser du.
SIBYLLE	<i>Mod YRSA</i>	Yrsa, er du rar at hente min moder? Nå, det bliver ikke nødvendigt, kan jeg se.
	<i>Dør 3 går op og FRU GOTTHARD kommer sejlene ind. Hun lukker omhyggeligt dørene efter sig.</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Med rimeligt dæmpet stemme [- forhold til hendes normale stemmeleje]</i>	Åh, tænkte jeg det ikke nok. Det er den rare Hr. Grosserer Amstrad. Hvor har vi dog glædet os til at se Dem. Og lille Tove sandelig også!

PERSON	HANDLING	REPLIK
YRSA	<i>Går mod dør 5. Mumler for sig selv Ud gennem dør 5</i>	Åh, for sørensen-og-hele-hans-skøre-famlie. Jeg må hellere se, om alt er på plads.
GROSSEREN	<i>Trækker en anelse i reversen</i>	Ja, min kone og jeg er jo så glade for at vor datter får lært nogle øh ... gode og dydige færdigheder.
FRU GOTTHARD	<i>Bugserer GROSSEREN og SIBYLLE over mod DAMESIDE</i>	Og hvad kan være bedre end pianospil, ikke sandt! Hr. Grosseren kan være forviset om, at vi gør os de største anstrengelser for at Tove lærer pianospillet finesser helt fra grunden.
GROSSEREN	<i>Med et hurtigt blik over skulderen</i>	Nå, men måske De skulle lade ... øh ... lektionen ... øh ... starte.
FRU GOTTHARD		Naturligvis, Hr. Grosserer Amstrad. Kom, lille Tove. Du skal ind i den Lille Pianostue i dag.
<i>FRU GOTTHARD</i> gelejder hurtigt TOVE hen til og ud ad dør 4. Hun vender sig i døråbningen.		
FRU GOTTHARD	<i>Peger mod dør 5. Ud</i>	Sibylle. Du er nok så venlig at vise Hr. Grosseren til rette i Solstuen.
GROSSEREN	<i>Ser på SIBYLLE. Hænderne vil stadig gerne trække i reversen</i>	Nå, men vi skal vel ..?
SIBYLLE	<i>Træder helt ind til ham og lægger kælent hånden over hans. Fniser behersket</i>	Selvfølgelig, knullermand ... øh! Ups! HR. Grosserer!
<i>Fra dør 4 hører vi nu nogle først vaklende, derefter mere håndfaste skalaer spillet på et klaver.</i>		
YRSA	<i>Kommer ud ad dør 5. Bliver stående</i>	Frøken Sibylle. Alt er på plads.
SIBYLLE	<i>Puffer [behersket] YRSA til siden Med endnu en undertrykt fnisen</i>	Udmærket, Yrsa. Hvis du vil være så venlig ... Og hvis De, Hr. Grosserer, vil følge mig ind i (fnis) Solstuen, så ...
<i>SIBYLLE og GROSSEREN ud ad dør 5. SIBYLLE lukker døren, men når lige at sende et grimasse til YRSA. Grimassen viser, at hun ikke har høje tanker om manden bag sig</i>		
YRSA	<i>Ser på den lukkede dør Vender sig og trasker mod dør 2</i>	"Solstuen", hmpf! Ikke et vindue er der! Men det er vel godt det samme. Med den slags undervisning!

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Kommer til syne i dør 4. Kigger bagud</i>	Ja, sådan, lille Tove. Og husk så: C-dur, F-dur, G-dur og de tilhørende moller.
YRSA	<i>Mimer med mens FRU GOTTHARD taler</i>	("... G-dur og de tilhørende moller.) (... <i>Opadgående og nedadgående!</i> ")
FRU GOTTHARD	<i>Vifter og viser systemet med fingrene i luften. Lukker dør 4 bag sig</i>	Både - ja, nemlig. <i>Opadgående og nedadgående!</i> Godt, min pige.
[Lyden af klaverskalaerne dør meget hurtigt hen]		
FRU GOTTHARD	<i>Til YRSA Nu vifter hænderne lidt mere udefineret omkring</i>	Nå, søde Yrsa. Du er nok rar at ... at ... du ved ...
YRSA		Holde vagt? Så ingen af vore rare gæster kommer til at støde ind i hinanden, mener De?
FRU GOTTHARD	<i>Vifter hende af. Går hastigt hen til dør 3, åbner den og går igennem. Mens hun lukker døren igen:</i>	Ja, naturligvis. Du ved godt, hvad jeg mener! Ja, så er jeg her igen, fru Konsulinde Svane. Det var bare et bud med eftermiddagsavisen.
YRSA	<i>Ser hånligt efter hende Ser hånligt mod dør 5. Fnyser</i>	Ja, det kunne være kønt, om den rare Konsulinde fik færtten af, hvad andre forældre laver i Solstuen!

Lyset dæmpes langsomt.

*Vi hører nu atter på et barn, som troligt **banker skalaer af i ensformige gentagelser.***

3. scene - Tannenbaum I

TANNENBAUM kommer ind ad dør 1.

YRSA vender sig mod dør 1. Får et chok ved synet

YRSA	<i>Tager sig til halsen</i>	Åeehhh ...! Hr. Tannenbaum, er det Dem? De gjorde mig helt forskrækket!
TANNENBAUM	<i>Rømmer sig</i>	<i>Hrrmmm..</i> Det beklager jeg, men - ...
YRSA	<i>Har nu genfundet lidt af sig selv</i>	De ved ... udmærket, Hr. Tannenbaum, at Fruen bliver rasende, når hun hører, at De igen har lukket Dem selv ind.
TANNENBAUM	<i>Med retfærdig harme</i>	Det har jeg aldeles ikke - ikke denne gang! Døren til den bageste køkkentrappe stod på vid gab. Jeg var bange for, at der muligvis var nogen, som havde brudt ind.

PERSON	HANDLING	REPLIK
YRSA		Hvem skulle dog bryde ind her? Iøvrigt er her altid nogen hjemme, så der kan ikke ske noget.
TANNENBAUM	<i>Spidst, nærmest "fornærmet"</i>	Der sidder da en fremmed herre i køkkenet, bemærkede jeg ... og en ... pige ude i gangen. Hun lignede nærmest en tigger!
YRSA	<i>Som var det hendes fortjeneste</i>	Det er Konsulinde Svanes privatchauffør! Herren i køkkenet, altså. Pigen er - ... nå, det kan være ligemeget.
TANNENBAUM		Meget vel. Men vi har altså oplevet en del tyverier her i ejendommen i de seneste uger. Ikke mindst i forbindelse med arbejdet på bygningerne i baggården. Så vi er alle nødt til at være opmærksomme på enhver uregelmæssighed! Kan jeg komme til at tale med Fru Gotthard?
YRSA	<i>Stikker næsen i sky</i>	Fruen er optaget. Hun har Konsulinde Svane som gæst. Det er derfor Konsulindens chauffør sidder i køkkenet.
TANNENBAUM	<i>Ser hvast på YRSA.</i>	De kan meddele Fru Gotthard, at jeg på det kraftigste må opfordre alle lejere til at holde <i>alle</i> døre forsvarligt aflåst.
	<i>Med slet skjult foragt</i>	Med det rend af elever ... og tiggerpiger! ... som finder sted her, kan man jo aldrig vide, hvilke fremmede som slipper ind i ejendommen. Og så er Fanden jo løs i Laxegade.
YRSA	<i>Ligegyldigt</i>	Det skal jeg meddele Fruen.
TANNENBAUM	<i>Skal lige til at tage i håndtaget på dør 1</i>	De kan endvidere give besked om, at jeg har bedt politiet holde et specielt godt øje med ejendommen, mens der arbejdes i baggården.
YRSA		Javel, Hr. Tannenbaum
TANNENBAUM	<i>Går ud ad dør 1</i>	
YRSA	<i>Står et øjeblik og ser på dør 1. "Vågner"</i>	... Åh, jeg må hellere se, at han virkelig er gået!
	<i>Når knap at se ud ad dør 1, før</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

*Dør 5 op og ind kommer FRU GOTTHARD og KONSULINDEN.
YRSA stiller sig i venteposition ved dør 1*

FRU GOTTHARD

Nu skal jeg hente unge Hr. Svane. Det varer kun et øjeblik.
Yrsa, du kan give besked til Konsulindens chauffør.

Går over til dør 3 og ud.

YRSA går ud ad dør 2.

KONSULINDEN venter med ynde.

FRU GOTTHARD kommer tilbage ad dør 3, medbringende HANS.

HANS ser sur ud!

KONSULINDEN

Nå, min dreng. Se dog ikke så ... vrissen ud. Der er da kun en uge til din næste lektion.

Til FRU GOTTHARD

Tænk, jeg vidste ikke, at han tager det så alvorligt!

FRU GOTTHARD

Der er ingen tvivl om, at Hr. Svane er meget glad for at spille piano.

YRSA og CHAUFFØREN kommer ind ad dør 2.

YRSA stiller sig parat ved dør 1 og holder den åben.

CHAUFFØREN gør honnør og stiller sig klar midt på gulvet. Løfter den venstre arm en anelse

KONSULINDEN *Stikker sin højre hånd under
CHAUFFØRENS arm.
Krammer den **meget** tæt!*

Tak, Jean-Michel. Altid så galant!

FRU GOTTHARD

Tak for i dag, Fru Konsulinde Svane. Det har været en fornøjelse.

KONSULINDEN

Åh, ingen årsag, Fru Gotthard.
Men ... *au revoir*, til næste tirsdag.

FRU GOTTHARD *Nejer*

Farvel, Fru Konsulinde Svane.

KONSULINDEN, CHAUFFØREN og HANS ud ad dør 1.

YRSA følger efter, lukker døren efter sig.

FRU GOTTHARD står et øjeblik og ser på døren - som lytter hun efter, at de nu også går deres vej,

Derpå vender hun sig og går over til dør 3. Åbner den og lytter til skalaerne, som høres derfra.

YRSA kommer tilbage ad dør 1

YRSA *Knikser*

Fru Gotthard. Hr. Tannenbaum har været her.

FRU GOTTHARD *Vender sig skarpt*

Hvad ville den ... vindbeutel ... så i dag?

YRSA *Peger mod dør 1*

Ja, han stod pludselig i døren - ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

FRU GOTTHARD	<i>Til sig selv:</i>	Sig mig, har den mand ikke andet at lave end at genere os? Det er snart sagt hver dag, han kommer rendende!
	<i>Til YRSA: ... kan ikke finde det rette ord</i>	Havde han nu igen låst sig ind med hovednøglen. Den ... den ...
YRSA	<i>Forstår sammenhængen</i>	Nej ... det vil sige ... Han <i>sagde</i> , at døren til den ene køkkentrappe stod på vid gab! Åh, den lader jeg jo være åben, så Signe kan komme ind! ... Men <i>kun</i> om tirsdagen!
FRU GOTTHARD		Ja, det er måske ikke den bedste løsning. Men vi kan jo ikke have hende rendende op ad hovedtrappen. Du må fortælle Signe, at hun skal sørge for at låse døren til køkkentrappen efter sig, Yrsa.
YRSA	<i>Knikser</i>	Javel, Frue. Men ... Hr. Tannenbaum sagde også, at han havde bedt politiet om at holde øje med ejendommen. På grund af de mange tyverier rundt omkring.
FRU GOTTHARD		Lige hvad vi manglede. Nå, det kan vel ikke være anderledes. Men jeg har noget jeg skal ordne. Du holder øje med vore gæster her, og hvis pigen derinde holder for lange pauser, så henter du mig. Forstået?
YRSA	<i>Knikser</i>	Javel, Fru Gotthard.

FRU GOTTHARD går over til dør 2 og ud.

Lyset helt ned. Skalaerne dør hen.

4. scene - Red. Stein

Næste eftermiddag. Lyset op igen. Loftslampen tændes ligeledes. [Der er ikke lys i gaslamperne] Det ringler på døren.

YRSA	<i>Kommer ind ad dør 4 og går over til dør 1. Irettesætter sig selv med et stort smil (gerne mod salen!) Går ud ad dør 1</i>	Hm, det kan ikke være kunder ... ups, undskyld! ... <i>elever!</i> så tidligt? Klokken er kun halv tre.
FRU GOTTHARD	<i>Iført en ny kjole/nyt sjal. Kommer ind ad dør 2. Råber bagud gennem døren</i>	Hvem kan det mon være? Sibylle? Venter du nogle elever allerede?

PERSON	HANDLING	REPLIK
[SIBYLLE]	<i>Høres utydeligt i baggrunden</i>	<i>[Mumle-mumle ... osv]</i>
FRU GOTTHARD	<i>Lukker døren</i>	Ja, det siger sig selv.
<i>Dør 1 går op igen og ind kommer REDAKTØR STEIN og YRSA</i>		
FRU GOTTHARD		Jamen, det er jo min yndlingsoverbo. Goddag, redaktør Stein.
RED. STEIN	<i>Muntert</i> <i>["Madam" med kort "dam"]</i>	Goddag, goddag, bedste Madam.
FRU GOTTHARD	<i>Vrikker en finger i luften</i>	<i>Fru Redaktør Stein. De ved udmærket!</i> at jeg på det kraftigste tager afstand fra at blive kaldt den slags!
RED. STEIN	<i>Ler</i> <i>Skærmer for munden med hånden og ser "konspiratorisk" til siderne</i>	Ja-ja-ja, Fru Gotthard. Jeg driller bare. Tænk om de brave bedsteborgere her i komplekset fandt ud, hvilken slags undervisning, der <i>også</i> bliver givet her.
FRU GOTTHARD		<i>Det er og bliver</i> en respektabel Piano-Undervisning, jeg driver her i huset!
RED. STEIN	<i>Griner</i>	Såvist, såvist. Og sålænge ingen har mistanke om andet, så ... Men jeg mener ... den slags er da stadig lovligt. De og Deres døtre behøver ikke skamme Dem over - ...
FRU GOTTHARD	<i>Afbryder.</i> <i>Vrænger ordet</i>	Men det varer sikkert ikke længe, vel? Selv Deres "avis" har skrevet om Politimesterens planer, ikke sandt.
RED. STEIN	<i>Lidt på retræte</i>	Jo vist, men det er da slet ikke sikkert, at det ligefrem bliver gjort ulovligt.
FRU GOTTHARD		Jeg har fra en meget pålidelig kilde, at Landstinget pønser på det samme.
RED. STEIN	<i>Med et svagt smil</i>	Fra en af Deres ..? Åeh, jeg forstår. Nå, men de kan da vel ikke ligefrem forbyde Deres ... Piano-Undervisning! Men det kunne da ikke skade, at - ...
FRU GOTTHARD	<i>Afbryder</i>	At hvad? At hele byen fik at vide, hvordan nogle af landets bedste og fornemmeste mænd får et kort men velfortjent pusterum fra deres ansvarsfulde pligter?

(fortsættes)

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

FRU GOTTHARD

(fortsat)

Eller jeg skal måske sætte en annonce i Deres avis, der fortæller, at selv samfundets spidser har naturlige behov og ønsker, som de ikke kan få tilfredsstillet derhjemme, fordi takt og tone forbyder ægtefolk at vise ærlige følelser overfor hinanden?

RED. STEIN

Ser på FRU GOTTHARD med påtaget benovelse

Neeijj ... det må jeg sige ...

Sikken en folketaler, der er gået tabt i Dem, fru Gotthard. Eller - De kunne vel ikke tænke Dem at blive journalist på min avis? Med den slags florumvundne fraser, kunne De få selv det kedeligste møde i Landstinget til at lyde som ... som ... en vise fra Bakkens Hvile!

FRU GOTTHARD

Fnyser

De skal ikke sammenligne - ...

RED. STEIN

Vifter afværgende med hænderne

Godt ord igen, bedste underbo. De ved udmærket, at jeg ikke kunne drømme om at gøre grin med Dem og Deres metiér.

FRU GOTTHARD

Giver sig

Morsomt-ondsindet

Ja-ja da. Jeg ved nok, at De ofte har svært ved at kontrollere Deres skarpe tunge. Måske er det derfor, at Ordensmagten så tit aflægger besøg på Deres redaktion? For den *er* vel ikke allerede blevet lukket af Censuren?

RED. STEIN

Med et lorent grin.

Av, for den da. Dén sved. Nuvel, nabo. De vinder! Ikke et ord mere om politik.

Men ... så må jeg hellere afsløre, hvorfor jeg er kommet.

FRU GOTTHARD

Nu De siger det. Er det cigarer igen?

RED. STEIN

Igen "konspiratorisk"

Slår muntert ud med armene

Nej, slet ikke! De må bære over med mig, Fru Gotthard. Jeg er kommet ... for at bede Dem ... på mine grædende knæ! ... om at ... låne mig ... en kop sukker!

YRSA

Med hænderne i siden

Næ, nu har jeg da aldrig!

RED. STEIN

Stemmen dør usikkert hen

Ja, jeg ved godt, at jeg plejer at låne whiskey og cigarer af Dem - guderne skal vide, at jeg ikke turde spørge andre her i huset! - men nu har jeg altså lovet min ærværdige moder - som partout forlanger at besøge mig i de næste tre dage - at lave småkager til kaffen, så nu hænger jeg på den ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Ser forbavset på RED. STEIN</i>	En kop sukker? Åh, De skal da også altid ..! Det kunne De da bare have sagt med det samme.
RED. STEIN	<i>Griner</i>	Ja, men så havde De ikke fået lejlighed til at afsløre Deres evner som taler, vel?
FRU GOTTHARD	<i>Ler med</i>	<i>Ha-ha-ha.</i> Det kan De nok have ret i, Redaktør Stein.
<i>Det ringler på døren</i>		
YRSA	<i>Vender sig mod dør 1 Ser fra døren hen på RED. STEIN</i>	Apropos redaktører. Så ... Av, den var værre!
FRU GOTTHARD	<i>Vender sig mod YRSA</i>	Yrsa, er du rar ..?
YRSA	<i>Trippe lidt usikkert, går så hen og "hvisker" til FRU GOTTHARD</i>	Det er ham den nye. Den ... anden!
FRU GOTTHARD		Den anden? Hvilken anden?
YRSA	<i>Vinker hen mod RED. STEIN</i>	Ligesom hende. Redaktøren!
FRU GOTTHARD		Jeg forstår stadig ikke ..?
YRSA	<i>Trækker FRU GOTTHARD hen mod dør 1</i>	Der kommer en ny elev i dag. En ung pige ved navn Anna. Hendes ... <i>far!</i> ... er Redaktør Nielsen fra ...
FRU GOTTHARD	<i>Forstår endelig problemet</i>	Åh, ja. Det er rigtigt. Og vi kan ikke have, at de to ... redaktører ... Tak skal du have, Yrsa.
	<i>Vender sig mod RED. STEIN</i>	Åh, det minder mig om ... Sødeste overbo, De må være træt. Det blev vel sent på redaktionen i aftes. Så ... hvis De blot kommer med mig, så ...
RED. STEIN	<i>Ser forvirret på FRU GOTTHARD</i>	Jo, men ... nej. Det blev ikke sent. Hvad mener De ..?
FRU GOTTHARD	<i>Formelig trækker RED. STEIN med sig hen mod dør 3</i>	Hvis De blot vil sætte Dem ind i Salonen et øjeblik, så får jeg Yrsa til at hente sukkeret til Dem om ganske få sekunder.
RED. STEIN	<i>Stadig forvirret</i>	Nej, det er da ... Men jeg skal ...
FRU GOTTHARD	<i>Skubber RED. STEIN gennem dørene og lukker dem</i>	Yrsa, luk så den anden redaktør ind.
YRSA	<i>Stormer hen til dør 1 og ud</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Åbner dør 2 - hviske-råber:</i>	Sibylle. Sibyl-le. Så er din elev her.
SIBYLLE	<i>Kommer kort efter til syne i dør 2</i>	Ja, men det bliver da spændende at se, hvad det er for en starut.
FRU GOTTHARD	<i>Tjekker datterens udseende</i>	Det er datteren, som er eleven, husker vi nok.
SIBYLLE	<i>Sukker</i>	Ja, ja. Jeg er ikke idiot.

5. scene - Hr. Tannenbaum II

Dør 1 går op og ind kommer HR. TANNENBAUM og YRSA

YRSA	<i>Giver fortvivlede tegn til FRU GOTTHARD</i>	Ja, jeg har ellers sagt til Hr. Tannenbaum, at Fruen ikke havde tid lige nu ...
FRU GOTTHARD	<i>Med dæmpet stemme. Tager en dyb indånding</i>	Nu igen!! Hr. Tannenbaum. God dag. Hvad skylder man æren? Skal lejen nu igen sættes i vejret? Eller er der forsvundet endnu to zinkspande fra byggepladsen, så vi for sjette gang skal advares mod mistænkelige personer på trappeopgangene? Jeg håber det kan gøres kort. Jeg venter en ny elev om ganske få minutter.
TANNENBAUM	<i>Virrer på hovedet</i>	Ja! øh ... jeg mener ... nej, gudskelov. Men De skal vide, - <i>bedste</i> Fru Gotthard, at jeg er kommet i et helt andet anliggende: jeg modtager konstant og hele tiden den ene klage efter den anden!
FRU GOTTHARD	<i>Sukker Som til et barn:</i>	Nå ja, det er det <i>tredie</i> emne, De altid kan underholde med. Min Piano-Undervisning er og bliver helt inden for lovens rammer. Jeg har kun undervisning mellem klokken - ...
TANNENBAUM	<i>Afbryder hende</i>	Ja, det ved jeg udmærket. Men derfor klages der alligevel fra de omkringliggende lejligheder. Hvis jeg endnu en gang kunne bede Dem overveje, at - ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Afbryder ham.</i> <i>Træder nærmere ... kampklar</i>	<i>Jeg flytter ingen steder. Jeg betaler min husleje probert hver den første. Så De kan ikke sætte mig på gaden.</i> Jeg ved nok, hvad De tænker at bruge lejligheden til.
TANNENBAUM	<i>Protesterer mumlende</i>	De kan aldeles ikke ... hvad tænker De på ..?
FRU GOTTHARD	<i>Dapper HR. TANNENBAUM over brystet.</i> <i>Fingeren dirrer i luften</i>	De skulle skamme Dem. En mand i Deres alder. Og De vil lade Deres unge ... <i>veninde</i> ... flytte ind her. Ja, det kan ikke nytte, De protesterer. Mig kan De ikke narre.
TANNENBAUM	<i>Begge hænder oppe til parade</i>	Det er aldeles ikke min - ... det er min niece ... fra Ringsted. Hun - ... øh ...
<i>Lyset går ud! Der bliver helt mørkt - og helt stille et øjeblik.</i> <i>Derpå:</i>		
FRU GOTTHARD		Og <i>det</i> betaler jeg husleje for. Hr. Tannenbaum, vil de straks sørge for, at det lys kommer tilbage!
TANNENBAUM	<i>Med næsten grådkvalt stemme</i>	Jeg forsikrer Dem, Fru Gotthard, det er ikke - ...
SIBYLLE		Åh, hvor er nu de ... de ... sikringer?
<i>Lyset kommer igen</i>		
TANNENBAUM	<i>Stemmen bliver mindre og mindre</i>	<i>Ha!</i> Der ser De. Ingen grund til bekymring. Bare en lille ... et lille ... Ingenting ... forstår De.
FRU GOTTHARD		Vi betaler i dyre domme for at lyset kan være tændt. Og så skal vi finde os i at sidde her i bælgmørke den ene gang efter den anden.
SIBYLLE	<i>Supplerer</i>	Og rode med ... med ... sikringer ude på den mørke trappe.
TANNENBAUM		Men ... det var ikke ... det var ikke ...
FRU GOTTHARD		Det sker for tit! Hr. Tannenbaum. Det må De gøre noget ved!
YRSA	<i>Vinker advarende til FRU GOTTHARD og peger mod dør 1: "Der kommer snart kunder"</i>	

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Ser YRSAs anstrengelser</i>	Nuvel, Hr. Tannenbaum. Hvor meget jeg end nyder at tale med Dem, så er dette ikke tidspunktet.
	<i>Begynder håndfast at føre TANNENBAUM mod dør 1</i>	Hvis De vil komme igen efter klokken ni, så har vi ikke flere elever for i dag.
TANNENBAUM	<i>Sprutter i protest</i>	Jamen, jeg vil ... De må høre på mig ... Alle disse klager ... alle disse <i>skalaer!</i>
FRU GOTTHARD	<i>Skubber ham bagud med begge hænder øverst på hans bryst</i>	Skalaer er pianospillels allervigtigste grundelement. Uden skalaer intet pianospil.
	<i>Puffer ham ud gennem dør 1</i>	Farvel, Hr. Tannenbaum. Vi ses ved næste månedskifte. Så kommer De bare som en god lille husejer og henter Deres husleje. Farvel!
<i>YRSA følger hurtigt efter TANNENBAUM</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Fyrer resten af magasinet af:</i>	Og lad så være med at lukke Dem ind i min lejlighed i tide og utide, <i>Herr</i> husvært. Vi kunne jo tro, at det var Dem, der var en tyveknægt!
TANNENBAUM	<i>Råber ude fra "gangen"</i>	<i>Behøver De virkelig at lære dem så mange skalaer?</i>
FRU GOTTHARD	<i>Råber efter ham</i>	Og hils Deres niece!
<i><u>Det ringler på døren</u></i>		
<i>Samtidig går dør 3 op og REDAKTØR STEIN stikker hovedet frem</i>		
RED. STEIN		Jeg kan også komme tilbage efter sukkeret senere.
FRU GOTTHARD	<i>Først venligt</i>	Åh, Redaktør Stein. De blev vel ikke bange, da lyset forsvandt?
RED. STEIN		Ikke spor. Jeg er selv så vant til det, ved De nok.
FRU GOTTHARD	<i>Får så pludselig travlt. Stormer hen til dør 3. Puffer RED. STEINs hoved tilbage og lukker døren.</i>	Ja, det er sandt. Åh, det varer kun et lillebitte øjeblik, Fru Redaktør!
	<i>Ser på SIBYLLE</i>	Sukkeret, altså. I sidste øjeblik!

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

6. scene - Red. Nielsen og Anna

Ind ad dør 1 kommer nu REDAKTØR NIELSEN og ANNA - begge ikklædt overtøj - efterfulgt af YRSA.

FRU GOTTHARD	<i>Træder værdigt frem</i>	Hr. Redaktør Nielsen. Hvor det glæder os at se Dem og Deres ... bedårende datter.
RED. NIELSEN	<i>Stammer og rødmer</i>	Goddag, Fru-fru-fru Gottha-ha-hard. Ja, jeg ... vi hørte, at ... jeg kan forstå, at De ... jeg mener ...
SIBYLLE	<i>Går hen til ANNA, giver hende hånden og hjælper hende af med frakken. Trækker hende derpå to skridt væk fra faderen</i>	Goddag, Anna. Vi skal nok komme godt ud af det sammen.
	<i>Rækker frakken til YRSA</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Trækker RED. NIELSEN diskret den anden vej</i>	Vi skal nok tage os pænt af Deres datter, Hr. Redaktør Nielsen. Vi har mange års erfaring med selv helt uøvede ... elever.
RED. NIELSEN	<i>Ser forfjamsket efter ANNA</i>	Ja, min datter er ... hun har kun prøvet at spille en smule tidligere, så - ...
FRU GOTTHARD	<i>Lægger beroligende hånden på hans arm</i>	Det skal De slet ikke bekymre Dem om. Overlad De trygt Deres datter i vore hænder. Så skal hun nok komme til at spille som ...
	<i>Vender sig og ser sødt på ANNA. Går over til ANNA</i>	... som den engel hun er!
		Kom her, min pige. Lad mig se rigtigt på dig. Sikke nogle smukke øjne. Og - ... disse hænder! Som skabt til at lave stor kunst.
SIBYLLE	<i>Træder imens over i nærheden af RED. NIELSEN</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Trækker langsomt ANNA over mod dør 4</i>	Du skal komme til at spille noget så dejligt, det lover jeg. Kom, Anna. Nu skal du se. Vi tager den Lille Pianostue i dag.
	<i>På vejen ud ...</i>	<i>[... Forstår du. Vi har både en Stor og en Lille Pianostue ...]</i>
	<i>FRU GOTTHARD følger stadigt snakkende ANNA ud gennem dør 4. SIBYLLE står nu ved siden af RED. NIELSEN. YRSA forsøger at se så diskret ud i den anden ende af Forværelset, mens hun studerer RED. NIELSEN</i>	
SIBYLLE		Hvis jeg må tage Deres frakke?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

RED. NIELSEN *Ser næppe på SIBYLLE* Jo, det kan De - ... jeg mener ...

SIBYLLE *Tager hans frakke og rækker den til YRSA* Deres datter er i de bedste hænder. Og jeg er sikker på, at De også snart vil synes det samme.

YRSA tager imod frakken men bliver stående med den (+ Annas) over armen

RED. NIELSEN Jeg forstod på den herre, som fortalte mig om stedet her, at - ...

SIBYLLE *Lægger en let finger på hans læber* *Sshhh ... ikke et ord mere.*
Hvis De blot vil følge med mig herind ... ja, vi kalder det ... Solstuen.

SIBYLLE vender sig og åbner dør 5. Griber let fat i RED. NIELSENS slipsetøj og trækker ham langsomt og forførende ud gennem døren

RED. NIELSEN *Stammer endnu mere forfjamsket* Ja, je-je-jeg vil gerne - ... Det er ikke fordi, jeg plejer - ... men de sagde i klubben, at je-je-je-je- ...

SIBYLLE *Lukker døren efter dem* Så så så så, ikke så megen snak.

YRSA *Ser hårdt på dør 5* Ja, den historie kunne nok rydde en forside eller to ..!

Stirrer ud over salen.

Vender sig og løber mod dør 2 - og ud *Guuiijj, sukkeret!*

De første vakkende skalaer høres fra dør 4.

Dør 3 går op og REDAKTØR STEIN stikker igen forsigtigt hovedet frem

RED. STEIN *Ser fra side til side i det tomme lokale* Hallo. Er her nogen? Jeg kan glimrende komme ... igen ... senere ..?

Kommer ind i Forværelset Eftertænksomt:

Nå, de er væk allesammen.
Der var nu noget bekendt ved den stemme ..?
Nå, men jeg har ikke tid til at blive hængende her. Altså: ikke noget sukker.

På vej mod dør 1.

Mon jeg kan nå at hente et par Sarah Bernard?

Ud ad dør 1

YRSA kommer farende ind ad dør 2 med en kop i hånden - og stadig med de to frakker over armen! Åbner dør 3

YRSA *Sukker (!) dybt* Fru Redaktør Stein. Her er Deres - ..?
(Suk!) ... pokkers osse!

Dør 2 går op igen og

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAJ	<i>Stikker hovedet frem</i>	Yrsa. Hvordan går det?
YRSA	<i>Mere sikker i stemmen</i>	Jo ... øh, det går. Det går helt som forventet. Du kan være ganske rolig. Din ... forlovede ... skal nok lære ham nye takter.
KAJ	<i>Kommer helt ind i lokalet</i> <i>Ud gennem dør 1</i>	Fint. Nå, men jeg smutter. Jeg <i>kan</i> ikke klare alle de skalaer!

YRSA ser et øjeblik efter ham, lukker derpå dør 3 og trasker tungt ud gennem dør 2

Skalaerne fortager sig i takt med at

Lyset går langsomt ned

7. scene - Fru Gotthard og Irmelin

Den følgende tirsdag. Lyset op igen. Der er "kun" lys i loftslampen.

FRU GOTTHARD, med anden kjole/sjal på, sidder i "Den Bedste Stol" og skriver med en pen i en sort regnskabsbog.

Dør 5 går op og YRSA kommer ind

FRU GOTTHARD

Åh, Yrsa, det var godt du kom.
Jeg kunne ikke finde dig før.
Har du set Sibylle?

YRSA

Hører ikke efter.

Altså den Hr. Tannenbaum. Nu stod han igen midt i den bageste gang og vrøvlede om, at hvor *farligt* det er, når døren til køkkentrappen står åben.
Sådan en gammel ... blandemaskine!

Som var det til en veninde på gadehjørnet:

Jeg var nede i den anden ende af lejligheden - det er ikke altid lige nemt at finde rundt i den labyrint. Især når der er så få vinduer!

FRU GOTTHARD *Med en let latter*

Ha-ha. Ja, man kan ligefrem fare vild, hvis man ikke ser sig for.

YRSA

Det gør jeg næsten hver gang, jeg forlader køkkenet! Hvorfor værelserne er anbragt på den sære måde, har jeg aldrig forstået!
Og jeg håber sandelig aldrig, at jeg er midt på en af gangene, mens det dér ... elektrihurlumhej ... det forsvinder!

FRU GOTTHARD

Nå, det sker da ikke så tit.

PERSON	HANDLING	REPLIK
YRSA		Næ, ikke hvis man kalder to gange om dagen for "ikke så tit".
FRU GOTTHARD		Jeg ved ikke, hvad vi skal gøre ved det gamle ... fjols ... jeg mener Hr. Tannenbaum. Mon jeg kunne forhøre mig hos politiet, om han i det hele taget har lov til at lukke sig ind på den måde?
YRSA		Ja, hvis det stod til mig, blev han kastet i det dybeste fangehul. Jeg bliver så forskrækket hver gang!
FRU GOTTHARD		Nå, men jeg spurgte dig om noget. Har du set Sibylle? Mens du nu famlede dig frem igennem ... "labyrinten"?
YRSA		Nej, jeg har ikke set hende siden hun ... Jeg <i>tror</i> , hun ville gå ned til skrædder Thomsen. Det var noget med et nyt skørt til den røde kjole.
FRU GOTTHARD		Ja, bare hun er tilbage til, når Grosseren kommer!
	<i>Lidt ærgerligt</i>	Åh, nej, det er jo <i>Fru</i> Grosseren, der kommer med Tove i dag.
		Nå, men hun skal jo stadig undervise.
YRSA		Hun er sikkert tilbage i god tid.
FRU GOTTHARD		Nå, ikke mere snak. Det er afregningsuge, og det er sidste tirsdag i måneden, så - ...
YRSA	<i>Løfter op i punchbowlen. På vej mod dør 2.</i>	... så kommer selveste Hr. Konsul Svane og betaler for undervisningen .. med <i>mere</i> .
	<i>Ud gennem dør 2</i>	Ja, jeg <i>er</i> på vej efter frisk punch.
	<i><u>Det ringler på døren</u></i>	
FRU GOTTHARD	<i>Ser ned i bogen</i>	Glimrende, Yrsa. Den skal gerne være varm, når konsulen kommer.
	<i>Der går ti sekunder</i>	
IRMELIN	<i>Kommer ind gennem dør 2</i>	Det er sidste tirsdag i måneden, ikke sandt.
FRU GOTTHARD		Jo, det er det.
IRMELIN	<i>Sætter sig på Empire-stolen ved siden af dør 3 - og udstøder et dybt suk</i>	Tænkte jeg det ikke nok.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD		Nå-nå, min pige. Det er da ikke så slemt.
IRMELIN		Måske ikke. Men den rare Hans bliver så ked af det hver gang.
FRU GOTTHARD	<i>Sætter et sidste hak i bogen, klapper den i og rejser sig energisk</i>	Han er kuns et barn. Og børn ...
IRMELIN	<i>Kender remsen: Mest for sig selv</i>	... "skal ses men ikke høres", ja, det ved jeg. En sjov ting at sige, når vi underviser dem i at spille ..?
FRU GOTTHARD		Hr. Konsulen er en meget vigtig person. Det er en stor ære, at hans søn får undervisning her hos os.
IRMELIN		Det ved jeg. Det ved jeg. Men ... det er bare ...
YRSA	<i>Kommer frem i dør 1</i>	Fru Gotthard. Det er ... en politibetjent!
FRU GOTTHARD	<i>Giver et lille ryk med hovedet</i>	En ... betjent? Nå, men vis ham ind.
<i>YRSA træder til side og lader BETJENT LANGBALLE komme ind</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Rejser sig men bliver stående foran stolen</i>	Ja ..?
BETJENT LANGBALLE	<i>Tager hjelmen af og siger forlegent</i>	Fru Gotthard, forstår Jeg? Og Frøken ..?
IRMELIN	<i>Rejser sig og ser undseligt på BETJENT LANGBALLE</i>	
FRU GOTTHARD		Min datter hedder Irmelin.
BETJENT LANGBALLE	<i>Får rigtigt øje på IRMELIN. ... er ved at glemme lektien</i>	Ja, jeg beklager meget, men jeg er bleven pålagt den opgave at forsøge at sikre, at beboerne her i ejendommen foretager de ... nødvendige forholdsregler ... for at undgå ... jeg mener modvirke ... indbrud og ... lignende forbrydelser.
FRU GOTTHARD		Et prisværdigt initiativ, Hr. Betjent ..?
BETJENT LANGBALLE	<i>Rødmer de første to grader. Kommer desværre til at se på IRMELIN igen</i>	øh ... undskyld, Frue. Mit navn er Langballe. Betjent Langballe til tjeneste.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD		Hr. Betjent Langballe. De kan være forsikret om, at jeg har indterpet såvel mit personale som ... min familie, at vi låser alle døre og vinduer forsvarligt.
	<i>Med en gestus mod IRMELIN</i>	
BETJENT LANGBALLE		Det lyder - ...
FRU GOTTHARD		Og skulle vi være så letsindige at glemme disse forholdsregler, så kan De trygt regne med, at vor husvært, Hr. Tannenbaum, nok skal minde os om det.
BETJENT LANGBALLE	<i>Er faldet i staver over IRMELIN</i>	... Ja, naturlig- ... Undskyld, De sagde - ... åh, ja! Hr. Tannenbaum. Ja, Hr. Tannenbaum er meget ivrig for at vi - ... Vi ... taler meget med Hr. Tannenbaum for tiden ... på stationen, mener jeg ...
FRU GOTTHARD		Tror jeg gerne. Men hvis der ikke var andet ..?
BETJENT LANGBALLE	<i>Nøjes med at klikke hælene let sammen og bukke. Først regelret: Så mere i "slow motion":</i>	øh ... det var der ikke. Nej, Fru ... Gotthard. Det var det hele. ... Så jeg vil ... for i dag ... Fru Gotthard ... og ... Frøken ... Irme...lin ...
FRU GOTTHARD	<i>Til YRSA</i>	Yrsa, du er nok rar at vise Betjenten ud.
BETJENT LANGBALLE	<i>Kommer lidt mere til sig selv</i>	Åh, ja. Det er rigtigt. Jeg mangler at ... fortælle Dem, at vi ... holder mere direkte øje med ejendommene her i gaden. Imens disse ... byggerier finder sted, mener jeg.
FRU GOTTHARD		Så vi skal ikke blive bange, når vi ser Dem "luske" omkring på trapperne, <i>ha-ha-ha</i> ...
BETJENT LANGBALLE	<i>Forsøger at le med</i>	<i>Hø-hø</i> ... N-n-nej, det skal De naturligvis ikke ...
FRU GOTTHARD	<i>Med helt normal stemme</i>	Det lyder meget beroligende, Hr. Betjent. Farvel.
BETJENT LANGBALLE	<i>Med et sidste sugende blik på IRMELIN</i>	Far...vel ... farvel!
	<i>Går ud ad dør 1</i>	
YRSA	<i>Skal til at følge efter, da det giver et sæt i hende: Går i stedet ud ad dør 2</i>	Åh ... punchen.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Ser på IRMELIN</i>	Stå dog ikke der og glo!
IRMELIN	<i>"Vågner" og ser på FRU GOTTHARD. Sætter sig tilbage på Empire-stolen og ser drømmende ud i luften</i>	Jeg - ...
FRU GOTTHARD	<i>Muntert.</i>	Jeg skal nok love for, at den unge mand fik øjnene op, <i>hm!</i> Ja, det kunne være kønt, hvad? Dig, og så en ... betjent. <i>Ha-ha-ha-ha ...</i>
IRMELIN	<i>Vrider sig genert i sædet</i>	Åeerrhh, Moder ..!
YRSA	<i>Kommer ind ad dør 2 med punchbowlen</i>	Så er der frisk punch.
FRU GOTTHARD	<i>Peger mod skænken</i>	Stil den på plads. Og så - ...
	<i><u>Det ringler på døren</u></i>	
FRU GOTTHARD	<i>Klapper let i hænderne : "Så åbner bixen..."</i>	Ja, tænkte jeg det ikke nok. Punktlig som altid. Man kunne stille et ur efter Hr. Konsulen. Yrsa, er du rar ..? Og, Irmelin, se nu at få smilet på. Det er en af vores vigtigste kunde, der kommer. Åh, jeg glæder mig til at vise ham vores nye lamper!

*YRSA går ud ad dør 1.
IRMELIN rejser sig modstræbende*

8. scene - Konsulen og Hans

*Kort efter kommer KONSULEN, HANS og YRSA ind ad dør 1.
HANS surmuler temmelig meget allerede.*

FRU GOTTHARD	<i>Træder hen til KONSULEN</i>	God-eftermiddag, Hr. Konsul Svane. Hvor det dog glæder mig at se Dem.
KONSULEN		Goddag, Enkefru Gotthard. Ja, det er jo den sidste tirsdag i måneden.
FRU GOTTHARD	<i>Til YRSA</i>	En dag vi alle ser frem til med stor glæde, Hr. Konsul Svane. Yrsa, du ser til, at Hr. Konsulens chauffør får sin kaffe.
KONSULEN	<i>Skubber HANS fremad</i>	Nå. knægt. Du skal ind og spille.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Træder hurtigt hen ved siden af HANS</i>	Ja, Hans skal naturligvis have sin lektion. Kom, min dreng. Det er denne vej.
<i>HANS ser et ganske kort øjeblik ud til at han ikke vil gå - gør det dog. Med et langt blik på IRMELIN. FRU GOTTHARD gelejder HANS ud gennem dør 4.</i>		
IRMELIN		Yrsa, er du rar at skænke et glas punch til Hr. Konsul Svane?
<i>YRSA øser op i et punchglas. Går hen til KONSULEN og rækker ham glasset, mens hun nejer dybt. KONSULEN tager glasset - uden at drikke - og ser på IRMELIN</i>		
KONSULEN		Men ... vi skal vel til det ..?
IRMELIN		Tak, Yrsa, så klarer vi os.
YRSA	<i>Går ud gennem dør 1</i>	Javel, Frøken.
IRMELIN		Hvis Hr. Konsulen vil følge med ind i Solstuen.
KONSULEN	<i>Ser sig omkring i stuen</i>	Nå, ja. Der var da vist noget med, at De har fået installeret dette nymodens ..?
IRMELIN		Ja, elektricitet. Det er ganske rigtigt. Hr. Konsulen kan se det med sine egne øjne, for det er også blevet sat op herinde.
<i>IRMELIN åbner dør 5 og lader KONSULEN passere. KONSULEN ser op mod loftet</i>		
KONSULEN	<i>"Inde fra Solstuen"</i>	Hvor interessant. Men er det nu også stabilt? Jeg har hørt, at man aldrig kan være sikker på, at det virker.
IRMELIN	<i>Lukker døren efter dem</i>	Jo, det skulle jeg mene.
<i>Vi hører igen skalaer fra dør 4.</i>		
<i>Dør 2 går op og ind kommer YRSA og SIGNE</i>		
YRSA	<i>Ser sig forsigtigt om i lokalet</i>	Jo, kysten er klar. Kom du bare med ind, lille Signe.
SIGNE	<i>Kommer ind. Rækker hånden frem</i>	Værsgod. Her er de otte øre.
YRSA	<i>Ser mildt hovedrystende på hånden</i>	... Ja, ja. Så giv mig dem da.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Kommer til syne i dør 4.</i>	Ja, glimrende Hans. Du fortsætter bare ... især med mol-skalaerne. Godt, min dreng.
	<i>Lukker døren bag sig.</i>	
	<i>Ser ikke de andre i første omgang.</i>	Åh, nu fik jeg slet ikke lejlighed til at vise Konsulen vores nye lamper.
	<i>Ser de andre</i>	Nå, den lille Signe er allerede kommet.
YRSA		Ja, nu skal jeg vise hende på plads.
FRU GOTTHARD		Ja, der går jo nok nogen tid, før den Lille Pianostue bliver ledig.
SIGNE	<i>På vej ud ad dør 2.</i>	Jeg venter bare herude, som jeg plejer, Fru Gotthard.
	<i>Går ud</i>	
YRSA	<i>Lukker døren efter SIGNE</i>	Altid kommer hun for tidligt. Stakkels pige.
FRU GOTTHARD	<i>Usentimentalt</i>	Og de otte øre?
YRSA	<i>Rækker hende dem. Går mod dør 2</i>	De er her. Som altid.
FRU GOTTHARD	<i>Stopper pengene i en lomme forrest på kjolen</i>	Glimrende. Man skal ikke være efterladende overfor den slags. De skal vide, at ting koster her i livet.
YRSA	<i>For sig selv</i>	Det tror jeg ikke vi skal være bange for, at hun ikke ved, den gode Signe.
	<i>Ud ad dør 2</i>	
FRU GOTTHARD		Nå, men det kan heller ikke vare længe, før Fru Grosseren ankommer med den lille - ..?
<i>Lyset går ud. Der bliver helt mørkt.</i>		
<i>[- det vil sige, at vi gradvist blænder op for tilstrækkeligt lys til, at vi kan se, hvad der foregår. Aktørerne skal stadig famle sig frem, som om der var buldermørkt]</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Højt</i>	Åh, nej, ikke nu igen!
	<i>For sig selv</i>	Sandelig godt, at jeg ikke nåede at prale med elektriciteten til Konsulen.
		Bare det nu kommer hurtigt tilbage.
	<i>Højt igen</i>	<i>Yrsa! Yrsa!</i>
<i>Dør 2 går op. Ind kommer</i>		
YRSA		Jeg har tændstikkerne med, så vi kan tænde gaslamperne.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

Dør 5 går op. Ind kommer

IRMELIN *Hun knapper de sidste knapper i kjolebrystet* Moder? Er der sket noget? Det er noget så forskrækkeligt mørkt herinde!

FRU GOTTHARD Rolig nu, allesammen.

Dør 2 går op. Ind kommer

SIBYLLE Det er de sikringer igen. Hvor er de friske sikringer? *Yrsa!*

IRMELIN Det kommer nok snart tilbage.

SIBYLLE Og hvad hvis det ikke gør? Vi må ud og kontrollere sikringerne, siger jeg jo.

FRU GOTTHARD Hold så mund, allesammen! Der er ingen grund til at gå i panik. Vi tænder gaslyset, og så er alt i orden igen.

SIBYLLE Yrsa, hvor har vi de sikringer?

YRSA De ligger på hylden ude i entreen.

SIBYLLE *Famler sig frem mod dør 1* Så lad os få set efter derude.

SIBYLLE og YRSA kommer endelig ud ad dør 1

FRU GOTTHARD Irmelin, du er gået fra Hr. Konsulen?

IRMELIN Ja, men ...

FRU GOTTHARD Vil du straks gå tilbage. Du kan da ikke lade ham være alene i mørket.

IRMELIN Men jeg må have noget til at tænde gaslyset med.

FRU GOTTHARD Tænk hvis han går ud af den forkerte dør. Han farer vild, hvis ikke han kommer ud af den rigtige dør.

IRMELIN Jo, men jeg bad ham ligge helt stille.

Famler sig hen til dør 4 og åbner den. Kalder ud gennem døren Hans, du skal ikke være bange. Lyset er kun væk et ganske kort øjeblik. Det kommer snart tilbage. Sid bare helt stille, så ordner det sig altsammen.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

FRU GOTTHARD *Famler sig over til IRMELIN* Ja, ja. Det er glimrende. Men du har en kunde at tænke på.
Nu går du bare tilbage, så skal vi - ...

Hun afbrydes, da lyset kommer igen - "kun" loftslampen

FRU GOTTHARD Sådan. Der kan du se! Så er der ikke længere nogle problemer.

Tager fat i IRMELIN og drejer hende omkring Kan du så se at komme tilbage!

9. scene - Konsulen dør

KONSULEN *Kommer til syne i dør 5.
Han er ved at tage sin jakke på igen, mens han har punchglasset i den ene hånd* Hvad er dette for et ... cirkus, Fru Gotthard? Sig mig, er det virkelig dette elektricitet, som skaber så megen ravage?

FRU GOTTHARD *Lettere fortvivlet* Jeg forsikrer Dem, det var kun en mindre afbrydelse. Det oplever vi indimellem. Slet ikke noget at tale om.

KONSULEN Jeg er sandelig ikke imponeret! Og så lige som - ...
Jeg er *meget* skuffet, Fru Gotthard. Al den tumult er ikke noget, jeg bryder mig om.

FRU GOTTHARD *Nu nærmest desperat* Åh, Hr. Konsul. De må ikke - ...
Der må da være noget vi kan gøre?

KONSULEN *Tømmer punchglasset*
Skal til at stikke hånden inden for jakken Ikke i dag. Jeg tager afsted nu. Vil De venligst tilkalde min chauffør. De kan sende min søn hjem, når lektionen er færdig.
Og jeg betaler naturligvis kun for ... pianolektionerne! ... denne gang.

FRU GOTTHARD *Skal lige synke tabet* ... Naturligvis, Hr. Konsul Svane.

KONSULEN *Stivner og tager sig til hjertet i stedet. Punchglasset dratter på gulvet* Ja, men det skal ikke - ...

IRMELIN Åh, Gud!

FRU GOTTHARD Hr. Konsul! Hvad sker der?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

KONSULEN dejsjer omkuld - og ligger helt stille.

De tilstedeværende står lige så stille - med hænderne mod kinderne osv - stivnede i rædsel.

Dør 3 går på klem (!) - vi ser ikke, hvem der lur.

Dør 1 går op og ind kommer SIBYLLE og YRSA

SIBYLLE

Standser midt i sætningen

Se, det var sikringerne. Men nu er de - ...
Hvad er der sket?

FRU GOTTHARD

*Kommer til live.
Knæler ved siden af liget og føler
på hans bryst*

Konsulen har fået et ildebefindende, eller - ...
nej, det er meget værre!
Yrsa, løb ind og hent Kaj. Nu!
Men uden at ham chaufføren ser det!

YRSA vakler først, men får så fart på ud ad dør 2

IRMELIN

Han er ... han er død?

FRU GOTTHARD

Rejser sig

Ja. Det er jeg bange for.

FRU GOTTHARD, SIBYLLE og IRMELIN står som forstenede og ser ned på KONSULEN

SIBYLLE

Jamen, hvordan? Han kan da ikke bare sådan ...

KAJ og YRSA kommer ind ad dør 2

YRSA

Frue, det er altså meget mærkeligt. Men chaufføren er ikke i køkkenet.

FRU GOTTHARD

Han er vel ude på det lille hus?

KAJ

Nej, for der kommer jeg lige fra.

YRSA

Ja, bare han ikke er "faret vild" imellem værelserne.

FRU GOTTHARD

Tørt

Bare han ikke kommer *herind* lige nu!

KAJ

Knæler ved liget

Hvad skete det?

FRU GOTTHARD

Han tog sig til hjertet og så ... faldt han om.

KAJ

*Tjekker ligets øjne, lytter til brystet
etc.*

Ja, det er set før, men ... skete det sådan bare uden videre?

FRU GOTTHARD

Slår ud med hænderne

Ja, han skulle til at tage sin pengemappe frem, da han bare ...

IRMELIN

Han så ikke ud til at fejle noget.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD		Nej, for Konsulen er en mand i sin bedste alder. Eller rettere: <i>var</i> en mand i sin bedste alder. Og den slags falder ikke bare omkuld. Derfor må der være en anden forklaring.
		Det sidste han gjorde var at ... drikke af glasset!
YRSA	<i>Tager sig til hovedet</i>	Åh, nej! Punchen! Ikke punchen!
SIBYLLE	<i>Nærmest muntert</i>	Yrsa, du har vel ikke kommet gift i punchen?
YRSA	<i>Ser forvirret fra FRU GOTTHARD til SIBYLLE og tilbage til FRU GOTTHARD</i>	Gift? Hvad mener De? Nej, jeg har slet ikke - ... det er helt almindelig punch. Jeg smagte selv på den, før jeg satte den ind ... åh, undskyld, Frue, det skal aldrig ske igen.
FRU GOTTHARD	<i>Vifter hende af</i>	Lad gå for denne gang. Nå, men det viser da, at der ikke har været noget galt med den, før han gik derind.
SIBYLLE		Vil det sige, at - ..?
FRU GOTTHARD	<i>Med eftertryk</i>	Ja, det kunne tyde på, at nogen har gjort noget ved Konsulens glas ... <i>efter</i> han gik ind i Solstuen!
SIBYLLE	<i>Skal til at tage glasset fra gulvet</i>	Vi kan da ikke vide, om der er kommet gift i glasset?
FRU GOTTHARD	<i>Hårdt</i>	Lad det ligge! Ikke røre glasset!
SIBYLLE		Vi må have fat i politiet.
KAJ		<i>Måske</i> ikke lige det, jeg ville foreslå ...
FRU GOTTHARD	<i>Tager en hurtig beslutning</i>	Stille, allesammen. Hører I.
	<i>Løfter glasset op fra gulvet</i>	Vi må tænke hurtigt. Det går slet ikke an, at Konsulen skal findes død her efter at have drukket af vores punch.
		Vi må finde på en anden historie.
IRMELIN		Jamen, Moder, vi kan da ikke - ...
FRU GOTTHARD		Du kan tro, at vi kan. Og vi <i>gør</i> det. Hør så godt efter, allesammen.

De tre kvinder og KAJ lytter trods alt efter

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

FRU GOTTHARD

Yrsa, du tømmer resten af punchen ud. Og renser bowlen og glasset ekstra grundigt.

Sibylle, du sørger for, at chaufføren bliver i køkkenet.

Irmelin, du går ind til din elev.

Om et kort øjeblik kommer jeg ind og henter Jer herud, for til den tid, er Konsulen -... jeg mener, så *har* Konsulen fået et hjerteanfald.

IRMELIN

Ser uforstående på FRU GOTTHARD

Et hjerteanfald? Jamen, det har han da slet ikke.

FRU GOTTHARD

Hvem ved? For mig så det helt afgjort ud til at være hjertet. Ikke sandt, Kaj?

KAJ

Med på "idéen"

Jo-jo, helt sikkert. Hjertet! Det var hjertet!

FRU GOTTHARD

Nuvel. Kom så i gang.

Det er en tragisk historie, men jeg er sikker på, at ingen ville tvivle på vores forklaring. Det er trods alt en meget vigtig mand, hvis barn får undervisning her.

Afsted med Jer! Vi skal være klar inden Fru Grosserinden kommer ...

YRSA fjerner glas og bowle. Ud gennem dør 2.

SIBYLLE følger YRSA ud ad dør 2.

IRMELIN går ud ad dør 4

KAJ

Tror De virkelig, at man vil tro på det?

FRU GOTTHARD

Ja, min søde. Du vil blive overrasket over, hvad man kan slippe afsted med, når det handler om de rige og mægtige her i landet!

Går et par skridt frem og tilbage.

Men hvordan ..? Det er det, jeg ikke kan forstå. Der kan ikke være tvivl om, at nogen har puttet noget i det glas. Og har gjort det, mens det elektriske lys var afbrudt.

Men jeg *kan* ikke forestille mig, at Irmelin ville være så dum. Det er trods alt lidt for åbenlyst, hvis hun - ... nej! Men hvem så?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

KAJ

Tænker efter

Jeg kan heller ikke tro, at det er en af os.
Så må det jo være en fremmed ...
Tja, men Gud og hvermand render
efterhånden rundt i gangene her. Alskens
bude og stik-i-rend-drenge ... Hr.
Tannenbaum ...

KAJ

Ja, ham er stødt ind i to gange ude ved
køkkentrappen ... bare i denne uge!

FRU GOTTHARD *Kløer sig let over panden
("Er der flere")*

Hm ..? Fru Redaktør Stein roder også rundt
for at finde cigarer og spiritus en gang
imellem. Ja ... og hvis ikke jeg tager meget
fejl, så har vi faktisk ikke engang set den
unge betjent forlade lejligheden her for lidt
siden!

Nogle gange synes jeg, det er lidt vel mange,
som færdes frit i mit hjem.

KAJ

Kommer i tanke om

Chaufføren! Han var ikke i køkkenet!

FRU GOTTHARD *Vrænger en anelse:*

*Ser på KAJ i flere sekunder uden
at sige noget*

Og to børn sidder og spiller klaver, så alle
klager over larmen ... ja, og lille Signe sidder
ude i gangen og venter!
Har du flere "intelligente" forslag!
Eller ..?
Du siger jo, at du var på ..?

KAJ

Forstår spørgsmålet

Hvad? Tror De, at - ...
Nej, hvorfor skulle jeg dog tage livet af en af
vores faste kunder. Det er sgu da dem, vi
lever af!

FRU GOTTHARD *Lidt modløst*

Ja, godt ord igen, Kaj. Men det er for - ...

KAJ

Bliver også usikker

Vi er ... nødt til at finde ud af, hvem ... der
har gjort det!

FRU GOTTHARD *Vælger at tage sig af det mest
presserende*

Ja, naturligvis. Men lige nu er det vigtigste,
at vi får alle overbevist om, at den brave
Konsul Svane døde en naturlig død.
Og vi kan jo starte med vor elskelige og
halvblinde doktormand.

Er du rar at løbe ned og hente Dr. Sandersen?

*KAJ ser et øjeblik på FRU GOTTHARD. Derpå vender han omkring og går hurtigt ud gennem dør 1.
Dør 3 bliver lukket med et svagt klik fra låsen*

FRU GOTTHARD *Vender sig mod lyden*

Hvad var det? Er der nogen?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

Der er helt stille. FRU GOTTHARD går tøvende mod dør 3, ryster på hovedet ("Det var nok ingenting"), besinder sig og vender sig mod liget.

FRU GOTTHARD står et øjeblik og ser ned på den døde mand

FRU GOTTHARD

Blot en skam, at han ikke nåede at betale for lektionerne først.

Går ud gennem dør 3

Lyset ned

Vi lytter til lidt piano-etude imens

10. scene - Politiforhør I

Lyset går op igen.

FRU GOTTHARD sidder i "Den Bedste Stol", på to andre stole sidder IRMELIN og SIBYLLE.

På Empire-stolen ved dør 3 sidder BETJENT LANGBALLE.

KOMMISSÆR GULDHOLM vandrer rundt i det frie område i KONGESIDE

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

En tragisk historie. Alt for tragisk.
Den store mand! Riget vil ikke være det samme efter dette!

FRU GOTTHARD

Så sandt, så sandt, Kommissær Guldhorn.

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

-holm! Guldhorn, Fru Gotthard.
Men selv om det er en af landets mest elskede sønner, så er der vel ikke meget mere at gøre i denne sag?

FRU GOTTHARD

Ikke med mindre man kunne tro, at der var noget mistænkeligt ved dødsfaldet.

SIBYLLE

Gisper (lydløst) og ser (fordækt) på FRU GOTTHARD

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

Eftertænksomt

Ikke så vidt jeg kan se. Vi har jo lægens ord for, at det er et naturligt - omend beklageligt - dødsfald.

Og da både De, Fru Gotthard, og den elskværdige Fru Grosserer Amstrad, begge har forklaret, hvordan Konsul Svane netop skulle forlade etablisementet her, for pludselig at tage sig til hjertet, så ...

Ja, en sørgelig men enkel historie. Ikke noget at besvære hverken politi eller retsvæsen med.

FRU GOTTHARD

Det er da en trøst.

PERSON	HANDLING	REPLIK
KOMMISSÆR GULDHOLM		Betjent Langballe. Der er ikke brug for vores tilstedeværelse her.
BETJENT LANGBALLE	<i>Rejser sig og ser - stort set KUN - på IRMELIN</i>	De damer må have os undskyldt, Men ... jeg har lige et enkelt spørgsmål.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Med en venlig gestus</i>	Ja, sig kun frem, Betjent Langballe
BETJENT LANGBALLE		Hvem af de Frøkener var det, som underviste den unge Hr. Svane?
IRMELIN	<i>Både ser og ser ikke op i BETJENT LANGBALLEs øjne</i>	Det ... var ... mig, Hr. Betjent.
BETJENT LANGBALLE	<i>Som havde det stor betydning</i>	Jaså, det var Dem.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Stadig overbærende</i>	Var det alt, Betjent?
BETJENT LANGBALLE	<i>Nikker langsomt uden at tage blikket fra IRMELIN</i>	Ja, Kommissær Guldholt. Det var ... alt ... for nu.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Vender sig mod FRU GOTTHARD</i>	Ja, jeg vil byde dem farvel igen, Fru Gotthard ... og de Frøkener Gotthard.
<i>KOMMISSÆR GULDHOLM og BETJENT LANGBALLE bukker høfligt og trækker sig nærmest sidelæns hen mod dør 1 - og ud. Knap har døren lukket sig bag dem, før:</i>		
SIBYLLE	<i>Rejser sig og puster tydeligt ud</i>	<i>Pfffttt!</i> Sikken en omgang. Jeg troede aldrig, at de skulle gå.
FRU GOTTHARD	<i>Ser på IRMELIN</i>	Gad vide, hvorfor den unge betjent spurgte om lige præcis det?
SIBYLLE		Hvad tænker du på?
FRU GOTTHARD		Ja, som om det havde nogen betydning, hvem der underviste drengen?
SIBYLLE	<i>Fniser</i>	Han var nok bare brændt lun på Irmelin! Så du ikke, hvordan han sad og gloede ...
IRMELIN	<i>Slår ud med den ene arm</i>	Pjat. Han gloede da slet ikke.
FRU GOTTHARD	<i>Kommer eftertænksomt på benene</i>	Ja, jeg ved stadig ikke, om jeg kan lide det eller ej.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

SIBYLLE		Men du fik ret, Moder. De åd historien med hud og hår.
FRU GOTTHARD	<i>Små-ler</i>	Ja såmænd, og det blev endnu bedre af, at Fru Grosseren dukkede op, så hun kunne genfortælle det samme.
SIBYLLE	<i>Fniser igen</i>	Ja, hun fik det næsten til at lyde, som om hun havde set det med egne øjne.
FRU GOTTHARD		Nå, nu er den grimme historie forhåbentlig overstået. Men ... jeg kan sandelig ikke lide tanken om, at der <i>har</i> været gift i det punchglas.
SIBYLLE	<i>Stikker en albue i siden på IRMELIN</i>	Nå, men så slap du da for den gamle stivstikker, hvad? For det var vel dig, der - ...
IRMELIN	<i>Farer sammen</i>	Hvad mener du? Skulle jeg have ..?
FRU GOTTHARD	<i>Bryder ind</i>	Hold så op, I to. Naturligvis er det ingen af os. Det ville da være dumt, eftersom det var en af vores bedste kunder.
<i>Dør 2 går op og YRSA kommer ind</i>		
FRU GOTTHARD		Yrsa, du er nok rar at løbe hen til Vice-Gehejmrådens og meddele, at piano-undervisningen er aflyst resten af dagen. Vi kan ikke modtage elever, når Konsulen netop er død.
YRSA	<i>Knikser. Går ud ad dør 1</i>	Så gerne, Frue.
FRU GOTTHARD	<i>Sætter hænderne nederst på ryggen og strækker sig bagover</i>	Ååeerh ... så skal det gøre godt at komme ud af det korset. Piger, vi holder tidlig fyraften.

*SIBYLLE og IRMELIN ser bare på hende uden kommentarer.
Alle tre går ud ad dør 2.*

Lyset går helt ned.

11. scene - Konsulinden, Hans, Sibylle og Kaj

Lyset op igen.

*KONSULINDEN, HANS, IRMELIN og FRU GOTTHARD står i KONGESIDE
KONSULINDEN og HANS er klædt i sort, men ingen af dem ser nu alt for nedtrykte ud (!)*

FRU GOTTHARD

Et sørgeligt tab. En sorgens dag.

KONSULINDEN

Såvist, Fru Gotthard. Men livet skal jo gå videre.

IRMELIN

*Lægger armen om skulderen på
HANS*

Jamen, så går vi ind til dagens lektion, Hans.

HANS smiler op til IRMELIN. De to går ud ad dør 4

KONSULINDEN

Hans insisterede på at komme herhen i dag.
Skønt det kun er en uge siden, at - ...

*Et øjeblik stilhed, mens KONSULINDEN fjerner noget fra den ene øjenkrog.
FRU GOTTHARD tror, pausen skyldes bevægelse, indtil hun ser direkte på KONSULINDEN.*

Igen høres etuden fra starten af akten fra dør 4.

KONSULINDEN

Fortsætter muntert

Men nu ville det være rart med en kop te!

FRU GOTTHARD

Naturligvis, Fru Konsulinde Svane.
Hvis De vil følge med mig ind i Salonen.

YRSA

*Kommer ind ad dør 1 og
går hen til FRU GOTTHARD*

Undskyld, men der har netop været et bud.

FRU GOTTHARD

*Lader KONSULINDEN gå ind i
Salonen*

Ja, Yrsa. Lad mig høre.

YRSA

Det var en besked fra Fru Grosserer Amstrad,
at hun desværre er forhindret i at bringe Tove
til undervisning i dag.

FRU GOTTHARD

Udmærket, Yrsa. Så ved vi det. Giver du
Frøken Sibylle besked?

YRSA

Naturligvis, Frue.

FRU GOTTHARD går ud ad dør 3 og lukker den bag sig.

YRSA

*Går omkring i lokalet og ser under
stolene, under skænken osv*

Hvor pokker er den saks bleven af ..!

Dør 2 går op og ind kommer SIBYLLE og KAJ

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIBYLLE	<i>Ser på YRSAs søgen</i>	Hvad leder du efter, Yrsa? Er det stadig den saks?
YRSA	<i>Ser forskrækket op</i>	Åh, er det bare Dem, Frøken Sibylle? Ja, det er såmænd "bare" den lange stofsaks. Nu har den været væk i ... en uge! Jeg har ledt alle vegne og spurgt alle, selv Fruen, men væk er den. Jeg kan altså ikke forstå det.
KAJ	<i>Rækker hænderne halvt i vejret</i>	Det er ikke mig. På ære, Yrsa. Jeg sværger.
SIBYLLE	<i>Dasker til KAJ</i>	Åh, dit vrøvlehoved!
KAJ	<i>Lægger armene om SIBYLLES liv</i>	Jeg sværger. Det er ikke mig!
YRSA	<i>Ser sig hovedrystende om</i>	Jeg kan altså ikke forstå det. For ... åh, det er sandt. Jeg har en besked til Frøken Sibylle.
KAJ	<i>Nu kun med den ene arm galant om SIBYLLES liv</i>	Sig frem, kække Yrsa, lad det ikke være en hemmelighed længere.
SIBYLLE	<i>Fniser. Mere nøgternt</i>	Årh, du skal også altid være så morsom, Kaj. Hvad er det for en besked?
YRSA	<i>Fatter sig</i>	Det er Grosserens. De kan ikke komme med Tove i dag.
KAJ	<i>Griber mere håndfast om SIBYLLES talje [- og må gerne løfte hende op, om muligt!]</i>	Hvor dejligt, så har vi nogle timer for os selv
SIBYLLE	<i>Ler - lidt forsigtigt</i>	Hvad mener du? Er du slet ikke vred over, at de ikke kommer?
KAJ	<i>Overbærende</i>	Årh, det var jo konen i dag, ikke? Så er jeg ligeglad. Det er herrerne, der giver skejser!
SIBYLLE		Hvad skal jeg så lave? Min næste elev er først klokken seks.
KAJ	<i>Giver SIBYLLE et klem</i>	Det kan jeg nok finde et par forslag til, min lille kakadue.
SIBYLLE		Hvad, for eksempel.
KAJ	<i>Begynder at trække SIBYLLE mod dør 1</i>	Tja, hvad med en tur ned til Promenaden.

PERSON	HANDLING	REPLIK
SIBYLLE	<i>"Surmuler"</i>	Åh, der er så kedeligt på denne tid af eftermiddagen. Det er også for mørkt.
KAJ	<i>Skjælmusk</i>	Måske-e-e, men på vejen <i>ned</i> til Promenaden, der ...
SIBYLLE	<i>Klapper i hænderne</i>	Ligger der en modeforretning!
KAJ		Som lige netop i går har fået de seneste moder hjem fra Paris.
SIBYLLE	<i>Omfavner KAJ</i>	Åh, Kaj. Du er bare ... så dejlig.
<i>SIBYLLE og KAJ ud ad dør 1.</i>		
<i>YRSA ser hovedrystende efter dem</i>		
YRSA	<i>Genoptager sin søgen</i>	Gad nok vide, hvad hun ser i den ... laps! Den saks-den saks ... hvor er min saks. Jeg ved, at den ligger og griner ad mig et eller andet sted!
<i>Dør 2 går op og ind kommer SIGNE</i>		
YRSA	<i>Vender sig forskrækket og ser SIGNE</i>	Åh, hvem ..? Er det bare dig, Signe?
SIGNE	<i>Kryber sammen</i>	Øh ... ja, men jeg er ked af det, hvis jeg forskrækkede dig.
YRSA	<i>Er kommet sig over chokket</i>	Ja, ja, da, det er udmærket. Men du kommer jo alt-alt for tidligt, min pige.
SIGNE		Det ved jeg godt, men jeg glæder mig så meget til om tirsdagen, så ...
YRSA	<i>Skal lige tænke sig om</i>	Og det er din lykkedag i dag, for - ... Jo ... den er god nok. Grosserens kommer ikke med Tove, og Hans er allerede i gang i den Store Pianostue, så ... Kom bare med, Signe. Der er ledigt i ... næsten to timer! Hvad siger du så?
	<i>Går hen og åbner dør 4</i>	
SIGNE	<i>Klapper i hænderne af begejstring</i>	Åh, er det sandt! To timer.
YRSA	<i>Standser i døråbningen</i>	Meeen ... der var lige ...
SIGNE	<i>Ser forskrækket på YRSA</i>	
YRSA	<i>Rækker hånden frem</i>	Hvad plejer vi ..?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

SIGNE	<i>Smiler lettet og graver i lommen. Stormer forbi YRSA</i>	Åh, ja. Naturligvis. Her er de otte øre.
YRSA	<i>Kan ikke lade være med at smile efter hende</i>	Kom nu ikke til skade, lille Signe. Nå, men rart at se hende smile på den måde.

Det ringler på døren.

Imens hører vi noget rigtigt dejligt pianomusik fra dør 4

YRSA		Hvem kan det mon være?
-------------	--	------------------------

YRSA småløber hen til dør 1 og ud

12. scene - Grosseren og Tove

Ganske kort efter kommer YRSA tilbage gennem dør 1, bakkende.

Bag hende kommer GROSSEREN og TOVE.

YRSA forsøger at forklare sig

YRSA		Naturligvis, Hr. Grosserer Amstrad. Men jeg bliver nødt til at hente Fruen.
GROSSEREN	<i>Kort for hovedet</i>	Jamen, så gør det.
YRSA	<i>Går hen og banker på dør 3</i>	Det varer kun et øjeblik.
FRU GOTTHARD	<i>Åbner dør 3. Får øje på GROSSEREN og skynder sig at lukke døren bag sig, før hun siger mere</i>	Hvad er der, Yrsa. ..! Er det Dem, Hr. Grosserer? Hvilken behagelig overraskelse.
GROSSEREN	<i>Brummer</i>	Ja, min hustru blev ... det var ikke muligt at ... derfor kommer jeg selv også denne gang.
YRSA		Og Frøken Sibylle er netop gået ... i byen.
FRU GOTTHARD	<i>Til GROSSEREN</i>	Åh, det var en skam! Ja, men naturligvis. Tove <i>skal</i> da have sin lektion.
	<i>Ser sig omkring - tænker hurtigt</i>	Men så skal vi - ... Hør, Yrsa, der er nogen i den Lille Pianostue?
YRSA		Ja, den lille Signe. Jeg troede - ...
FRU GOTTHARD		Hun må ud! Og så skal Tove ... Yrsa, gå straks ind og hent Frøken Irmelin.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

YRSA *Knikser.
Ud ad dør 4* Straks, Frue.

FRU GOTTHARD *Vender sig mod GROSSEREN* Ja, nu skal De se. Det ordner sig altsammen.

IRMELIN *Kommer ind ad dør 4* Moder ville tale med mig?

*YRSA følger lige efter sammen med SIGNE, som hun sender tværs gennem lokalet og ud ad dør 2.
HANS kommer til syne i døråbningen ved dør 4.*

FRU GOTTHARD *Let febrilsk* Ja, der er sket en lille misforståelse,
ha-ha-ha ...
Forstår du, Hr. Grosserer Amstrad har selv bragt Tove herhen i dag, så ...

*Begynder at flytte omkring på
personerne som var det
skakbrikker. Er lige ved også at
tage fat i GROSSEREN, men
dropper det!* Du kommer med mig, lille Tove ... og Hans
... se nu bare her ...

*Går ud gennem dør 4 sammen med
TOVE og HANS* Og du, Irmelin, du ... nå, det ved du.

IRMELIN *Går hen til dør 5 og vender sig
mod GROSSEREN* Hvis De vil være venlig at følge med mig.

*GROSSEREN brummer noget uforståeligt.
IRMELIN og GROSSEREN ud ad dør 5.
YRSA ser hovedrystende efter dem. Går derpå ud ad dør 1.*

Nu høres til overflod to forskellige slags skalaer!

FRU GOTTHARD *Kommer ind ad dør 4* (*Pust-støn*) Åh, det er godt, at det er to af
vore ældste elever.
De klarer selv de skalaer et stykke tid!

Stormer hen til dør 3 og åbner Ja, så er jeg tilbage. Jeg beklager ventetiden.
Lukker døren efter sig Blot et lille problem med ... med øh ... en
vandhane ... alle de nymodens indretninger
tager livet af os en dag!

***Denne gang fortager skala-spillet sig ikke. Det fortsætter i 20-30 sekunder.
[INGEN bemærker, at det kun er eet sæt skalaer, der høres, vel?]***

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

13. scene - Grosserens død

Lyset går ud

Musikken standser.

Der går 5 sekunder. [Hvorunder vi igen skruer nok op for scenelyset til, at vi kan se, hvad der sker]

Dør 3 går op og ind kommer

FRU GOTTHARD

Lukker døren efter sig!

...ingen grund til panik. Det plejer kun at tage få sekunder!

Jeg skal straks se, hvad jeg kan gøre, Fru Konsulinde Svane.

Dør 1 går op og ind kommer

YRSA

Skal jeg se, om det er sikringerne igen?

Dør 5 går op og ind kommer

IRMELIN

Knapper igen knapper på livet løs

(!)

Ikke nu igen. Tænk dog på børnene.

Moder, er du der?

Vi må gøre noget ved lyset. Det kan ikke blive ved med at gå.

FRU GOTTHARD

"Hvisker"

Bare rolig, Irmelin.

Irmelin? Er du nu igen gået fra en kunde?

Kan du så - ...

IRMELIN

Jeg er da nødt til at se, om alt er i orden.

Hos børnene.

FRU GOTTHARD

Jeg skal nok tage mig af børnene, forstået.

Se nu bare at komme tilbage til ... i Solstuen!

YRSA

Ud ad dør 1

Jeg ser lige til sikringerne.

FRU GOTTHARD

Bliver stående midt i lokalet

Hvorfor skal det også ske så tit?

IRMELIN

Når hen til dør 4

Hans og Tove, kan I høre mig?

Bare sid helt stille, så kommer lyset snart tilbage.

FRU GOTTHARD

Nu mister jeg altså snart tålmodigheden,

Frøken Irmelin. Vil du så se at komme tilbage, hvor du hører til!

IRMELIN

Famler sig vej tilbage til dør 5

Når at komme ud, før

Ja, det skal jeg nok.

Lyset kommer igen

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Ler nervøst</i>	Sådan ... <i>ha-ha-ha</i> ... ikke mere at bekymre sig om!
	<i>Går mod dør 4</i>	Irmelin? Nå, hun er da gået tilbage. Så skal vi bare have ungerne til at spille igen.
YRSA	<i>Kommer ind ad dør 1</i>	Gad nok vide, hvorfor de sikringer springer hele tiden ?
FRU GOTTHARD		Åh, Yrsa. Jeg ville næsten ønske, vi aldrig havde fået det ... skidt!
	<i>Der lyder et skrig fra dør 5</i>	
FRU GOTTHARD		Hvad var det? ... Irmelin?
	<i>FRU GOTTHARD og YRSA skal netop til at nærme sig dør 5, da</i>	
IRMELIN	<i>Kommer vaktende ind, grådkvalt og med den ene hånd får øjnene</i>	<i>Uh-huh-hu-huh-hu, det er ikke sandt. Det kan ikke være rigtigt!!</i>
FRU GOTTHARD	<i>Omfavner IRMELIN</i>	Hvad er der galt. Hvad har han gjort? Er det Grosseren? Hvad har han gjort?
IRMELIN	<i>Hulker stadig, men tager sig dog sammen</i>	Ha-han-han har ik-ik-ik-ke gjort noget. Han ligger bare derinde, med - ... <i>hu-hu-hu-hu</i> ...
FRU GOTTHARD		Yrsa, gå ind og se, hvad der er sket.
	<i>YRSA står totalt lammet</i>	
FRU GOTTHARD		Yrsa! Så vågn dog op, dovne tøs!
	<i>YRSA rører ikke en muskel, står bare og stirrer på dør 5</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Slipper varsomt IRMELIN.</i>	Man skal da også gøre alting selv! Så-så, du skal se, det ordner sig nok alltsammen. Nå, lad mig så se ...
	<i>Træder ind gennem dør 5. Bakker derpå langsomt tilbage. Skal lige genfinde talens brug. Langsomt, søvngængeragtigt</i>	<i>Hrm-hrmm ...</i> Yrsa. Vi må se det fra den lyse side.
YRSA	<i>Vågner en smule op</i>	Hv-hvad mener Fruen?
FRU GOTTHARD		Du behøver ikke lede længere efter den store stofsaks. Nu ved vi præcis, hvor den befinder sig.
	<i>Lukker dør 5 og vender sig helt om mod YRSA. Efter en kort pause:</i>	Ved du, hvor Kaj er henne?

PERSON	HANDLING	REPLIK
YRSA	<i>Virrer stadig en anelse uforstående på hovedet - eller rettere hele kroppen</i>	Kaj? Er det ham, der ..? Nej ... jeg mener, jo. Han ville gå ned på Promenaden sammen med Frøken Sibylle.
FRU GOTTHARD		Løb straks afsted og se om du kan finde dem. Vi må se at få gjort noget ved dette roderi. Irmelin. Gå ud og tør dig i ansigtet og se at komme til hægterne.
	<i>YRSA går ud ad dør 1</i>	
IRMELIN	<i>Ser på FRU GOTTHARD</i>	Jeg går ikke derind igen. Jeg går ikke - ...
FRU GOTTHARD		Det skal du heller ikke. Men jeg vil gerne have, at du bagefter går ind og tager dig af børnene. Får dem til at spille lidt rigtigt musik og så videre. Som om alting er som det plejer.
IRMELIN	<i>Orker knap at pege mod døren</i>	Jamen, hvad gør vi ved ...
FRU GOTTHARD		Det skal du ikke spekulere på. Når Kaj kommer tilbage, så ordner vi det altsammen.
IRMELIN	<i>Går mod dør 1</i>	Jamen, hvad skal vi gøre?
FRU GOTTHARD		Der kan under ingen omstændigheder være tale om, at der finder endnu et dødsfald sted her i vort hjem. Derfor bliver vi - det vil sige du og Sibylle og Kaj - nødt til at anbringe den gode Grosserer Amstrad et sted, hvor overfald med knive og sakse er mere almindelige end i "Enkefru Gotthards Piano-Undervisning". Som for eksempel de store buskadser ved Promenaden, ikke sandt?
IRMELIN		Vil du virkelig have, at vi skal - ...
FRU GOTTHARD		Ja, det vil jeg. For det er det eneste fornuftige at gøre. Nu går du ind til børnene. Når lektionerne er omme, fortæller vi Tove, at hendes far havde glemt, at han skulle til et vigtigt møde, så hun må gå hjem alene Og så venter vi bare på, at Konsulinden også tager afsted.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

IRMELIN

Jeg tror altså ikke, at jeg kan gøre det.

FRU GOTTHARD

Pjat. Selvfølgelig kan du det.
Du skal! Forstået! Se så at nette dig!

IRMELIN går ud ad dør 2 på let vaklende ben

FRU GOTTHARD *Går over til dør 3, tager to dybe indåndinger, åbner døren og går igennem. Lukker døren bag sig*

De må virkelig undskylde, at det tog lidt tid, Fru Konsulinde Svane.
Det er simpelthen umuligt at få ordentlige tjenestefolk nuomdage!

Der skrues atter op for skalaerne fra dør 4 - igen høres to sæt skalaer.

Efter et hyperkort øjeblik går dør 1 op og ind kommer

BETJENT LANGBALLE *Åbner døren, mens han banker prøvende på den*

Hallooo ... er der nogen?
Hoveddøren stod åben, så ... Hallooo ..?

Træder ind i lokalet. Lytter.

Nå, der må da være nogen i klaverrummene.
Måske man skulle vente udenfor, alligevel?

Ser mod gulvet

Det var her, at Konsulen faldt omkuld ...
Måske er der noget, vi har overset?

Han går frem mod stedet

IRMELIN *Kommer ind ad dør 2. Lukker den, vender sig for at gå mod dør 4, da hun får øje på ... uha! - uniformen - på vej mod den anden side af lokalet! Hun besvimer sporenstregs!*

Hvad er ... åååehhh ...

BETJENT LANGBALLE *Vender sig ved lyden. Forfærdet:*

Åh, jeg beder om forladelse. Jeg - ...
Frøken Irmelin!

BETJENT LANGBALLE stormer hen til den liggende IRMELIN og går på knæ. Han løfter varsomt hendes overkrop op fra gulvet og holder hendes hoved - måske en anelse ukorrekt for en regelret ordenshåndhæver (!) - mod sit bryst

BETJENT LANGBALLE

Frøken Irmelin. Det var ikke min mening ...
Åh, hvor er hun dog ... smuk!

Lyset helt ned.

Skalaerne får lov at lyde nogle øjeblikke længere.

PAUSE

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

2. AKT

14. scene - Red. Nielsen, Anna og Red. Stein

*Vi starter foran tæppet (eller foran scenen eller ved siden af scenen) - med tæppet for.
Vi er nemlig på gaden et sted i Hovedstaden.*

*Ind fra KONGESIDE kommer REDAKTØR NIELSEN sammen med ANNA,
fra DAMESIDE kommer REDAKTØR STEIN rask marcherende
De standser og hilser dannet på hinanden.*

RED. STEIN	<i>Letter på hatten</i>	Jamen, goddag, kære kollega.
RED. NIELSEN	<i>En anelse forbeholden</i>	Øh ... goddag, Redaktør Stein.
RED. STEIN	<i>Gnubber sine hænder velfornøjet</i>	Herligt vejr i dag. Lige det rette vejr til en rask spadseretur.
RED. NIELSEN		Ja, såmænd. Bortset fra, at vi sådan set ikke er ude at spadserere.
RED. STEIN		Ja, hver sine lyster. Og hvordan har den unge Frøken det så? Det er Anna, Frøkenen hedder, ikke sandt?
ANNA	<i>Nikker, lidt betuttet over den frembrusende kvinde. Så kan hun alligevel ikke dy sig:</i>	Mmmm-mmm ... Jeg er begyndt at gå til klaver!
RED. NIELSEN	<i>Rømmer sig</i>	<i>Hrm ... piano-undervisning, søda Anna. Det hedder - ...</i>
RED. STEIN	<i>Ser på ANNA</i>	Nej, hvor interessant!
ANNA	<i>Mere modig Går i stå, da</i>	Ja, jeg startede i sidste uge hos Fru Godhart. Og jeg skal derop igen på ... på - ...
RED. NIELSEN	<i>Rømmer sig endnu mere</i>	<i>Hrrr-hrrrrmmm ...</i>
RED. STEIN	<i>Med mere end et glimt i øjet. Ser nu på RED. NIELSEN</i>	Nej, det siger du ikke! Jeg kender så glimrende Enkefru Gotthards Piano-Undervisning. Jeg kender endda flere prominente mennesker, hvis børn går til undervisning dér.
RED. NIELSEN	<i>Har stadig problemer med stemmen</i>	<i>Hr-rr-rrmmm</i> , ja, vi syntes, at Anna ville have godt af noget ... øh ... klassisk dannelse.

PERSON	HANDLING	REPLIK
RED. STEIN	<i>Igen til ANNA</i>	Jamen, det er jeg <i>sikker</i> på, at Fru Gotthard kan lære den unge Frøken. Kan du så lide at spille ... piano?
ANNA	<i>Med et stort smil</i>	Ja! Det er vældigt morsomt. Og så er det også rart, at følges derhen med min Fader.
RED. STEIN	<i>Med et langt, skævt blik op på RED. NIELSEN</i>	Ja, det kan jeg tænke mig. Og jeg er sikker på, at din Fader også synes det er dejligt!
RED. NIELSEN	<i>Kan nu ikke længere stå distancen.</i>	Nå, Anna, vi må videre!
	<i>Hilser meget hurtigt til hatteskyggen.</i>	... En ... for- <i>hrm</i> -nøjelse at møde Dem, ærede kollega.
	<i>Begynder at hale ANNA afsted</i>	Kom så, Anna. Vi har travlt.
ANNA	<i>Ser forvirret fra den ene til den anden</i>	Med hvad, Far? Vi havde da masser af tid lige før ..?
RED. STEIN	<i>Letter igen på hatten</i>	I lige måde, Redaktør Nielsen. Sandelig ... i lige måde.

REDAKTØR NIELSEN og ANNA hastigt ud - i DAMESIDE

REDAKTØR STEIN står et øjeblik og ser efter dem. Bryder derpå ud i høj latter og går ud - i KONGESIDE

15. scene - Fru Gotthard og Irmelin

Tæppet fra / Lyset går op. Vi er atter tilbage i Forværelset hos Fru Gotthard.

FRU GOTTHARD sidder i "Den Bedste Stol", hun kigger i sin regnskabsbog.
Irmelin vandrer hvileløst omkring i det frie område i KONGESIDE.

Der lyder velkendte toner = skalaer fra dør 4. [Der skrues op og ned for dem efter behov]

FRU GOTTHARD	<i>Kaster et blik mod dør 5.</i>	Tænk, at jeg skulle synke så dybt!
	<i>Skriver en dulle.</i>	En slagtermester. En ... slagtermester!
	<i>Banker med blyanten i bogen.</i>	Nå, men hans penge er vel lige så gode, som alle andres!
	<i>Klapper bogen sammen.</i>	Til gengæld aner vi ikke, om Fru Grosseren kommer med Tove. Sikken redelighed!
	<i>Til IRMELIN</i>	Jamen, så sæt dig dog ned, pige! Jeg får dårlige nerver af at se dig vandre omkring på den måde.
IRMELIN	<i>Vrider hænder</i>	Jeg kan ikke sidde stille.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

FRU GOTTHARD

Det ville være rart, hvis du kunne opføre dig ordentligt, når Konsulinden kommer med den unge Hans.

Sig mig, har den ... *betjent* ... virkelig fordrejet hovedet så meget på dig - ...

IRMELIN

Forlegent

Neeiij, det er ... ikke det. Det er ...

FRU GOTTHARD

Du kan godt slå de griller ud af hovedet. Som om det ikke er slemt nok, at han og hans ... imbecile! ... overordnede kommer rendende her i tide og utide.

Hvorfor du ikke bare smed ham ud den dag, forstår jeg for min død ikke!

IRMELIN

En anelse drømmende

Det kunne jeg da ikke. Jeg var besvimet og ...

FRU GOTTHARD

Ja, og tak guderne for, at han ikke forsøgte at lægge dig ind i Solstuen!

Men hvis du vil gøre din moder en stor tjeneste, så - ...

IRMELIN

Næsvist

Og hvis jeg så ikke vil det ..?

FRU GOTTHARD

Indtrængende
[Karl med langt, åbent 'a' = Ka'l]

Jeg *kan* altså ikke lide, at du ser den karl, Irmelin. Slet ikke efter alt, hvad der er sket. Det er heller ikke godt for ... øh, forretningen, at der sådan kommer betjente på besøg.

Får en tanke

Sig mig: Er du nu *helt* sikker på, at han ... hvad-skal-jeg-sige ...

IRMELIN

Hvad mener du?

FRU GOTTHARD

At han virkelig er interesseret i dig, mener jeg ... på *den* måde ...

IRMELIN

Tja ... jo ... det tror jeg nok.

FRU GOTTHARD

Ja, det er ikke ham Kommissær Guldhorn, jeg er bange for. Han sluger alt, hvad man siger til ham, så længe det drejer sig om fornemme folk.

Men der er noget ved den unge, som siger mig, at han ikke er helt tilfreds med de officielle forklaringer.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN		Årh, så ville han da sige noget til mig ... når vi er sammen - ... <i>ude at gå!</i> - mener jeg.
FRU GOTTHARD		Næeh, min pige. Jeg tror, han er mere snu end som så!
<i>Skalaerne halter kraftigt bag dør 4</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Vender sig mod dør 4</i>	Årh, den møgunge. Nå, hvad kunne man ellers forvente sig af en ... søn af en slagter?!
<i>Rejser sig og går ud gennem dør 4</i>		
<i>Skalaerne kommer kort efter på ret køl igen</i>		
<i>Det ringler på døren</i>		
IRMELIN	<i>Ser hurtigt op</i>	Åh, kan det være ..?
	<i>Vandrer lidt mere hvileløst omkring</i>	Nej, det er nok bare Hans og Konsulinden.
YRSA	<i>Kommer ind ad dør 1. Nejer. Ser lidt forvirret ud</i>	Frøken Irmelin. Det er ... ham redaktøren.
IRMELIN	<i>Skal lige stille skarpt</i>	Redaktøren ..? Hvad mener du?
YRSA		Redaktør Nielsen. Ham, der har fået tid om onsdagen. Men det er tirsdag i dag?!
FRU GOTTHARD	<i>Kommer ind ad dør 4</i>	Hvad siger du, Yrsa? Redaktør Nielsen? På en tirsdag? Det bliver da også værre og værre.
YRSA		Ja, Frue. Men hvad skal jeg sige til ham?
FRU GOTTHARD	<i>Tænker sig om et kort øjeblik</i>	Du må hellere vise ham ind.
YRSA	<i>Nejer kort. Ud ad dør 1</i>	Javel, Frue.
FRU GOTTHARD	<i>Ser undrende på IRMELIN</i>	Hvad er nu dét for noget? Og så lige før, Konsulinden skal komme!

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

16. scene - Redaktør Nielsen

RED. NIELSEN	<i>Kommer ind - minus overtøj. Forsøger at se ud som om han har styr på situationen. Slår hælene en anelse sammen og nikker afmålt til de to damer</i>	Fru Gotthard. Frøken.
FRU GOTTHARD	<i>Nikker nådigt. Starter forsonligt</i>	Hr. Redaktør Nielsen. Hvilken glædelig overraskelse! Hvad bringer Dem hid på dette tidspunkt. Annas lektion er først i morgen, hvis ikke jeg tager meget fejl.
RED. NIELSEN	<i>Rømmer sig - lidt forlegent</i>	<i>Hrm ... ja, det er den. Men jeg - ... jeg tænkte, at det ikke kunne skade, hvis - ... altså, det er ikke altid let for mig, at - ...</i> Jeg kan for eksempel ikke selv bringe min datter herhen i morgen.
FRU GOTTHARD	<i>Meget business-like</i>	Og så tænkte De, at De ville komme i dag i stedet for og få samme opvarmning, som De fik sidst?
RED. NIELSEN	<i>Med hovedet godt nede mellem skuldrene</i>	Øh ... <i>hrrmm</i> ... jeg ville måske ikke ... hvis De insisterer på at sige det så ligefrem - ...
FRU GOTTHARD		Ja, det gør jeg. De skal vide, Hr. Redaktør, at det er med velberådet hu, at jeg beder mine elevers forældre følge de aftaler, som skal til for at drive et foretagende som dette.
RED. NIELSEN		Ja ... ja, det forstår jeg, men - ...
	<i><u>Det ringler på døren</u></i>	
FRU GOTTHARD	<i>Ser hurtigt over skulderen</i>	Hr. Redaktør. De sætter mig i en temmelig ubehagelig situation.
	<i>Dropper formaliteterne og taler meget nøgternt</i>	Men ... godt! Solstuen er allerede optaget, så - ... Irmelin, hvis du vil være så venlig at vise Hr. Nielsen ind til det lille pigestuekammer. Det ved siden af Yrsas. Så skal jeg nok tage mig af Konsulinden og hendes søn.

PERSON	HANDLING	REPLIK
IRMELIN	<i>Forvirret</i>	Jamen, Moder. Vi kan da ikke - ...
FRU GOTTHARD		Der er ikke tid til snak. Bare se at komme afsted.
	<i>Vender sig mod RED. NIELSEN</i>	Jeg gør en undtagelse denne gang. Det gør jeg ikke igen!
RED. NIELSEN	<i>Dukker nakken en anelse mere</i>	Det ... forstår jeg. Tak, Fru Gotthard.

IRMELIN og RED. NIELSEN ud ad dør 2.

Skalaerne lyder mere tydeligt nu. [Men vi skruer ned for dem igen om lidt ...]

17. scene - Konsulinden og Hans

YRSA	<i>Kommer ind ad dør 1. Nejer.</i>	Fru Konsulinde Svane og den unge Hr. Svane.
------	--	---

KONSULINDEN kommer fejende ind, fulgt af HANS. Tre skridt bag dem kommer CHAUFFØREN. CHAUFFØREN bliver stående ved dør 1.

FRU GOTTHARD	<i>Nejer to gange</i>	Fru Konsulinde Svane. Hr. Svane.
HANS	<i>Ser sig omkring</i>	Frøken ... øh ... Irmelin er her ikke?
FRU GOTTHARD	<i>Bedrøvet</i>	Desværre, Hr. Svane. Frøken Irmelin er indisponeret i dag.
	<i>Ser på KONSULINDEN</i>	I dag får jeg selv æren af at stå for unge Hr. Svanes lektion.

Der skrues en anelse op for skalaerne bag dør 4

KONSULINDEN		Åh. Jeg forstår. Men så - ... De har allerede en elev, hører jeg.
FRU GOTTHARD	<i>Lidt beklemmt</i>	Ja ... øh, jo, det har jeg. En ny elev, faktisk. Meget ny.
KONSULINDEN		Men ikke barn af nogen, vi kender?
FRU GOTTHARD		Nej! Bestem - ... nej, det skulle jeg ikke mene. Nej!
KONSULINDEN	<i>Peger mod Salonen - dør 3</i>	Så er der måske en ... anden ... forælder ... derinde, mener jeg?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

Der skrues atter ned for skalaerne bag dør 4

FRU GOTTHARD	<i>Ser hvor hun peger. Forstår det langsomt</i>	Derinde - ..? Åh, De mener i Salonen. Nej. Det er der ikke. Drengen er kommet ... kommet ... Ja, hans moder afleverede ham blot. De bor ikke så langt herfra, så
KONSULINDEN	<i>Venter tålmodigt</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Samler sig</i>	Der ... serveres naturligvis stadig te i Salonen, Fru Konsulinde Svane. Det er <i>muligt</i> at Fru Grosserinde Amstrad kommer med sin datter, Tove, lidt senere, men jeg tror det desværre ikke. Ikke efter den frygtelige forbrydelse sidste tirsdag!
KONSULINDEN		Så sandt, så sandt. Hvor må det være forfærdeligt, at ens mand blive myrdet på den måde. I mørket og så på den simple Promenade. Det er kun volds mænd og røvere, som færdes der efter mørkets frembrud. <i>Ordentlige</i> mennesker holder sig da i hvert fald fra den slags steder.
FRU GOTTHARD	<i>Inderligt</i>	Det gør man da!
KONSULINDEN		Min mand fik i det mindste en værdig død. De største mænd får hjerteanfald, ved De nok. Det er ansvaret, forstår De. Det tærer.
FRU GOTTHARD	<i>Nikker</i>	Ja, kun de største.
KONSULINDEN		De bragte den smukkeste nekrolog i Aftentidende.
FRU GOTTHARD		Jeg blev rørt til tårer. Den var så betagende!
KONSULINDEN	<i>Ser ud i det uendelige. Samler sig</i>	Han fik det smukkeste eftermæle. ... Nå, men livet må gå videre.
FRU GOTTHARD		Yrsa, er du rar at vise Fru Konsulinde Svane ind i Salonen?
KONSULINDEN	<i>Ser sig lidt ubeslutsomt omkring - kaster vel nok en håndfuld blikke på CHAUFFØREN ...</i>	Jeg ... åh, ved De hvad, Fru Gotthard. Jeg tror, jeg springer teen over ... for en gangs skyld. Hans, du er en stor dreng, så du kan glimrende finde hjem alene ... bagefter, mener jeg.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

HANS

Naturligvis, Moder.

KONSULINDEN

Ja ... men ... glimrende. Kan du spille rigtig fint, Hans.
Farvel, Fru Gotthard.

FRU GOTTHARD *Nejer*

Fru Konsulinde Svane.

CHAUFFØREN byder KONSULINDEN sin arm.

YRSA holder dør 1 åben for KONSULINDEN og CHAUFFØREN.

YRSA, KONSULINDEN og CHAUFFØREN ud ad dør 1

FRU GOTTHARD *Tager HANS ved albuen*

Hvis du kommer med mig, Hans. Du kender vejen.

FRU GOTTHARD fører HANS ud ad dør 4

HANS' skuldre hænger sørgeligt nedad. Det samme gør hans mundvige.

Derpå høres to skala-betvingere - en øvet og en begynder [... skru hurtigt ned, please!]

18. scene - Politiforhør II

FRU GOTTHARD kommer tilbage ad dør 4. Lukker den og står et øjeblik lænet op ad den.

Det ringler på døren. Ingen reaktion hos FRU GOTTHARD.

Et kort moment senere går dør 1 op og ind kommer

KOMMISSÆR GULDHOLM og BETJENT LANGBALLE

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

Kæreste Fru Gotthard. Undskyld, at vi sådan kommer brasende.

FRU GOTTHARD *Fjerner sig fra dør 4.
Får en del af sin kampgejst igen*

Kommissær Guldkorn. Nu er det fjerde gang - ...

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

- holm. ... Guldholt.
Der dukker desværre hele tiden nye ting op, som vi er nødt til at efterforske.

FRU GOTTHARD *Opgivende*
Fortæller for 18. gang!

Hvad kan der dog være af nyt?

Grosserer Amstrad forlod mit hjem sidste tirsdag klokken fire om eftermiddagen. Og ingen i min husstand har set ham siden.

**KOMMISSÆR
GULDHOLM** *Tager en af de alm. stole og sætter sig*

Problemet er blot, kære Frue, at vi ikke kan finde nogen af Grosserens forretningsforbindelser, som havde en aftale med ham forgangne tirsdag.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD		Jeg kan ikke se, hvad det har med os at gøre.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Studser</i>	øh ... det kan jeg ... måske heller ikke. Men - ...
FRU GOTTHARD		Alligevel kommer De rendende her og forstyrrer mine elever og - ikke mindst - deres ... <i>indflydelsesrige</i> ... forældre!
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Bøjer nakken</i>	Jeg ved det. Jeg ved det, kære Frue. Men det er - ...
BETJENT LANGBALLE	<i>Bøjer sig frem - fortroligt</i>	Det er vore overordnede, forstår De. De vil ikke lade sagen slutte. Selv om der er masser af sund fornuft i den forklaring, vi forlængst er kommet frem til.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Mest til sig selv</i>	Men der er heller ingen pantelånere, som har købt hans guldur.
BETJENT LANGBALLE	<i>[Skøjter hans øjne ikke lidt vel rigeligt omkring i stuen? = Spejder efter Irmelin]</i>	Og ... vi har ikke opsnuset det mindste rygte om, at nogle af byens udskud er kommet til penge.
FRU GOTTHARD		Ja, de stjal både hans ur og pung, ikke sandt?
KOMMISSÆR GULDHOLM		Ganske rigtigt, Fru Gotthard. Og det plejer aldrig at være et problem at finde den slags igen. De fleste tyveknægte og slyngler er som regel dumme nok til at prale med deres bedrifter.
BETJENT LANGBALLE	<i>Hans øjne søger ...</i>	Men ... ikke et ord denne gang. Ikke ... et ... ord ...
FRU GOTTHARD		Trist. Men ... eftersom alt dette jo ikke kan betyde noget for os, må jeg bede Dem ... Hr. Kommissær ...
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Ser træt op</i>	Ja? Nåeh, ja. Jo, vi skal vel også se at komme videre. Farvel, Fru Gotthard
<i>KOMMISSÆR GULDHOLM går ud ad dør 1. BETJENT LANGBALLE går meget langsomt mod dør 1. FRU GOTTHARD følger efter. Hun prikker BETJENT LANGBALLE på skulderen</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Hvisker</i>	Det kan ikke nytte, at De leder efter Irmelin. Hun har ikke tid i dag.
BETJENT LANGBALLE	<i>Skuffelsen lyser ud af ham</i>	Åh, men ... jeg forstår. Så farvel, Fru Gotthard

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

BETJENT LANGBALLE går - stadigt langsomt - ud ad dør 1

FRU GOTTHARD *Læner sig denne gang op ad dør 1* Holder de da aldrig op!
Ååeerrhh! ...
 Det *kan* ikke blive meget værre.

Det ringler på døren

FRU GOTTHARD *Lukker øjnene af ærgrelse* Åh, jeg store idiot. *Hvorfor* sagde jeg også
 lige *det*?
Skubber sig væk fra døren,
går over og stiller sig ved "Den
Bedste Stol"

19. scene - Kaptajn Kofoed og Kaj

Dør 1 går op og ind kommer KAJ og KAPTJAN KOFOED - lige bag dem kommer også YRSA

FRU GOTTHARD Kaj? Hvad sker der?
Ser på KAPT. KOFOED Og hvem er - ..?

KAPT. KOFOED bliver stående roligt i KONGESIDE og ser sig omkring

KAJ *Iler over til FRU GOTTHARD* Fru Gotthard, jeg er frygtelig ked af det, men
 den herre insisterede ...
Vinker FRU GOTTHARD med sig
over i DAMESIDE

FRU GOTTHARD *Med dæmpet stemme - vred* Jeg forstår ikke et muk, min gode Kaj!

KAJ *Med dæmpet stemme -*
undskyldende Jeg har dummet mig noget så forbandet!
 Forstår De. Jeg var nede i Sø- og Handels-
 retten. Dommerne dér er allesammen
 medlemmer af Logen og så videre.
 Førsteklasses kunder!
 Nå, men ... jeg troede, at jeg var alene
 sammen med en af dommerne på ... på ... De
 ved, herrernes aftrædelsesværelse, ikke sandt.
 ... Men just som jeg har forklaret vort enkle
 system for dommeren ... *og* dommeren havde
 vist særdeles stor interesse derfor ... hører jeg
 en stemme bag mig.

FRU GOTTHARD *Ser over mod KAPT. KOFOED* Og det var den ... den ... sømand! ... derovre!

KAJ Netop. Og han sagde, at han da også kunne
 tænke sig at få lidt ... "klaver-undervisning på
 dén facon" ... som han udtrykte det.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Med himmelvendte øjne</i>	I guder! Hvad <i>har</i> jeg gjort? Men ... kunne du ikke bare have ... Hvorfor i alverden har du taget ham med herhen?
KAJ	<i>Ulykkeligt</i>	Jeg <i>havde</i> jo fortalt dommeren, hvor vi boede og så videre, så det var jo ingen hemmelighed, desværre.
FRU GOTTHARD	<i>Studerer KAPT. KOFOED</i>	Hvad gør vi? Du siger, at sømanden tror, at dette er et ... et ... nej, jeg kan ikke få mig selv til at sige det!
KAJ		Desværre ja, Fru Gotthard. Og han truede med at afsløre både os <i>og</i> dommeren i Sø- og Handelsretten, hvis ikke jeg tog ham med!
KAPT. KOFOED	<i>Til YRSA</i>	Er du en af klaverlærerinderne?
YRSA	<i>Fnyser</i>	Sandelig ikke!
KAPT. KOFOED	<i>Genoptager studiet af væg og loft</i>	Det var trist!
FRU GOTTHARD	<i>Skal atter tænke sig godt om</i>	<i>Hm!</i> Hvad gør vi? Der kan ikke være tvivl om, at han er sømand, så måske kan der kun blive tale om - ... <i>hm!</i>
KAJ		Ja, jeg tror ikke, at han bor fast i byen.
FRU GOTTHARD	<i>Går over mod KONGESIDE</i>	Sig mig, Hr. ... ja, jeg tror ikke, at vi er blevet ordentligt præsenteret for hinanden ..?
KAPT. KOFOED	<i>["Madame" med fransk udtale!]</i>	Kaptajn Kofoed, til tjeneste, <i>madame</i> . Tjenstgørende i vor stolte handelsflåde, på det gode skib "M/S Eastern Star", mestendels hjemhørende i det fjerneste Østen.
FRU GOTTHARD	<i>For sig selv.</i> <i>Højt</i>	Det er da altid noget! Men Kaptajn Kofoed, hvad bringer Dem til mit hus. Her er kun piano-undervisning for børn af det bedre selskab.

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAPT. KOFOED	<i>Breder hænderne udglattende ud</i>	Så afgjort. Det er der ingen tvivl om, <i>madame!</i> Og af de bedst kvalificerede unge lærerinder! Jeg ville aldrig påstå andet.
	<i>Sætter pegefingern på siden af næsen.</i>	Men ... efter hvad jeg forstod på den brave ungersvend dérover, så er det ... under særlige omstændigheder ... muligt at ... hvad skal vi sige ... at modtage undervisning på andre instrumenter. Ikke sandt?
FRU GOTTHARD	<i>Kan kun rømme sig</i>	
KAPT. KOFOED		Og nu forholder det sig sådan, at jeg netop har overstået en ...skal vi sige ... mindre misforståelse i Sø- og Handelsretten omkring indholdet af de sidste par laster ... og derfor skal jeg snarest muligt retur til mit gode skib, som venter på mig i Bangkok.
		Men eftersom jeg først kan komme afsted om en uge, så ...
		Kort sagt, jeg har nogle dage til at se mig om i vor kære hovedstad, og ... da jeg ikke har haft fornøjelsen af passende kvindeligt selskab i ... <i>al</i> for lang tid, så ... lød den herres beskrivelse af etablissementet her som det helt rigtige for mig. <i>Trods det</i> , at jeg ikke har nogle ... medbragte børn ... sådan lige ved hånden!
FRU GOTTHARD		Nej, det kan man tænke sig!
KAPT. KOFOED		Så ... mon ikke vi kunne finde en måde at få "klaveret" til at spille på?
FRU GOTTHARD		Det er strengt imod de regler, jeg i årevis har drevet min Piano-Undervisning efter, så jeg kan ikke se - ...
KAPT. KOFOED	<i>Går en anelse i knæ og skæver op til FRU GOTTHARD. Stikker derpå pegefingern i vejret og "dabber" den ad hende</i>	<i>Hanne...-...Grethe!</i>
	<i>ALLE ser dybt overraskede på KAPT. KOFOED</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Med knastør stemme</i>	Undskyld. De sagde?
KAPT. KOFOED		Hanne-Grethe! ... fra Rønne, var det. Ikke sandt?

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Rødmer den første anelse</i>	Jeg ... jeg ved virkelig ikke, hvad De fabler om, Kaptajn Kofoed.
KAJ	<i>Træder frem - som for at gribe korporligt ind</i>	Hvad mener du? Skal du være fræk?
KAPT. KOFOED	<i>Kun til FRU GOTTHARD.</i> <i>Sideværts til KAJ.</i>	Fagre Hanne-Grethe fra Rønne! Ja, det var et af de <i>pænere</i> tilnavne, "madame" havde dengang! "Villige Mande-Grethe" var - ... nå nej, det kan være det samme.
	<i>Træder et skridt nærmere og studerer FRU GOTTHARD</i>	Jo ... den er god nok. Kan du slet ikke kende mig, Hanne-Grethe?
FRU GOTTHARD	<i>Er nu i stor vildrede.</i> <i>Ranker ryggen to hakker mere.</i> <i>Til YRSA og derpå KAJ</i>	Jeg ... øh, det kan ikke ... Det er ikke - ... Tak, det var alt, Yrsa. Og øh ... Kaj, jeg får heller ikke brug for dig længere.
YRSA	<i>Kan næppe skjule såvel sin skuffelse som et lille smil. Knikser hurtigt og går ud ad dør 1</i>	Javel, Frue.
KAJ	<i>Ser fra FRU GOTTHARD til KAPT. KOFOED, tramper derpå ud ad dør 2</i>	Hvis han laver ballade, så bare råb op, Fru Gotthard.
<i>Vi venter til begge døre ere lukkede</i>		
KAPT. KOFOED	<i>Træder nu endnu mere nonchalant omkring</i>	Hanne-Grethe fra Rønne! Der kan man bare se! Du er sandelig kommet frem i verden, hva'ba'! Kæmpestor lejlighed her blandt byens spidser, og så - ... Nå ja, den slags har vel også brug for lidt ... "sær-undervisning", hvad?
FRU GOTTHARD	<i>Forsøger stadig at holde facaden</i>	Kaptajn Kofoed!! Det er ... <i>muligt</i> ... at der har eksisteret en "Hanne-Grethe fra Rønne" ... det gør der ikke mere! Og - ...
KAPT. KOFOED		Nej da. Men det er da pudsigt, at vi sådan skal støde ind i hinanden igen efter så mange år, synes du ikke?
FRU GOTTHARD	<i>Taber igen mælet</i>	Jeg ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAPT. KOFOED		Nå, men tilbage til sagens kerne. Jeg er ... lad mig sige ... her og nu vældig opsat på at få noget ... "klaverundervisning". Så ... hvis vi - ...
FRU GOTTHARD	<i>Ser først mod Solstuen, dernæst mod dør 2</i>	Det ... Jeg er bange for, at ... Det kan ikke lade sig gøre. Undervisningen er allerede i fuld gang, og - ...
KAPT. KOFOED	<i>Går helt tæt til FRU GOTTHARD, lægger armen om livet på hende</i>	Du giver måske ikke "enetimer" mere, Hanne-Grethe?
FRU GOTTHARD	<i>Skal både holde stilen og rette lidt på håret</i>	Jeg ... æhæ, det ... Nej! Hvor vover De!
KAPT. KOFOED	<i>Mens han ser sig omkring</i>	Ja, nu hvor de andre er gået ... Så ..?
FRU GOTTHARD	<i>Prøver at få hans arme væk. Standser kampen</i>	Vil De ... jeg skal ... Det kan ... Nej, ikke her!
KAPT. KOFOED	<i>Fatter, at sejren er nær</i>	Hvor, da?
FRU GOTTHARD	<i>Affinder sig med situationen - man er vel en "surviver"</i>	Salonen er ledig. Vi kan - ...

20. scene - Lyset går igen - Slagtermesterens død

Lyset går ud! [Og igen en smule op ... etc]

KAPT. KOFOED		Hvor heldigt. Så behøver vi ikke gå nogen steder!
FRU GOTTHARD	<i>Vrider sig ud af hans greb</i>	Åh nej. Ikke nu igen!
KAPT. KOFOED	<i>Griber hendes hånd</i>	Hvad dølen. Du har fåen elektricitet. Ja, det er noget skidt!
FRU GOTTHARD		Og så lige nu, hvor ...
	<i>Dør 5 går op og ind kommer</i>	
SIBYLLE	<i>Kun i underkjole og slåbrok!</i>	Yrsa! Yrsa! Find sikringerne frem
	<i>Dør 2 går op og ind kommer</i>	
IRMELIN	<i>Kun i underkjole og slåbrok!</i>	Moder. Hvor er du? ... Er der nogen til at se til børnene? ... Moder?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

FRU GOTTHARD og KAPT. KOFOED har stadig håndkontakt og FRU GOTTHARD trækker ham tilbage mod dør 3.

SIBYLLE famler sig mod KONGESIDE.

IRMELIN famler sig mod DAMESIDE

FRU GOTTHARD *Ud i lokalet*

Der ligger tændstikker til gaslyset i alle værelser. I behøver ikke komme rendende, hver gang lyset går!

IRMELIN

Børnene bliver forskrækkede. Hvad med den nye elev! Er der nogen hos den nye elev?

SIBYLLE *Er ved at nå over til dør 1*

Yrsa! Se så at kontrollere de sikringer!

FRU GOTTHARD *Trækker på al sin autoritet*

Vil I så tie stille! Allesammen!

Der er ingen grund til at gå amok, bare fordi elektriciteten forsvinder!

Der bliver endelig stille

FRU GOTTHARD

Nå, men altså. Der er som sagt tændstikker til at tænde gaslyset. Sibylle og Irmelin, I ved udmærket, begge to, at I ikke skal forlade Jeres øh ... elever.

KAPT. KOFOED *Undertrykker en fnisen*

FRU GOTTHARD *Lader sig kort forstyrre af lyden*

...

Vil I straks se at komme tilbage til Jeres værelser!

IRMELIN

Ja, men - ...

FRU GOTTHARD

Ikke mere snak.

Lyset kommer igen.

ALLE står bomstille.

FRU GOTTHARD

Klapper i hænderne

Se bare. Alt er i orden igen.

IRMELIN

Ser på KAPT. KOFOED

Åh, hvem er ..?

SIBYLLE

Ser på KAPT. KOFOED

Åh nej, nye kunder!

FRU GOTTHARD *Hysser ad dem*

Så, I to høns. Kan I så - ..!

IRMELIN og SIBYLLE tager sig sammen - samler slåbrokkene foran sig - og løber ud.

IRMELIN ud ad dør 2.

SIBYLLE ud ad dør 5

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAPT. KOFOED	<i>Smækker med tungen og lægger atter armene om livet på FRU GOTTHARD</i>	Høns ... ja, lige mine ord. Magre høns! Nej, så vil jeg da hellere - ...
FRU GOTTHARD	<i>Trækker sig ud af hans greb</i>	Ikke nu. Jeg kan ikke - ...
	<i>Der lyder et skrig fra dør 5</i>	
KAPT. KOFOED		Det må jeg sige. Sikken undervisning!
FRU GOTTHARD	<i>Tysser på ham. For sig selv</i>	<i>Ssshhh!</i> Hvad nu?!
	<i>Dør 5 går op og SIBYLLE kommer ind. Hun går langsomt, som i trance. I hånden har hun <u>en blodig kniv</u>. Der er <u>blod på hendes hænder og midt på underkjolen</u></i>	
FRU GOTTHARD		Sibylle! Hvad er der sket?!
SIBYLLE	<i>Kan bare hulke</i>	
KAPT. KOFOED		Splitte mine bramsejl! Hun har myrdet sin kunde!
FRU GOTTHARD	<i>Vrisser. Tager SIBYLLE om skulderen</i>	Selvfølgelig har hun ikke det! Sibylle. Kom her, min pige! Hvad er der sket?
	<i>Dør 1 går op og ind kommer</i>	
YRSA	<i>Ser på SIBYLLE. Besvimer på stedet</i>	Sådan, Frue. Så har jeg igen skiftet sikringerne. Vi bliver snart nødt til købe nogle - ... åh!
FRU GOTTHARD	<i>Hjælper SIBYLLE ned at sidde i "Den Bedste Stol"</i>	Yrsa ..? Nå, lad hende ligge.
	<i>KAPT. KOFOED træder frem mod den liggende YRSA. Ser på FRU GOTTHARD og hører hendes kommentar. Går i stedet hen til dør 5, ser forsigtigt ud. Træder ud ad døren</i>	
FRU GOTTHARD		Hvad er der sket?
SIBYLLE	<i>Skal lige hulke lidt mere</i>	... Ha-ha-han v-v-v-ar - ... da jeg kom tilbage ... Der var så meget ... b-b-b-blod!
FRU GOTTHARD		Jamen, hvorfor har du ... Kniven?
SIBYLLE	<i>Ser på kniven. Lader kniven falde til gulvet</i>	Hvad m-m-mener du? ... Åh. Åh. Hvor kommer den fra?

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAPT. KOFOED	<i>Kommer tilbage ad dør 5</i>	Den er god nok. Der ligger en meget død ... herre derinde. Men hvis hun ikke selv har stukket kniven i ham ... hvem har så?
HANS	<i>Står pludselig i dør 4</i>	Fru Gotthard?
FRU GOTTHARD	<i>Ser forskrækket på HANS</i>	Åh .. Hans! Åh, Gud. Hvad skal vi nu gøre?
KAPT. KOFOED	<i>Træder hurtigt hen til HANS</i>	Hør, knægt. Det er ikke lige noget for dig, det her. Kan du ikke sætte dig ind til klaveret igen, hvad?
HANS		Jeg hørte er skrig. Hvor er Frøken Irmelin?
FRU GOTTHARD	<i>Går over til HANS</i>	Hans. Du skal ikke være bange. Der er ikke sket Frøken Irmelin noget. Gør nu bare, som Kaptajn Kofoed siger. Eller rettere: Kan du ikke sætte dig ind til den nye elev i den Lille Pianostue. Så skal jeg sørge for, at Frøken Irmelin kommer så hurtigt hun kan.
HANS	<i>Bliver stående og ser på FRU GOTTHARD. Hans øjne søger også over mod den hulkende SIBYLLE. Går ud ad dør 4</i>	Jamen ..? Javel, Fru Gotthard.

21. scene - Ragnarok

Dør 2 går op og

KAJ	<i>Stikker hovedet frem. Ser den sammensunkne SIBYLLE</i>	Fru Gotthard ..? Hvad i alverden er der sket her?
FRU GOTTHARD	<i>Til KAPT. KOFOED</i>	Kaptajn, kan De få liv i Yrsa. Vi må have en eller anden til at hente politiet.
KAPT. KOFOED	<i>Begynder at bakse med YRSA</i>	Opsedasse. Vågn op, Yrsa. [osv]
KAJ	<i>Går hen til SIBYLLE</i>	Sibylle. Hvad er der sket? Åh, alt det ... blod!
FRU GOTTHARD		Åh, det var godt du kom, Kaj. Sibylles kunde ligger derinde ... og ...
KAJ	<i>Følger hendes pegen - forstår</i>	Vel ikke ..? Sig det er løgn! Ikke igen!

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Vinker KAJ hen til sig og SIBYLLE</i>	Det er desværre sandt. Tag dig af hende. vil du?
KAJ	<i>Overtager trøsteriet af SIBYLLE</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Overskuer lokalet</i>	Hvad gør vi nu? Hvad gør vi nu?
	<i><u>Det ringler på døren</u></i>	
FRU GOTTHARD	<i>Med stor selvbeherskelse</i>	Hvad nu?!
YRSA	<i>Giver endelig livstegn fra sig</i>	Hvad ... hvor ... hvad skete der?
KAPT. KOFOED		Du besvimede.
YRSA	<i>Ser lettere omtåget på ham</i>	Gjorde jeg? Hvorfor det?
KAPT. KOFOED	<i>Peger over skulderen</i>	Du så på ... Frøkenen dér. Jeg tror det var blodet, der - ...
YRSA	<i>Ser på SIBYLLE ... og besvimer igen!</i>	
KAPT. KOFOED		For pokker da osse!
	<i><u>Det ringler igen på døren</u></i>	
FRU GOTTHARD	<i>Med hænderne strittende ud i luften</i>	Vil nogen gå ud og se, hvem det er??!!
	<i>KAPT. KOFOED ser op fra den liggende YRSA. Retter sig op og går uden et ord ud ad dør 1. Dør 2 går op og ind kommer IRMELIN fulgt af RED. NIELSEN</i>	
FRU GOTTHARD	<i>I stærk vildrede</i>	Irmelin! Du må - ... åh, Hr. Redaktør Nielsen. De kan ... hvis De ...
	<i>Dør 1 går op og ind kommer HR. TANNENBAUM efterfulgt af KAPT. KOFOED. IRMELIN styrter over til SIBYLLE og deltager i trøsteriet.</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Ser på TANNENBAUM</i>	Åh, nej, ikke også det!
KAPT. KOFOED	<i>Slår undskyldende ud med armene.</i> <i>Slår et lille hul i luften med sin knyttede næve</i>	Han var nær ved at vælte mig, men jeg tænkte, jeg hellere måtte lade være med at ... De ved.
TANNENBAUM	<i>Ser ingen af de faldne kvinder. Standser foran FRU GOTTHARD og sætter knytnæverne på hofterne</i>	Fru Gotthard!! Nu er bageret fuldt! Jeg savner ord. Ja, jeg har ikke selv overværet det, men op til flere lejere har bevidnet, at De har modtaget elever allerede klokken halv to!

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Hæver armene og skal til at åbne munden, samtidig med at</i>	
RED. NIELSEN	<i>Ser bange og forvirret fra den ene til den anden.</i> <i>Går hastigt mod dør 1, da</i>	Vil nogen fortælle mig ... Nej, glem det. Jeg vil ikke vide noget. ... åh, tak for ... øh i dag ...
RED. STEIN	<i>Stikker hovedet ind ad dør 1</i>	Døren stod åben, så ... Hallo. Jeg ville bare - ... Næ, goddag, Redaktør Nielsen.
RED. NIELSEN	<i>Stopper på stedet og bakker baglæns, som i trance</i>	Åeh, det er Dem!
RED. STEIN	<i>Kommer helt ind. Peger mod loftet</i>	Ja, det er, såmænd. Jeg bor her ovenover, så ...
FRU GOTTHARD	<i>Følger optrinnet ved dør 1 hen over hovedet på TANNENBAUM</i>	Åh, Hr. Tannenbaum, hvis De ville være så venligt at komme tilbage senere.
TANNENBAUM		Jeg forlanger, at De giver mig en forklaring!
FRU GOTTHARD	<i>Snor sig udenom TANNENBAUM og farer over til dør 1</i>	Fru Redaktør Stein. Det er ikke lige det bedste tidspunkt - ...
TANNENBAUM	<i>Ser rasende efter FRU GOTTHARD</i>	Næ, nu har jeg da aldrig ..!
RED. STEIN	<i>Ser på de øvrige tilstedeværende</i>	Nej, det ser ud til, De har hænderne fulde. Er der sket noget?
FRU GOTTHARD		Nej nej, slet ikke!
RED. STEIN	<i>Med hovedet på sned</i>	De kan ikke narre en gammel bladsmører! Jeg kan lugte, at der er sket noget - noget vigtigt! Kan De ikke også lugte sensationen, Redaktør Nielsen?
RED. NIELSEN	<i>Besvimelsen nær</i>	Jeg ... næ, jeg - ... Åh, jeg tror, jeg bliver dårlig!
KAPT. KOFOED	<i>Kommer til undsætning. Siger til RED. STEIN</i>	Hør, hvis De virkelig er sådan en bladsmører, skulle De så ikke se at komme tilbage til Deres avis?!
RED. STEIN	<i>Ser koldt på KAPT. KOFOED</i>	Og hvem er så den sømand?
KAPT. KOFOED	<i>Standser befippet</i>	Øh ... jeg ...
FRU GOTTHARD		Det er Kaptajn Kofoed, som snart drager tilbage til sit skib i ... i ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAPT. KOFOED		Bangkok.
TANNENBAUM	<i>Kommer også til. Inkvisitorisk:</i>	Sig mig, Fru Gotthard. En redaktør og en kaptajn, hm? Så har De vel Redaktørens og Kaptajnens børn siddende og spille inde i pianostuerne, har De ikke?
FRU GOTTHARD		Hvad mener De? Nej, det har vi ikke, for - ...
TANNENBAUM		Ingen børn? Jamen, det er da en piano-undervisning for børn, dette her.
FRU GOTTHARD	<i>Ser rådvild fra den ene til den anden</i>	Ja ... det vil sige ...
KAPT. KOFOED		Jeg er en gammel ven af Enkefru Gotthard og jeg er på besøg, inden jeg drager tilbage til Bangkok, hvor mit skib venter.
TANNENBAUM	<i>Vender sig rask mod RED. NIELSEN</i>	Og De? ... De er redaktør, kan jeg forstå? Men De har heller ikke et barn, som går til undervisning her?
RED. NIELSEN	<i>Ser ud som om han skal til at besvime</i>	Jo ... jo! Det har jeg sandelig! Min datter går skam til undervisning. Ja, det gør hun. Og det er kun derfor, jeg er her.
TANNENBAUM		Så ... <i>Deres</i> datter sidder altså og spiller klaver lige nu.
RED. NIELSEN		Ja! ... jeg mener ... øh, nej ... jeg ... jeg ... jeg ved snart ikke hvad jeg mener mere!
	<i>Famler sig udmattet frem til Empire-stolen ved siden af dør 3</i>	
<i>KAPT. KOFOED ser at hans rolle pt er udspillet, så han vender tilbage til genoplivningen af YRSA</i>		
RED. STEIN	<i>Drejer TANNENBAUM mod sig</i>	Hr. Tannenbaum. Er det ikke fuldstændig ligegyldigt, hvis børn, der har lektion lige nu?
	<i>Dør 2 går op og</i>	
SIGNE	<i>Stikker forsigtigt hovedet ind</i>	Undskyld, jeg ville bare - ...
<i>INGEN reagerer.</i>		
<i>SIGNE træder et ubeslutsomt skridt ind, bliver stående og ser undrende på det tiltagende kaos.</i>		
<i>YRSA kommer til sig selv og på benene med hjælp fra KAPT.KOFOED</i>		

PERSON	HANDLING	REPLIK
TANNENBAUM		Nej, det er det aldeles ikke. Dette skal forestille at være en piano-undervisning, men hvis det viser sig - ...
FRU GOTTHARD	<i>Nu "kommer" hun også "til sig selv"</i>	<i>Hr. Tannenbaum!!</i> De skal aldeles ikke stå dér og antyde, at der er nogetsomhelst forkert ved min piano-undervisning!
TANNENBAUM	<i>Gassen går straks af ballonen</i>	Jeg - ... øh ... jeg mente ikke ...
FRU GOTTHARD		Jeg er godt og grundigt træt af Deres anklager og insinuationer og beskyldninger. Hvis De ikke øjeblikkelig ser at forføje Dem, så ...
RED. STEIN	<i>Danner fælles front med FRU GOTTHARD</i>	De kan aldeles ikke tillade Dem at komme med den slags beskyldninger!
TANNENBAUM	<i>Nu ultra-hastigt på retræte</i>	De damer! De damer. Jeg kan ikke ...
<i>FRU GOTTHARD og RED. STEIN tromler fremad for at fordrive den onde husejer, men det sker desværre mod DAMESIDE - kurs: den åbne dør 5</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Prikker TANNENBAUM øverst på brystet</i>	Har De ikke andet at foretage Dem end at komme her og genere mig i tide og utide. Som om jeg ikke ganske præcis ved, hvorfor De ønsker, at jeg skal flytte. Gamle ... liggerbuk!
TANNENBAUM	<i>Kan kun sprutte hjælpeløst</i>	
RED. STEIN	<i>Prikker TANNENBAUM øverst på brystet.</i>	Sådan en ... sådan en ... mandsperson!
<i>TANNENBAUM undviger fingrene ved at træde til siden og sno sig tilbage mod KONGESIDE. FRU GOTTHARD drejer rundt efter TANNENBAUM - med fingeren strittende</i>		
RED. STEIN	<i>Standser, men fingeren stritter stadig rakt fremad. Stemmen bliver helt "normal"</i>	Fru Gotthard, hvorfor ligger der er en død mand derinde?
<i>ALLE stivner</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Tonløst</i>	Hvor?
RED. STEIN		Dér! Inde i ... Solstuen.
RED. NIELSEN	<i>Ser tværs over lokalet. Stønner: Falder til gulvet og begynder at kravle over mod dør 1</i>	Åh, Gud. Ikke det. Ikke det! Hvorfor kom jeg også her i dag!

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

Dør 3 - dobbeltdørene - går på klem. Ind titter

BETJENT LANGBALLE	<i>Bliver stående mellem dørene. Kalder forsigtigt</i>	Irmelin?
------------------------------	--	----------

INGEN reagerer

TANNENBAUM	<i>Tager sig til kenderne og stirrer mod dør 5</i>	En ... død ... mand ..?
-------------------	--	-------------------------

FRU GOTTHARD		Ja, desværre. Men ...
---------------------	--	-----------------------

BETJENT LANGBALLE	<i>Med sin normale og kraftige stemme</i>	Hvad siger De? En død mand?
------------------------------	---	-----------------------------

ALLE står som statuer - RED. NIELSEN stivner midt i et krav! - bortset fra

FRU GOTTHARD	<i>Vender sig mod BETJENT LANGBALLE. Stemmen er rimeligt "neutral"</i>	Hr. Betjent Langballe! Sig mig, sniger De Dem omkring i min lejlighed?? Er De rar at fortælle mig, hvordan det kan være, De befinder Dem i min Te-salon?
---------------------	--	--

BETJENT LANGBALLE	<i>Lige så "neutralt"</i>	Hoveddøren stod på vid gab ... og jeg ville ikke forstyrre, så jeg gik igennem køkkenet for at se, om jeg kunne finde Frøken Irmelin. Men så fór jeg vild. Jeg vidste ikke, at lejligheden var så kolossalt stor.
------------------------------	---------------------------	---

FRU GOTTHARD	<i>Som var det en petitesse</i>	Nuvel, det forklarer så dét.
---------------------	---------------------------------	------------------------------

BETJENT LANGBALLE	<i>Peger mod dør 5 - skønt hans blik falder oftere på IRMELIN!</i>	Men den ... døde mand?
------------------------------	--	------------------------

FRU GOTTHARD		Åh, det er såmænd bare en slagtermester.
---------------------	--	--

BETJENT LANGBALLE		Javel. Men så bliver jeg nødt til - ...
------------------------------	--	---

FRU GOTTHARD	<i>Lægger hånden på hans overarm</i>	Jeg er sikker på, at Hr. Tannenbaum med glæde vil lade Dem benytte hans telefoni-apparat.
---------------------	--------------------------------------	---

TANNENBAUM står og gloer mod dør 5.

RED. NIELSEN begynder varsomt at kravle videre mod dør 1

BETJENT LANGBALLE	<i>Ser på TANNENBAUM</i>	Ja, det ville være rart. Og mens jeg tilkalder forstærkninger, vil jeg bede alle tilstedeværende om at forholde sig helt roligt og ikke forlade ...
------------------------------	--------------------------	--

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

Lyset går! Det bliver helt sort - i mindst ti sekunder, så alle kan famle sig ad deres nøje fastlagte "ruter".

[OK-OK, det KAN være en gimmick, at man højt, klart og tydeligt kan høre de pågældende forlade lokalet - men så skal det være med tydeligt bulder-brag! - uden replikker]

Hvorpå lyset kommer igen.

Forværelset er nu støvsuget for personer,
undtagen FRU GOTTHARD, IRMELIN og BETJENT LANGBALLE.

BETJENT LANGBALLE ... lokalet.

IRMELIN står meget usikkert, vil gerne men tør ikke gå hen til BETJENT LANGBALLE

FRU GOTTHARD *Klapper BETJENT LANGBALLE på overarmen* Det er på første etage ... til venstre ...

BETJENT LANGBALLE *Ser et øjeblik fra FRU GOTTHARD til IRMELIN.* Jo ... øh, tak. Jeg må ... hellere ... telefonere.

Kaster et længselsfuldt blik mod IRMELIN. Går derpå langsomt mod dør 1 og ud

FRU GOTTHARD *Går hen til IRMELIN, tager hende under armen og går mod dør 2* Han er nu alligevel en belevn ung mand. Kun trist, at han er politibetjent.

FRU GOTTHARD og IRMELIN ud ad dør 2.

Der går fem sekunder. Så kommer HANS frem i dør 4

HANS *Ser rundt i lokalet.* Fru Gotthard? Frøken Irmelin?
Siger over skulderen. Nej, der er ingen her. Vi skal nok bare spille videre.
Vender sig og går ud ad dør 4

Lyset dæmpes en anelse, mens vi hører skalaer for fire drengenhænder - som dog også fortager sig

22. scene - Fru Gotthard og Kaptajn Kofoed

Lyset op igen

FRU GOTTHARD *Kommer ind ad dør 2* Sikken redelighed.

KAPT.KOFOED *Stikker forsigtigt hovedet frem i dør 4 (!)* Psstt, er de gået?

FRU GOTTHARD *Vender sig forskrækket* Hvem er - ... Åh, er det Dem?

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAPT.KOFOED	<i>Kommer ind på sagte fjed. Peger uspecificeret bagud mod dør 4</i>	Ja. Jeg syntes lige, at jeg ... Dejligt flygel, De har derinde. Tror De ... det kan vel ikke vare længe, før politiet ... kommer rendende, mener jeg.
FRU GOTTHARD	<i>Vifter uspecificeret mod dør 5</i>	Nej, det kan det ikke. Men De har måske noget imod at tale med politiet. For De kan da ikke have noget at gøre med ... det dér ...
KAPT.KOFOED		Nej, det har jeg ikke! Men ... nå, ja, jeg er måske ikke altid så glad for politiet, men ... hvem er det?
FRU GOTTHARD		Hvis man ikke har noget at skjule ...
KAPT.KOFOED		Det er slet ikke det. Men hvis jeg bliver rodet ind i flere historier her i landet, så kan der gå måneder, før jeg kan vende tilbage til mit skib. Og jeg har allerede været væk alt for længe.
FRU GOTTHARD		Nå, det burde da ikke være tilfældet her. Slagtermesteren er død, men De er jo som sagt slet ikke indblandet, vel?
KAPT.KOFOED	<i>Vandrer lidt hvileløst omkring</i>	Både ja og ... nej ... for ... tja, hvordan skal jeg sige det. Det var noget som ... Deres unge ... øh, medhjælper? ... sagde, da han hørte, hvad der var sket.
FRU GOTTHARD	<i>Uforstående</i>	Mener De Kaj?
KAPT.KOFOED		Ja, det er ham.
FRU GOTTHARD		Jeg ved ikke, hvad De tænker på.
KAPT.KOFOED		Jo, for det første var ... Kaj ikke specielt oprevet over, at der ligger en død mand inde ved siden af. For det andet så sagde han: "Ikke igen" ... og det er dét, jeg ikke kan få ud af hovedet.
HANS	<i>Kommer til syne i dør 4</i>	
FRU GOTTHARD	<i>Ryster på hovedet</i>	Det har Kaj da ikke sagt. Jeg er sikker på, at De husker forkert. Eller også <i>var</i> han mere oprevet, end han så ud til. De <i>må</i> have hørt forkert!

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAPT.KOFOED		Nej, jeg er sikker. Så derfor spekulerer jeg på, hvad der kan få ham til at sige "igen". Det kan da kun være fordi, der før har befundet sig en død mand derinde ... eller ..?
FRU GOTTHARD		De fabler, Hr. Kaptajn. Der har aldrig ligget nogen døde personer her i huset. Jeg må tilstå, at jeg ikke kan se, at - ...
KAPT.KOFOED	<i>Træder hen til FRU GOTTHARD</i>	Under andre omstændigheder ville jeg bede Dem om at lade mig komme igen en anden dag.
FRU GOTTHARD		Kaptajn - ...
KAPT.KOFOED	<i>(Og han er ærlig!)</i>	Nej, lad mig tale ud. Ja, en anden dag ... men ikke som ... kunde. Jeg rejser tilbage til mit skib om en uge. Det ville have været mig den største fornøjelse om jeg kunne tilbringe den uge i ... sammen med Dem, Hanne-Grethe. Men - ...
FRU GOTTHARD	<i>Skal lige have dén ind på lystavlen. Og se så bare:</i>	Jeg ville nok ikke være helt sandfærdig, hvis jeg sagde, at jeg ville protestere mod det, Kaptajn.
KAPT.KOFOED		Det er jeg glad for at høre. Og hvem ved? Måske under andre ...
FRU GOTTHARD	<i>Stemmen er sært blid</i>	Deres skib venter, Kaptajn Kofoed.
KAPT.KOFOED	<i>Genvinder sit gode humør. Stryger kasketten og gør honnør</i>	Javel, Frue. Og fjerne destinationer kalder.
FRU GOTTHARD	<i>Giver KAPT.KOFOED et kys på kinden</i>	Farvel, Kaptajn.
KAPT.KOFOED	<i>Sætter kasketten på sned igen</i>	Ja, jeg må hellere se at komme afsted, før hele huset vrimler med betjente.
FRU GOTTHARD		De kan bruge køkkentrappen. Ja, der er faktisk to at vælge imellem.
KAPT.KOFOED		Ville De være så venlig at vise mig vejen?
FRU GOTTHARD	<i>Får øje på HANS i døråbningen</i>	Ja ... det er denne vej. Åh ... Hans? Ville du noget?

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

HANS

Kommer politiet?

FRU GOTTHARD

Det skal du slet ikke bekymre dig om, min dreng. Det er ... det ... sæt du dig bare tilbage i Pianostuen, så skal jeg nok komme ind til Jer om et ganske kort øjeblik.

HANS

Ser tvivlende på FRU GOTTHARD. Vender sig og går tilbage

Javel, Fru Gotthard.

FRU GOTTHARD åbner dør 2 og lader KAPT.KOFOED gå foran sig. Begge ud

Lyset helt ned

23. scene - Politiforhør III

Lyset op igen.

FRU GOTTHARD sidder i "Den Bedste Stol", SIBYLLE og IRMELIN på hver sin alm. stol på hver side af FRU GOTTHARD.

KAJ står bag SIBYLLES stol.

YRSA står ved siden af skænken. ved dør 4.

KOMMISSÆR GULDHOLM vandrer frem og tilbage i KONGESIDE.

BETJENT LANGBALLE står ved bagvæggen, ved siden af Empire-stolen

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

Sikken redelighed, Fru Gotthard.

FRU GOTTHARD *Nikker nådigt - siger intet*

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

Hvordan kan det gå så galt?! Mord ..!
I dette fornemme kvarter! Aldrig har jeg oplevet magen.

FRU GOTTHARD

Nu var det jo en slagtermester.

**KOMMISSÆR
GULDHOLM**

Javist, kære Fru Gotthard. Men det foregik her ... blandt byens fornemmeste og ... rigeste familier. Det er en plet, som bliver svær at tvætte bort!

Nå, men jeg kan forstå på min kollega, at der var ikke så få personer til stede, da ... afdøde slagtermester ... blev øh ... fundet?

FRU GOTTHARD

Det har jeg desværre ingen erindring om. Denne sag har virkelig taget frygteligt hårdt på både mig og mine døtre.

PERSON	HANDLING	REPLIK
KOMMISSÆR GULDHOLM		Det forstår jeg. Men De kan ikke sige noget om, hvem der ellers var her på det tidspunkt?
FRU GOTTHARD	<i>Sætter en finger mod kinden og ser ubeslutsom ud</i>	
KOMMISSÆR GULDHOLM		Frøken Irmelin? Kan De ..?
IRMELIN	<i>Med et hastigt blik mod BETJENT LANGBALLE</i>	Jeg ..? Nej, jeg kan ikke ... jo, Yrsa kom vist ind kort tid efter ..?
BETJENT LANGBALLE		Jeg er sikker på, at der var op til flere personer til stede ... bortset fra de her tilstedeværende - ... Altså de tilstedeværende ... <i>dengang</i> , ikke nu ... nej, jeg mener nu ... eller ... de af Dem, som var til ... ste...de ...
	<i>Går i stå da han ser, at</i>	
	<i>ALLE sidder med deres mest neutrale udtryk og bare ser på BETJENT LANGBALLE</i>	
BETJENT LANGBALLE	<i>Synker et par gange - kommer så tappert igen</i>	Men i hvert fald er jeg sikker på, at da lyset kom igen, var de alle forsvundet.
FRU GOTTHARD		De må have os undskyldt. Det var virkelig en meget rystende oplevelse. Tænk blot på min stakkels Sibylle, som fandt ... som ...
	<i>SIBYLLE og IRMELIN udstøder et par passende, dybe suk. SIBYLLE vender sig mod KAJ, som naturligtvis lægger et par trøstende hænder på SIBYLLES skuldre</i>	
BETJENT LANGBALLE	<i>Skal lige sikre sig, at ordene kommer rigtigt ud</i>	Jeg vil stadig mene, at der var mindst tre eller fire personer yderligere ... til ste...de ... her i lokalet.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Vinker beroligende til BETJENT LANGBALLE</i>	Nå, det kommer vel for en dag. De havde to elever på det tidspunkt, forstår jeg?
FRU GOTTHARD		Ja, den ene var slag- ... afdødes søn, Tobias. Den anden ... ja, det er frygteligt ubelejligt ... men det var sønnen efter den nys bortgåede Konsul Svane.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Ser næsten ud til at ville holde to minutters stilhed</i>	En tragisk tildragelse, ja, så sandelig, kære Fru Gotthard.
BETJENT LANGBALLE		Jeg tillod mig at forhøre den unge Hr. Svane, før han blev kørt hjem til sin familie. Og han fortalte mig en foruroligende ting.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>Med den mindste antydning af uro</i>	Hvad ... fortalte Hans Dem?
KOMMISSÆR GULDHOLM		Er det korrekt, at elektriciteten forsvinder og kommer igen flere gange om dagen her i huset?
YRSA		Mindst! Nogle dage sker det - ...
FRU GOTTHARD	<i>Afbryder hvast</i>	<i>Tak!</i> Yrsa. Jeg kan glimrende svare for mig selv. Ja, hr. Kommissær. Det er korrekt.
KOMMISSÆR GULDHOLM		Unge Hr. Svane fortæller os, at han ... to gange! ... har været til piano-undervisning, hvor lyset forsvandt ... og hvor han ...
BETJENT LANGBALLE		Har hørt trin på gangen mellem de to klaverværelser - ...
FRU GOTTHARD	<i>Protesterer svagt</i>	Pianostuer ..!
KOMMISSÆR GULDHOLM		Trin som lød straks efter, at lyset forsvandt - og ... lige <i>før</i> det kom tilbage!
FRU GOTTHARD		Ja, men hvad kan <i>det</i> betyde?
BETJENT LANGBALLE		Vi ved, at Frøken Sibylle forlod ... Solstuen ... da lyset forsvandt.
SIBYLLE		Jeg kom direkte herind. Jeg listede ikke omkring i gangene!
BETJENT LANGBALLE	<i>Nikker</i>	Men hvis Frøkenen kom direkte herind - ...
KOMMISSÆR GULDHOLM		Kan det ikke være <i>hendes</i> fodtrin, den unge Hr. Svane har hørt!
BETJENT LANGBALLE		Og ligeledes, hvis Frøken Sibylle gik direkte tilbage til øh ... Solstuen.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Ser tungt og spørgende på hele forsamlingen</i>	Hvem ... var ... det ... så? Hvem listede omkring i gangen bag værelserne?
<i>ALLE ser stift på hvert sit fjerne punkt. Efter et øjeblik spændt venten:</i>		
BETJENT LANGBALLE		Og lige så interessant: Hvorfor fortæller den unge Hr. Svane, at det er sket <i>to</i> gange!

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAJ		Hvornår er det sket ... den anden gang?
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Ser lidt usikkert på BETJENT LANGBALLE</i>	Første gang, mener De. Det ..? øh ... det ..?
BETJENT LANGBALLE	<i>Beklemmt</i>	Det var den unge Hr. Svane desværre ikke helt sikker på. Det var muligvis sidste ... eller forrige gang, han var til undervisning.
KOMMISSÆR GULDHOLM		Altså for én eller to uger siden, hvis ikke jeg tager fejl?
FRU GOTTHARD		Det er korrekt. Men der er ikke sket noget her i de sidste uger. Slet ikke noget, som kan sammenlignes med ... dette ...
KOMMISSÆR GULDHOLM		Mord! Fru Gotthard. Vi taler om et grumt og modbydeligt mord!
FRU GOTTHARD		Jeg er ked af, at ingen af os kan hjælpe Dem yderligere.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Ser rundt på forsamlingen</i>	Nuvel. Her er tydeligvis ikke tale om et simpelt overfald for pengenes skyld - som med salig Grosserer Amstrad. Og jeg skal nok komme til bunds i sagen. Betjent Langballe. De vil nok sørge for at notere navn og så videre på alle her til stede, og ... hvis nogen af Dem skulle komme i tanke om, hvilke andre personer, som var i lejligheden tidligere på dagen, vil vi sætte meget stor pris derpå.
FRU GOTTHARD		Naturligvis.
KOMMISSÆR GULDHOLM	<i>Vifter BETJENT LANGBALLE over til sig</i>	Vi anbefaler os.
<i>KOMMISSÆR GULDHOLM og BETJENT LANGBALLE slår hælene let sammen og går ud ad dør 1</i>		

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

24. scene - Familieførhøret

FRU GOTTHARD rejser sig langsomt, puster ud og begynder at gå frem og tilbage langs FORSCENEN

KAJ Går hen og "overtager" pladsen efter Kommissæren.
Ser rundt på de andre og siger med sænkede bryn

"Hvem ... var ... det ... så?
Hvem listede omkring i gangene?"

YRSA giver - som den eneste - et lille fnis fra sig.

FRU GOTTHARD

Hold op, Kaj. Det er slet ikke morsomt.

KAJ

Med næsen i sky (snob-parodi)

Vrænger

Jamen, han skal da ikke komme her og påstå, at nogen af os har - ...

Bare fordi ham Hans siger - ...

Hvad nu hvis han lyver, hvad?

Det er måske bare noget, han finder på!

"Fodtrin efter at lyset er gået", *hrmpf!*

FRU GOTTHARD

Vi kan jo ikke lukke øjnene for, at der *er* nogen, som lister omkring i gangene og slår vores bedste kunder ihjel ... nå ja, måske ikke slagtermesteren ... men vi husker alle, hvad der er sket de sidste to tirsdage, gør vi ikke?

ALLE ser usikkert ned i gulvet eller mod "outer space"

FRU GOTTHARD

For der kan ikke være tvivl om, at der må være en sammenhæng mellem de tre herrers død.

KAJ

Jeg kan ikke se nogen sammenhæng. Den ene blev stukket med en saks - ...

YRSA

Gyser

Hr. Konsulen drak af min punch

KAJ

Og den sidste ... ham slagtermesteren ... det var en kniv, ikke sandt?

IRMELIN

Forsigtigt

De havde alle tre været inde i Solstuen.

KAJ

Ja, men det var ikke med dig, denne gang, vel? For ellers kunne man jo nok tænke sit.

FRU GOTTHARD

Stormer hen og står direkte foran KAJ

Vil du tie stille!

Du skal ikke antyde nogetsomhelst om, at Irmelin - ...

Irmelin var sammen med mig her i

Forværelset, da det skete de to første gange.

PERSON	HANDLING	REPLIK
KAJ	<i>Snedigt</i>	Hun kunne nemt have forgiftet glasset, før hun rendte herud og spillede uskyldig!
IRMELIN		Hvad mener du? Åh, det gjorde jeg ikke.
FRU GOTTHARD	<i>Går hen og lægger en beroligende hånd på IRMELINs skulder</i>	Det er der heller ikke nogen, der tror, min pige.
SIBYLLE		Kaj er da inde på noget af det rigtige.
FRU GOTTHARD		Begynder du nu også. Det var da ellers <i>din</i> kunde, som blev myrdet i dag!
KAJ		Sibylle kunne aldrig gøre den slags. Hun er bange for edderkopper og snegle og - ...
IRMELIN		Det betyder da ikke, - ...
FRU GOTTHARD		Vil I så høre op med det vrøvl! Det kan ikke være nogen af os. <i>Hvorfor</i> skulle vi tage livet af vores kunder?
YRSA	<i>Kan ikke holde sig længere</i>	Hvad med ham kaptajnen?
FRU GOTTHARD	<i>Ser iskoldt på YRSA</i>	Du siger, Yrsa? Er der nogen, som har bedt om din mening?
YRSA	<i>Dukker nakken</i>	Ne-nej, Frue. Jeg mente blot - ...
FRU GOTTHARD		Tak! Det er nok.
	<i>YRSA sniger sig beskæmmet langs panelet og ud ad dør 2</i>	
FRU GOTTHARD		I øvrigt kan det umuligt være Kaptajn Kofoed.
KAJ	<i>Med en anelse malice</i>	Fordi De kender ham?
FRU GOTTHARD	<i>Et øjeblik slået ud af balance</i>	Ja - ... jeg mener, nej, selvfølgelig ikke ... Men kaptajnen var slet ikke til stede de to første gange.
KAJ	<i>Stikker pludselig en finger i vejret</i>	Den lille Signe!
SIBYLLE	<i>Vender sig mod KAJ</i>	Hvad mener du, Kaj?
KAJ		Jeg er sikker på, at jeg så den lille "bager-jomfru" stå i døren, lige før ham strisser-bassen kom masende.
KAJ		Kaj, tal venligst ordentligt. Den lille Signe? Nej, det kan ikke ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

IRMELIN		Nej, ikke Signe. Hun sidder altid så tålmodigt og venter på at få lov til at spille.
KAJ	<i>Til IRMELIN</i>	Ved <i>du</i> måske, om hun altid bare "sidder og venter", hvad. Hun kan da glimrende luske omkring og lave ting og sager, uden at nogen ser det.
FRU GOTTHARD	<i>Ryster på hovedet</i>	Nej, jeg kan ikke tro, at Signe har noget med dette at gøre. En pige på ... tolv år ... !
<i>ALLE ser rundt på hinanden. Vi iagttager et øjeblikks tavshed</i>		
FRU GOTTHARD		Men ... hvem! ... er det så?
<i>Vi genoptager tavsheden, mens lyset går helt ned.</i>		

25. scene - Tre uger senere

Det ringler på døren

IRMELIN kommer ind fra dør 4, går gennem Forværelset og ud ad dør 1

FRU GOTTHARD	<i>Kommer ind ad dør 2. Taler med et anstrøg af opgiven</i>	Præcis som altid. Den unge Hans ved nok at komme til sin lektion i prober tid. (<i>Suk</i>)
<i>Dør 1 går op og ind kommer IRMELIN, KONSULINDEN og HANS</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Nejer let to gange</i>	Fru Konsulinde Svane. Unge Hr. Svane.
KONSULINDEN	<i>Nikker nådigt</i>	Fru Gotthard.
FRU GOTTHARD	<i>Til IRMELIN</i>	Frøken Irmelin vil nok tage unge Hr. Svane med ind i den Store Pianostue.
HANS	<i>Træder kækt til siden, rækker venstre arm ud og siger:</i>	Efter Dem, Frøken Irmelin.
IRMELIN	<i>Skynder sig at skjule sit smil</i>	Takker, Hr. Svane.
<i>IRMELIN træder frem foran HANS, går over til dør 4 og ud. HANS lige efter.</i>		
KONSULINDEN	<i>Smiler for sig selv</i>	Ja, han er sandelig bleven en stor dreng. Men han vil ikke undvære sine pianolektioner for noget i verden.
FRU GOTTHARD		Nej, unge Hr. Svane er en af vore mest ihærdige elever. Men ...

PERSON	HANDLING	REPLIK
KONSULINDEN	<i>Ser spørgende på FRU GOTTHARD</i>	Ja, Fru Gotthard.
FRU GOTTHARD	<i>Med en let viften med den ene hånd</i>	Nej, det er bare ... Jeg er nødt til - ... Jeg vil gerne vente til Fru Grosserer Amstrad også er her. Det varer kun et øjeblik.
KONSULINDEN	<i>Med en kort, nervøs latter</i>	Ja, bevares. Åh-ha-ha. Det lyder alvorligt.
<i>Det ringler på døren</i>		
FRU GOTTHARD	<i>Ser undskyldende på KONSULINDEN</i>	Hvis Fru Konsulinden vil have mig undskyldt.
KONSULINDEN	<i>Ser lidt forundret på hende</i>	Åh ... Ja, naturligvis.
<i>FRU GOTTHARD går ud ad dør 1 og kommer meget kort efter tilbage og holder døren for GROSSERINDEN og unge TOVE</i>		
FRU GOTTHARD		Jeg ved ikke, om Fru Konsulinden kender Fru Grosserer Amstrad?
KONSULINDEN		Vi har da hilst på hinanden.
GROSSERINDEN		Men mest ude på trappeafsatsen, skulle jeg mene.
FRU GOTTHARD	<i>Ser appellerende på GROSSERINDEN</i>	Ja, men det er måske mest passende ... Før jeg tager Frøken Tove ind til hendes lektion, kan jeg ...
GROSSERINDEN	<i>Forstår et vink. Puffer til TOVE</i>	Tove, du kender vejen. Gå du bare i forvejen.
<i>TOVE går over til dør 4 og ud</i>		
KONSULINDEN	<i>Går roligt hen til en af de alm. stole og sætter sig</i>	Jeg kan forstå, at De har noget at fortælle Fru Grosserer Amstrad og mig, Fru Gotthard?
GROSSERINDEN	<i>Gør det samme</i>	Er der noget galt?
FRU GOTTHARD		Fru Konsulinde Svane ... og Fru Grosserer Amstrad. Jeg er ked af at måtte meddele Dem, at med udgangen af denne måned er jeg nødt til at ophøre med at give piano- lektioner.
GROSSERINDEN	<i>Tager sig til halsen</i>	Jamen ... hvorfor, Fru Gotthard? Jeg ved, at deres ældste datter er flyttet, men De har da stadig Frøken Irmelin.

PERSON	HANDLING	REPLIK
--------	----------	--------

FRU GOTTHARD *Tager en dyb indånding*

Jeg kan lige så godt sige det, som det er. Efter det forfærdelige mord, som fandt sted her for nogle uger siden, er alting blevet vendt på hovedet her i huset.

Det er næsten som om, at huset er forhekset. Min tjenestepige, Yrsa, sagde op blot to dage efter - hun kunne ikke tåle at være i nærheden af ... af ... *det sted*, hvor forbrydelsen fandt sted.

Og der er ingen andre som vil tage pladsen.

KONSULINDEN

Men politiet må da snart finde den morder!

GROSSERINDEN

Ja, det skulle man da mene. Der er gået ... flere uger.

KONSULINDEN

Nå, men mindrebedemlede folk kan være meget overtroiske. Og det gælder vist desværre især for tjenestepiger.

Mit motto har altid været: Livet skal gå videre. Og det gælder da også efter et mord.

FRU GOTTHARD

Jeg ville ønske, andre mente det samme. Men det kan tage lang tid, før simple mennesker tør komme indenfor disse fire vægge.

Og politiet ... *hmpf!* ... de kommer rendende i tide og utide, men de finder aldrig ud, hvem der gjorde det.

GROSSERINDEN

Jeg forstår stadig ikke ..?

FRU GOTTHARD

Som De selv nævnte, er min ældste datter rejst herfra med sin kommende mand. De skal giftes til oktober.

Min yngste datter, Irmelin, vil allerhelst stadig undervise, men jeg er bange for, at også hun vil forlade mig til fordel for en ... herre.

Resigneret

Så jeg håber De damer forstår, at jeg ikke kan gøre andet under de nuværende omstændigheder.

KONSULINDEN

Det er sandelig en skam.

GROSSERINDEN

Ja, Tove bliver ked af det.

PERSON	HANDLING	REPLIK
FRU GOTTHARD	<i>"Vover pelsen"</i>	Jeg har en sidste bøn til de damer.
KONSULINDEN		Ja, Fru Gotthard. Sig bare frem.
FRU GOTTHARD	<i>Kan ikke finde ordene</i>	... Hvis De selv ... ville fortælle ... når De kommer hjem ... jeg mener, til børnene ...
KONSULINDEN		Naturligvis, Fru Gotthard.
GROSSERINDEN		Det skal vi nok.
KONSULINDEN	<i>Forsøger at "peppe" tingene lidt op</i>	Men hør ... Fru Gotthard. De skal nu ikke slippe så let!
FRU GOTTHARD	<i>Ser overrasket på KONSULINDEN</i>	Fru Konsulinden mener ..?
KONSULINDEN		Ja, det ville da være på sin plads, at De holdt en <i>afskedskoncert!</i> ... for os alle ... jeg mener ... før De lukker.
FRU GOTTHARD	<i>Usikkert</i>	En ... afskeds-...koncert?
GROSSERINDEN		Ja, det er da en glimrende idé
KONSULINDEN		Så får vore børn en lejlighed til at vise både Dem og os, hvad de har lært ... Det gælder naturligvis også for deres andre elever.
GROSSERINDEN		Virkelig en god idé, Fru Konsulinde Svane.
FRU GOTTHARD	<i>Ser stadig lidt usikkert fra den ene til den anden</i>	Jamen ... jo, hvorfor ikke.
KONSULINDEN		Ja, Deres Piano-Undervisning skal da afsluttes med manér, Fru Gotthard!
FRU GOTTHARD		Naturligvis, Fru Konsulinde Svane. Jeg vil straks gå i gang med forberedelserne. Måske jeg ikke kan samle alle vore elever, men jeg vil da forsøge.
KONSULINDEN		Skal vi sige lørdag, to uger fra i dag?
GROSSERINDEN		Den dag vil også passe mig.
FRU GOTTHARD	<i>Lettet</i>	Lørdag om to uger. Det bliver det så. Og hvis det så må være mig tilladt at byde de damer på en kop te ..? Det hele er klar i Salonen.

PERSON	HANDLING	REPLIK
KONSULINDEN	<i>Ser på GROSSERINDEN</i>	Ja, hvorfor ikke? Vi to kunne måske nok trænge til en lille snak. Vi har dog netop fået en del tilfælles.
GROSSERINDEN	<i>Lettere forvirret</i>	Hvad mener Fru Konsulinden?
KONSULINDEN	<i>Med en let hånd på GROSSERINDENs underarm</i>	Enkestanden, min kære.
GROSSERINDEN	<i>Skal lige have den på plads</i>	..? Åh, ja, naturligvis!
KONSULINDEN	<i>Glimtet i øjet er ikke til at tage fejl af</i>	Hvor sørgerligt den end kan forekomme, så har den bragt visse ... knap-så-sørgelige ... ændringer med sig.
<i>De to fornemme damer ser et øjeblik afventende på hinanden</i>		
GROSSERINDEN	<i>Er den første til at bryde tavsheden</i>	<i>Ha-ha-ha ...</i> Åh, jeg forstår ... De har så ganske ret, Fru Konsulinde.
<i>FRU GOTTHARD åbner dørene til Salonen, dør 3. KONSULINDEN og GROSSERINDEN går arm i arm og muntert leende mod dør 3.</i>		
KONSULINDEN	<i>Vender sig i døren</i>	Kom, kære. Vi sætter os herind og venter. Åh, ja. Jeg kommer pludselig i tanke om - ... Deres lille ... ekstra-elev?
FRU GOTTHARD	<i>Ser forundret på KONSULINDEN</i>	Fru Konsulinden mener ...?
KONSULINDEN		Jo, hende den lille ... bagerpigen!
FRU GOTTHARD		Signe?! Åh, ja. Men ... jeg forstår ikke.
KONSULINDEN		Jeg ville vældigt gerne høre hende spille ... til afslutningskoncerten! Hende må de ikke snyde os for.
FRU GOTTHARD		Jamen ... jeg ved ikke. Jo, naturligvis skal Signe også spille.
KONSULINDEN		Glimrende, Fru Gotthard. Aldeles glimrende.
<i>KONSULINDEN og GROSSERINDEN ud ad dør 3. FRU GOTTHARD lukker dørene og står et øjeblik og ser eftertænksomt ud i luften. Så går hun hen til dør 4 og ud</i>		
<i><u>Lyset helt ned</u></i>		

26. scene - Afslutningskoncerten

Lyset går halvt op igen - det er aften og der er lys i loftslampen.

På skænken står en frisk portion limonade og et fad med sandkage-skiver.

Der høres "rigtig" pianomusik bag dør 3. Musikken får lov at spille 20-30 sekunder og slutte pænt.

Da musikken standser, høres velvilligt omend ikke særligt larmende bifald (fra 7-8 personer).

Efter et øjeblik går dør 3 op. IRMELIN kommer ind med HANS, TOVE, ANNA og SIGNE foran sig.
[Hvis der er flere børn at tage af, så sender vi også dem ind - men de får ingen replikker!]

I baggrunden høres munter kvindekvidren, dannet men løssluppen. [Prøv at regne den ud!]

IRMELIN Peger mod skænken Værsågod. I kan bare tage for Jer af kagen og limonaden.

BØRNENE står stille og ser på IRMELIN

HANS (Som herren i selskabet) Ja tak, Frøken Irmelin.

IRMELIN Ser et øjeblik sødt på de fire, så går hun tilbage til dør 3.
Ser endnu mere sødt på SIGNE.
Til dem alle igen:
Går ud og lukker dørene bag sig

I må endelig sige til, hvis ...
Det var vidunderligt spil, Signe. Tak for det!
I siger bare til ...

BØRNENE står et øjeblik og ser/ikke-ser hinanden an.

HANS, stadig sin mande-særstatus bevidst, spankulerer over til skænken, hælder limonade i et glas og tager et stykke sandkage. Derpå sætter han sig over i "Den Bedste Stol".

Et øjeblik senere gør TOVE og ANNA det samme. Dog kan de kun vælge to af de alm. stole.
SIGNE bliver stående ved dør 3. Krabber endda en anelse hen mod Empire-stolen.

HANS Ser hen mod SIGNE Du dér ... Du skal da også have et stykke.

SIGNE Ser lidt forskræmt på HANS

HANS Jo, tag nu bare. Du er jo den eneste af os, som overhovedet kan spille klaver.

TOVE Ja, så det manglede bare.
Tag nu et stykke og sæt dig herover til vi andre.

SIGNE skal stadig overtale sig selv, men hun ender da med at gøre som de siger.
[Et øjeblik fælles sandkage-gumleri må påregnes]

HANS Slikker sig på fingrene og tager en slurk Ja, var det ikke fordi, at man var sulten ...

ANNA Jeg synes, kagen smager dejligt.

PERSON	HANDLING	REPLIK
TOVE	<i>Stirrer på dør 5</i>	Det var derinde ..!
ANNA	<i>Ser på TOVE</i>	Hvad mener du?
TOVE	<i>Fniser lidt</i>	Det var derinde ham slagteren ... blev slagtet!
ANNA	<i>Fniser med</i>	... blev slagtet! Ja, det er rigtigt.
HANS		Hvor ved du det fra? Du var her da ikke den dag.
ANNA	<i>"Vigtigt"</i>	Min Fader er redaktør på Aftentidende, så han skulle vel nok vide det!
HANS	<i>Med et meget underfundigt smil</i>	Og <i>han</i> var her måske selv ... den dag?
ANNA	<i>Usikkert</i>	Det ved ... næ, det var han vel ikke. Men en af hans journalister har helt sikkert været her.
HANS		Det tror jeg ikke. Jeg så ikke nogen!
<i>TOVE og ANNA skal lige fatte betydningen</i>		
TOVE	<i>Med øjne så store som tekopper</i>	<i>Neeiijj</i> , du vil da ikke sige, at <i>du</i> var her ... Så du mordet?
ANNA	<i>Ser på HANS med ligervis store øjne. Så besinder hun sig</i>	Najj, han skal bare prale!
SIGNE	<i>Med dæmpet stemme</i>	Nej, det er rigtigt nok. Hr. Svane var her den dag, det skete.
HANS		Dér hører I.
SIGNE	<i>Taler ud i luften - som til sig selv</i>	Jeg tror ovenikøbet, at Hr. Svane var her alle tre gange, at nogen døde her!
HANS		Tja. For det skete allsammen på en tirsdag.
TOVE	<i>Lidt skuffet (!)</i>	Jamen, så har jeg da også været her! Nå nej, ikke den dag med ... mordet ...
ANNA	<i>Prikker SIGNE på armen</i>	Sagde du, at tre var døde her? Der har da kun været ét mord.
HANS	<i>Tager en tår limonade</i>	Nej, det er tre. Som hun siger.
TOVE	<i>Frem med "tekopperne" igen - og dog ...</i>	Tre mord?! Nej, I prøver på at narre os!
ANNA		Ja, jeg tror heller ikke på det!

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS	<i>Rejser sig, sætter sit glas på skænken og spankulerer omkring</i>	Hvordan kan jeg så bevise, at der var tre, der døde her? Tre tirsdage i træk.
SIGNE		Jeg hørte, at de fandt på en historie om Deres far.
HANS		Ja, det <i>første</i> var de nødt til at kalde "noget med hjertet".
TOVE	<i>Ser fra SIGNE til HANS</i>	Din far?!
HANS		Man kan jo ikke have, at en så fornem herre dør af, at nogen har puttet gift i punchen, vel?.
ANNA		Gift i punchen? Mener du rigtig ... gift?
HANS		Ja, ganske almindelig arsenik i små breve, som man kan stikke til sig, når fysiklæreren kigger den anden vej. Især hvis fysiklæreren er en gammel halvblind klovn.
TOVE	<i>Eftertænksomt</i> <i>Vender sig mod ANNA.</i> <i>Tilbage mod HANS</i>	Var det den dag, min Moder skulle tale med betjentene, fordi ..? Jo! Det <i>var</i> en, som faldt om midt på gulvet! Men ... var det ikke din far?!
HANS		Jo, såmænd. Og han var altså den første.
TOVE	<i>Ser skævt på HANS</i>	Du virker ikke særligt ked af, at din far er død.
HANS		Hvad med dig selv?
TOVE		Hvad mener du? Jeg <i>er</i> da ked af, at <i>min</i> far er død.
HANS		Helt sikker?
TOVE	<i>Trækker på det</i>	Nå, ja, han var måske ikke altid så rar ... men han var da min far.
ANNA	<i>Rækker ud og tager TOVE på armen</i>	Øje...blik! Var det ham, der blev myrdet nede på Promenaden? Var det <i>din</i> far?
TOVE	<i>I munden på hinanden</i>	Ja.
HANS		Ja.
ANNA	<i>Tager sig til panden</i>	Begge Jeres fædre! Orv, min bare ..!
HANS	<i>Tørt</i>	Ja, han var nummer to.

PERSON	HANDLING	REPLIK
TOVE	<i>Ser hurtigt på ham</i>	Siger du, at de slog ham ihjel her?
HANS	<i>Peger mod dør 3</i>	Nej. Jeg siger <i>ikke</i> at ... <i>de</i> ... slog ham ihjel. Men de slæbte ham godt nok ned til Promenaden bagefter. Det er jo endnu mere ubehageligt, når folk bliver stukket ihjel med en saks i ens hus.
SIGNE		Ja, det kan ikke ligne noget med hjertet.
ANNA		Hvad så med slagteren?
TOVE	<i>Vrænger</i>	Mord nummer "tre".
HANS	<i>Trækker på skuldrene</i>	Det var et ... uheld.
ANNA		Et uheld.?
HANS	<i>Ser på TOVE og ANNA</i>	Sig mig. Er det slet ikke gået op for Jer, hvorfor vores ... fædre ... fulgtes med os herop til Fru Gotthard?
TOVE	<i>Uforstående</i>	Min fader skulle jo betale for lektionerne.
ANNA	<i>Ditto</i>	Min far synes, det er smukt, at jeg skal lære noget kreativt! Det synes min moder også!
HANS	<i>Tænker sig om</i>	Det vil sige, I har <i>ingen</i> anelse om, hvorfor vi bliver sat til at spille alle de skalaer? Men kun når vores fædre var med ... i stedet for vores mødre?
ANNA		Frøken Sibylle siger, at skalaer - ...
HANS	<i>Afbryder</i> <i>Ser fra den ene til den anden.</i> <i>Imiterer groft Fru Gotthard</i>	Ja, og der er ingen ende på, hvor vigtige de er, hvis man spørger Fru Gotthard, vel? Nej, jeg tror virkelig, at I ikke aner, hvad det er, der sker, mens vi sidder og tamper ... "C-dur, F-dur, G-dur og de tilhørende moller".
<i>ANNA og TOVE ser på HANS, derpå hinanden og bryder fnisende sammen.</i>		
SIGNE	<i>Som var hun og HANS alene</i>	Hvorfor var det er uheld, at slagtermesteren blev slået ihjel?
HANS	<i>Ser hånligt på de to fnisende tøser.</i> <i>Går hen til SIGNE og trækker hende op at stå. Dæmper stemmen, så de andre ikke kan høre</i>	Fordi ... <i>Hm ... Du ser ud til at vide mere, end bagerbude har godt af at vide.</i>

(fortsættes)

PERSON	HANDLING	REPLIK
HANS (fortsat)	<i>Peger advarende på SIGNE</i>	Men ... Der er ingen som vil høre på et simpelt bagerbud, så der er ingen grund til at du skal tro - ...
SIGNE	<i>Er ikke bange for ham</i>	Nej, selvfølgelig ikke.
HANS	<i>Som for at lære hende en lektie</i>	Og der er ingen, som har set noget?
SIGNE	<i>Stadig helt rolig</i>	Nej. "Ingen" har set noget.
HANS	<i>Vender sig brat væk fra SIGNE og taler ud i luften</i>	Forestil Jer en ung, smuk kvinde. Hun har en ækel og grum stedmor, som tvinger hende til at ... danse! for landets værste skurke og slyngler. For penge. Men hvad stedmoderen ikke véd er, at den smukke kvinde har en hemmelig elsker. En stærk og modig ridder, som dag for dag lider mere og mere ved at se, hvordan den ækle stedmoder mishandler hans elskede.
ANNA	<i>Fniser igen</i>	Nu begynder han også at fortælle eventyr.
TOVE	<i>Fniser ligeledes</i>	Ja. Ti stille, så vi kan høre ...
HANS	<i>I sin egen verden</i>	Den unge ridder kan ikke udholde tanken om, at hans elskede bliver udsat for al den ondskab. Derfor beslutter han sig for at tage hævn. Alle dem, der gør hans elskede fortræd skal gælde for det ... med livet. Han bruger alle våben: ild, sværd, gift og knive.
SIGNE	<i>Meget dæmpet</i>	... og sakse.
HANS	<i>Hører ikke afbrydelsen. Tager en prop og et søm op af lommen. Stikker sømmet ind i proppen. Skruer en imaginær pære løs og "peger" ned i "fatningen"</i>	Men hans allerbedste våben er ... <i>Mørket!</i> Bevæbnet med en simpel ... korkprop og et søm ... nærmer den frygtløse ridder sig den fortryllede lampe ... og ... <i>swiisschh!</i> ... forsvinder det magiske lys. Mørket sænker sig over hele riget, så ridderen kan udføre sine heltmodige gerninger. ... Men, ak ... en dag tog ridderen fejl.
SIGNE	<i>Putter tingene i lommen igen</i>	Derfor var slagtermesteren - ...
HANS	<i>Vender tilbage til virkeligheden</i>	Et uheld, ja.
ANNA	<i>Hælder mere limonade op</i>	Sikke da et dumt eventyr!

PERSON	HANDLING	REPLIK
TOVE	<i>Ser på HANS</i>	Jeg er ikke så sikker på, at det var et eventyr.
HANS		Skal vi lege Gemmeleg?
ANNA	<i>Ser sig omkring i Forværelset</i>	Det kan vi da ikke lege her.
HANS	<i>Går over til dør 4</i>	Hvem siger også at det skal være her? Kom med denne vej. Herfra kan vi komme rundt i hele lejligheden.
TOVE	<i>Både usikker og bange</i>	Hvordan kan man det?
SIGNE		Det er rigtigt nok. Der er to lange gange på hver side af værelserne.
HANS		Nemmerlig. Så man kan komme hele huset rundt uden at møde nogen. Hvis det altså er det, man har lyst til. Eller I tør måske ikke?
TOVE	<i>Ser på ANNA - lidt nervøst</i>	Vel tør vi så, ikke?
ANNA	<i>Vil ikke stå tilbage for nogen</i>	Selvfølgelig gør vi det!
HANS	<i>Slår dør 4 op og armene ud til velkomst</i>	Så følg mig ind i Ali Babas hule. Stedet, ingen små piger nogensinde er kommet tilbage fra, <i>brrrrrh</i> .

*TOVE og ANNA hviner gyse-lystigt og følger efter HANS ud ad dør 4.
SIGNE ser mod døren, sukker kort, men følger så efter. Lukker døren efter sig.
Der går ti sekunder. Dør 3 går op og ind kommer en muntert udseende*

KONSULINDEN	<i>Standser inden for døren.</i>	Nå, unger. Hvis I har lyst, så kan I - ... Hør, hvor er de henne?
	<i>Ser ikke ud til at ville undersøge sagen nærmere</i>	Nå, de er vel ..? ... <i>pyt</i> , det er de nok ...
	<i>Vender sig igen mod dør 3 og går igennem.</i>	Jeg må sige, Fru Gotthard, om ikke andet så har vores børn lært at spille en forfærdelig masse skalaer.
	<i>Mens hun forsvinder af syne:</i>	Det må have taget <i>mange</i> timer, ikke sandt? Frygteligt mange timer ...

Lyset går ud!

KONSULINDEN	<i>Hviner endnu mere muntert</i>	Uha-da-da! Og hvad kan der dog ikke ske i mørket? <i>Huuuiihhh ...</i>
--------------------	----------------------------------	--

*Et (spøgelses?-)piano spiller en række "C-dur, F-dur, G-dur og de tilhørende moller"
[eller - helst - noget andet og kønnere ...]*

TÆPPE

Jens E.Hansens romaner, musicaler og skuespil

Hvis du har lyst til at læse andre titler - romaner, musicaler og skuespil - skrevet af Jens E.Hansen og som udgives af Dansk Teaterforlag, data Plays og andre, kan du finde flere oplysninger på internetadresserne: <http://www.jeh.dk>.

Bestemmelser angående brug af 'data Plays'-værker

Alle rettigheder omkring opførelse og opførelsesafgifter for værker udgivet af 'data Plays' varetages af JEH Media.

- alle 'data Plays'-værker er copyright 'data Plays' / den aktuelle forfatter..

- de til hver titel tilhørende filer, som udgør de(t) komplette eksemplar(er) man modtager/downloader via internettet - samt et eventuelt udprint, er udelukkende til eget, private forbrug ganske som en trykt bog.

- enhver form for plagiering, afskrivning eller kopiering af værket/værkerne - helt eller delvist - brug af ideer, personer og handling med videre samt videresalg i kommercielt øjemed er ikke tilladt i henhold til ophavsretsloven med mindre skriftlig tilladelse hertil er indhentet hos forfatter/udgiver.

- skuespil og musikforestillinger er til fri gennemlæsning. Kopiering i prøve-øjemed er tilladt, men eventuelle **opførelser ved offentlige forestillinger kræver skriftlig tilladelse fra forfatter/udgiver samt aftale om betaling af opførelsesafgift.**

Priser for opførelsesafgift pr. forestilling ved amatør- eller skoleforestillinger fremgår af den aktuelle oversigt på internet-adressen <http://www.dataPlays.dk>.

Alle andre former for forestillinger med -data Plays'-værker kræver særlig aftale med JEH Media.

Disse bestemmelser træder i kraft pr. 1. januar 2017 og overstyrer hidtidige bestemmelser!

JEH Media/**data Plays**

v. **Jens E.Hansen**

Våbenstedvej 23

2730 Herlev

email: jeh@jeh.dk

<http://www.jeh.dk>

<http://www.jeh-media.dk>